

การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
เพลงร่ำวงย้อนยุคระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

วีระ ฉิมพลี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรี
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL HANDOUTS ON
BASS TRUMPET PRACTICE APPLYING FOLK WISDOM
FOR RUM WONG YORN YOON SONG FOR BACHELOR
DEGREE IN MUSIC PROGRAM AT
UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY**

WEERA CHIMPLEE

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Arts in Music

Academic Year 2015

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลือง(ทรัมเป็ต)โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
เพลงรำวงย้อนยุค ระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ชื่อผู้วิจัย วีระ ฉิมพลี

สาขาวิชา ดนตรี

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง ชลวีโรจน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไทวิชัย ชันทรศิริ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง ชลวีโรจน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ๊ะ)

..... กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์จิระพันธ์ อ่อนเดือน)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติ เครื่องเป่าลมทองเหลืองทรมเป็ด โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชา ดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ชื่อผู้วิจัย	วีระ นิมพลี
สาขาวิชา	ดนตรี
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองทรมเป็ด โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองทรมเป็ด โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เอกสารประกอบการสอนและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที

ผลวิจัยพบว่า

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองทรมเป็ด โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/83.96 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองทรมเป็ด โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการสอนเครื่องเป่าลมทองเหลือง ภูมิปัญญาท้องถิ่น

Title **The Development of Instructional Handouts on Bass Trumpet Practice Applying Folk Wisdom of Rum Wong Yorn Yook Song for Bachelor Degree in Music Program at Uttaradit Rajabhat University**

Author **Weera Chimplee**

Program **Music**

Major Advisor **Associate Professor Dr. Manat Wattanachaiyot**

Co-advisor **Assistant Professor Bunjong Cholviroj**

Academic Year **2015**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop instructional handouts on bass trumpet practice applying folk wisdom of Rum Wong Yorn Yook Song for Bachelor Degree in Music Program at Uttaradit Rajabhat University on basis of 80/80 criteria and 2) to compare pre and post learning achievement using instructional handouts on bass trumpet practice applying folk wisdom of Rum Wong Yorn Yook Song Bachelor degree in Music Program at Uttaradit Rajabhat University. The research sample included 32 students of Bachelor Degree in Music Program at Uttaradit Rajabhat University in the 1st semester of academic year 2012. The research instrument was pre-and post-achievement test. Data were statistically analyzed in percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The findings revealed as follows:

1. The efficiency of the instructional handout on bass trumpet practice applying folk wisdom of Rum Wong Yorn Yook Song for Bachelor Degree in Music Program at Uttaradit Rajabhat University was found at 83.02/83.96, which was higher than the criteria 80/80.
2. The learning achievement of students after using the developed handouts was higher than its counterpart at significance level. 05.

Keywords: Instructional Handouts on Bass Trumpet, Folk Wisdom

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ มนัส วัฒนไชยยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แสงทอง อาจารย์อนุรักษ์ บุญจะ และอาจารย์ธีระพันธ์ อ่อนเดือน ที่ให้คำแนะนำดูแลเอาใจใส่ตรวจแก้ไขอย่างละเอียด จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จิรเมศร์ อัครรังสีชนกุล อาจารย์สอนดนตรี โรงเรียนสุโขทัย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อำนาจ บุญอนันต์หัวหน้าภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อาจารย์มาลี เกดมันน์ ครูภาษาไทยโรงเรียนลับแล พัทธาคมจังหวัดอุตรดิตถ์ที่ให้คำแนะนำในการหาความคุณภาพของเครื่องมือ ขอขอบคุณนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2555 ทุก ๆ คนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เอกสารประกอบการสอน ๆ ชุดนี้เป็นอย่างดี และขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ๆ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ศูนย์ให้การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์นี้แล้วเสร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทความรู้และช่วยเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา ด้วยความเคารพอย่างสูง

วีระ นิมพลี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของเอกสารประกอบการสอน.....	9
ร่วางย้อนยุคกับงานภาคสนามเกี่ยวกับดนตรีศึกษา.....	28
จิตวิทยาและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี.....	35
แนวคิดการสอนดนตรี.....	39
เครื่องดนตรีที่ใช้ในงานวิจัย.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	65
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	77
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	78
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	84
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	95
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	97
ภาคผนวก ค ผลการประเมินเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	101
ภาคผนวก ง แบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต).....	107

สารบัญ(ต่อ)

		หน้า
	ภาคผนวก จ เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต).....	121
ภาคผนวก ฉ	ตัวอย่างเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติ เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต).....	136
ภาคผนวก ช	แบบตอบรับวารสารเผยแพร่บทความวิจัย.....	268
ภาคผนวก ซ	สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ.....	270
ประวัติผู้วิจัย.....		272

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เวลาเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติทรมเปิด.....	73
2	ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนฯ การนำไปใช้จัดการเรียน การสอนจริง (Trial Run) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน.....	77
3	คะแนนทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ของนักศึกษาที่เรียนด้วยเอกสาร ประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงราวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล (n = 32).....	78
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญ ทางสถิติของการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุตรดิตถ์ (n=32).....	80

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2	รำมะนา.....	32
3	ฉิ่ง.....	33
4	กรับ.....	33
5	ภาพคำพูด/ปากเป่า (mouthpiece).....	50
6	Serpent ใช้นิ้วปิดเปิดรูเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง.....	51
7	KentBugle มีคีย์ปิดเปิดเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง.....	51
8	Natural Trumpet ไม่มีคีย์และลูกสูบ.....	51
9	Keyed Trumpet มีคีย์ปิดเปิดเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง.....	52
10	Natural Trumpet มีคีย์และลูกสูบ.....	52
11	Cornet มีคีย์และลูกสูบ.....	53
12	Bugle.....	53
13	ส่วนประกอบทรัมเป็ต.....	54
14	Fingerings Trumpet และ Keyboard.....	55
15	สรุปขั้นตอนการสร้างเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติทรัมเป็ต.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคม มนุษย์ทุกเชื้อชาติทุกศาสนา ต่างรู้จักดนตรีและนำดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนดนตรีนั้นยังสามารถช่วยให้ผ่อนคลายในด้านอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ฟังได้ นับว่าดนตรีมีส่วนช่วยในการพัฒนาจิตใจและบุคลิกภาพของประชาชนในแต่ละประเทศ ดังพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า “...ดนตรีทุกชนิดเป็นศิลปะที่สำคัญอย่างหนึ่งมนุษย์เกือบทั้งหมดชอบและรู้จักดนตรี ตั้งแต่เยาว์วัยคนเริ่มรู้จักดนตรีบ้างแล้ว ความรอบรู้ทางดนตรีอย่างกว้างขวาง ย่อมขึ้นอยู่กับเขาวินัยและความสามารถในการแสดงดนตรีของแต่ละคนอาศัยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ในระหว่างศิลปะนานาชาติ ดนตรีเป็นศิลปะที่แพร่หลายกว่าศิลปะอื่นๆ และมีความสำคัญในด้านการศึกษาของประชาชนทุกประเทศด้วย...” (โรงเรียนจิตรลดา, 2539, น.36)

สังคมทางดนตรีในแต่ละท้องถิ่น อาจจะไม่สามารถใช้รูปแบบที่ตายตัวได้เนื่องจาก ต่างพื้นที่ มีความแตกต่างกันทั้งวัฒนธรรม ภาษา เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ผลที่ได้รับจึงต่างรูปแบบออกไป จึงเกิดเงื่อนไขในการขาดความสมดุล

ภูมิปัญญา หมายถึง พื้นฐานความรู้ความสามารถ ความคิด ความเชื่อ ความสามารถทางพฤติกรรม ความสามารถในการแก้ไขปัญหา โดยใช้ประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ใน การปรับตัว และดำรงชีพในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยใช้ประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ใน การปรับตัว และดำรงชีพในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่ได้มีการพัฒนาสืบสานกันมา อันเป็นผลของการใช้สติปัญญาปรับตัวให้เข้ากับสภาพต่าง ๆ ในพื้นที่ที่กลุ่มชนเหล่านั้นตั้งถิ่นฐานอยู่ รวมทั้งได้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับกลุ่มอื่น

ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ของการดำรงชีวิตของคนไทยที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ทั้งทางตรง และทางอ้อม ที่ประกอบด้วยแนวคิดในการแก้ปัญหาของตนเองจนเกิดการหลอมรวมเป็นแนวความคิดสำหรับแก้ปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งสามารถพัฒนาความรู้ดังกล่าว แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิต ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเวลา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีมากมายหลายแขนง แต่มักจะถูกมองว่าล้าหลัง คนบางกลุ่มจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญและสืบสานกันมากนัก ส่วนใหญ่แล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นมักสืบทอดบอก

กล่าวกันเป็นการภายใน เช่น สูตรทำอาหาร หรือตำรับตำรา ที่ทำให้ไม่เป็นที่รับรู้กัน โดยทั่วไป อาจจำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น 10 ลักษณะ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, ออนไลน์)ได้ดังนี้

ภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและศาสนาภูมิปัญญาประเภทนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นเนื่องจากมีพื้นฐานทางความเชื่อในศาสนาที่แตกต่างกัน สำหรับภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยซึ่งเกี่ยวกับความเชื่อในทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักนั้น ได้มีส่วนสร้างสรรค์สังคม โดยการผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรมเนื่องจากประเพณีและพิธีกรรมเป็นสิ่งที่ดำรงที่คนในท้องถิ่นสร้างขึ้นมา โดยเฉพาะเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจคนในสังคม ภูมิปัญญาประเภทนี้จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นอย่างมากดังจะเห็นได้จากประเพณีและพิธีกรรมที่สำคัญในประเทศไทย ล้วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมแทบทั้งสิ้นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้านเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะต่างๆ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากนั้นได้สืบทอดโดยการพัฒนาอย่างไม่ขาดสายกลายเป็นศิลปะที่มีคุณค่าเฉพาะถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับอาหารและผักพื้นบ้านนอกจากมนุษย์จะนำอาหารมาบริโภคเพื่อการอยู่รอดแล้ว มนุษย์ยังได้นำเทคนิคการถนอมอาหารและการปรุงอาหารมาใช้ เพื่อให้อาหารที่มีมากเกินความต้องการสามารถเก็บไว้บริโภคได้เป็นเวลานานซึ่งถือว่าเป็นภูมิปัญญาอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังนำผักพื้นบ้านชนิดต่างๆมาบริโภคอีกด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านการละเล่นถือว่าเป็นการผ่อนคลายโดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งชอบความสนุกสนานเพลิดเพลิน ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยส่วนใหญ่จะใช้อุปกรณ์ในการเล่นที่ประดิษฐ์มาจากธรรมชาติซึ่งแสดงให้เห็นวิถีชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติ และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมอย่างกลมกลืนภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่หลากหลายซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ของแต่ละภาคเราสามารถพบหลักฐานจากร่องรอยของศิลปวัฒนธรรมที่ปรากฏกระจายอยู่ทั่วไป เช่น สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเทคนิค ความคิด ความเชื่อของบรรพบุรุษเป็นอย่างดี

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านภูมิปัญญาประเภทนี้ส่วนมากแสดงออกถึงความสนุกสนาน และยังเป็นคติสอนใจสำหรับคนในสังคม ซึ่งมีส่วนแตกต่างกันออกไปตามโลกทัศน์ของคนในภาคต่างๆภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับสมุนไพรและตำรายาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาประเภทนี้เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ของคนในอดีตและถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลังถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นปัจจัยสี่ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ หากได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมจะเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตได้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประติมากรรม เทคโนโลยีและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทยในแต่ละภาคนั้นถือเป็น

ประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมชั้นเยี่ยม ซึ่งปัจจุบันไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาประเภทนี้เท่าที่ควร หากมีการเรียนรู้และสืบทอดความคิดเกี่ยวกับประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมให้แก่เยาวชน จะเป็นการรักษาภูมิปัญญาของบรรพชนได้อีกทางหนึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เนื่องจากคนไทยมีอาชีพที่เกี่ยวกับเกษตรกรรมโดยเฉพาะการทำนา ทำไร่ จึงทำให้เกิดภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมในการดำรงชีวิตเพื่อแก้ปัญหาหรืออ่อนน้อมเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูกและเพื่อเพิ่มผลิตผลทางการเกษตรดังจะเห็นได้จากพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตรทั่วทุกภูมิภาคของไทย

ภูมิปัญญา หรือ Wisdom หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ ที่นำมาไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาของมนุษย์ หรือ ภูมิปัญญา คือ พื้นความรู้ของปวงชนในสังคมนั้น ๆ และปวงชนในสังคมยอมรับรู้ เชื่อถือ เข้าใจ ร่วมกัน เรียกว่า ภูมิปัญญา

ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถและทักษะของคนไทยอันเกิดจากการสังสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกรองร ปรุรงแต่ง พัฒนา และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย ภูมิปัญญาไทยนี้มีลักษณะเป็นองค์รวม มีคุณค่าทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นในวิถีชีวิตไทย ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจเป็นที่มาขององค์ความรู้ที่องกามขึ้นใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการ และการปรับตัวในการดำเนินวิถีชีวิตของคนไทย ลักษณะองค์รวมของภูมิปัญญา มีความเด่นชัดในหลายด้านเช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม และหัตถกรรม ด้านการแพทย์แผนไทย ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ด้านศิลปกรรม ด้านภาษาและวรรณกรรม ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี และด้าน โภชนาการ วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณะและภูมิปัญญา

ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น(Folk Wisdom) ได้มีผู้ความหมายดังนี้ หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกตคิดวิเคราะห์จนเกิดปัญญา และตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลาย ๆ เรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาเป็นศาสตร์ เฉพาะสาขาวิชาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการ แลการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม ชุมชนและในการตัวของผูู้เอง หากมีการสืบค้นหาเพื่อศึกษา และนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จักกันเกิดการยอมรับถ่ายทอด และพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ตามยุคตามสมัยได้ กระทรวงศึกษาธิการ (2539, น.2)

ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ องค์ความรู้ความสามารถของชุมชนที่สั่งสมสืบทอดกันมานาน เป็นความจริงแท้ของชุมชนเป็นศักยภาพที่จะใช้แก้ปัญหา จัดการปรับตน เรียนรู้ และถ่ายทอดสู่คนรุ่นใหม่ เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างผาสุก เป็นแก่นของชุมชนที่จรจร ความเป็นชาติให้อู้อุดจากทุกขั้วพิบัติทั้งปวง ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์ (2542, น.2)

ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ แบบแผน การดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าแสดงถึงความเฉลียวฉลาดของบุคคล และสังคมซึ่งได้สั่งสมและปฏิบัติต่อกันมา ภูมิปัญญาจะเป็นทรัพยากรบุคคล หรือทรัพยากรความรู้ก็ได้ จารุวรรณ ชรรมวดี (2543, น.1)

จากการศึกษาความหมายและแนวคิดของภูมิปัญญาของชาวบ้านที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่า ภูมิปัญญาไทย หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการดำเนินชีวิตอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ โดยใช้สติปัญญาสั่งสมความรู้อย่างแพร่หลาย ผสมผสานความกลมกลืนระหว่างศาสนา สภาพภูมิอากาศ สภาพแวดล้อมการประกอบอาชีพ และกระบวนการเหล่านี้มาจนหลายชั่วคนซึ่งจะเป็นวิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์นั้น เกิดจากการเรียนรู้และสั่งสมประสบการณ์เป็นระยะเวลายาวนาน โดยอาศัยภูมิปัญญาที่มีอยู่มาใช้ในการตั้งถิ่นฐาน การประกอบอาชีพการปรับตัวและแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต จนเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของธรรมชาติและสังคม ศักดิ์ชัย เกียรตินาคินทร์ (2542, น.2)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยต้องการอนุรักษ์บทเพลงร่ำวงย้อนยุคจากกลุ่มผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ที่กำลังจะหายสาบสูญไปจากประเทศไทยซึ่งที่ผ่านมาเราใช้รูปแบบของคนตรีตะวันตกมาใช้ จากที่ผ่านมามีจะไม่เหมาะกับการเรียนการสอนในบ้านจึงต้องการสร้างเอกสารประกอบการสอน เรื่อง การปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล เครื่องมือเอกทรมเป็ด จากบทเพลงวันนี้มีนั้ด เพลงนกยูงทอง วันใดฉันไม่ได้มา และเพลงมีกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับคนไทยมากที่สุด และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาแก้ปัญหาการสอนวิชาดนตรีสากลในเรื่องเกี่ยวกับทรมเป็ดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเป็ด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเป็ด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 74 คน โดยจำแนกเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ตัวแปรต้น ได้แก่ ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเชิงทดลอง ฉะนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้ เพศ อายุ ความแตกต่างทางด้านพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม อารมณ์ สติปัญญา และสภาพแวดล้อมของนักศึกษา ไม่เป็นตัวแปรที่นำมาศึกษา นักศึกษาต้องฝึกฝนตนเองนอกตารางเรียนอย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้พัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. เป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพ การเรียนการสอนของผู้เรียนและครูผู้สอนดนตรีให้ดีขึ้น รวมทั้งผลการวิจัยจะเป็นแรงกระตุ้นให้มีการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนในวิชาอื่นๆ มากขึ้น

3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาเอกสารประกอบการสอนในเรื่องต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารประกอบการสอน หมายถึง การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาไปใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค จัดการเรียนการสอน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้ เป็นเอกสารประกอบการสอนประกอบคำบรรยาย สำหรับใช้สอนนักศึกษาภาคค่ำใหญ่ โดยกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียนให้อาจารย์ใช้ประกอบการบรรยาย ประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอน ส่วนประกอบต่างๆ ได้แก่ แผนการสอน ใบความรู้ แบบฝึกการปฏิบัติทรมเปิด แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน แบบทดสอบการปฏิบัติทรมเปิด

เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล หมายถึง เอกสารประกอบการสอนที่มีการพัฒนาการประยุกต์บทเพลงร่ำวงย้อนยุคพื้นบ้านจากชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เข้ามาผสมผสานกับการเรียนการสอนปฏิบัติทรมเปิด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ไม่เคยเรียนปฏิบัติทรมเปิดในกลุ่มทดลอง โดยนำมาประยุกต์บทเพลงให้เข้าเป็นเอกสารประกอบการสอนคือ บทเพลง รูปแบบการฝึก ท่วงทำนองเพลงพื้นบ้าน ลีลาของบทเพลงมาปรับใช้สำหรับเล่นบรรเลง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ที่ไม่เคยเรียนปฏิบัติทรมเปิด จำนวน 32 คน

ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานของเอกสารประกอบการสอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 80/80

- 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียนถูกโดยคิดเป็นค่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

- 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการประเมินผลหลังเรียน โดยคิดเป็นค่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

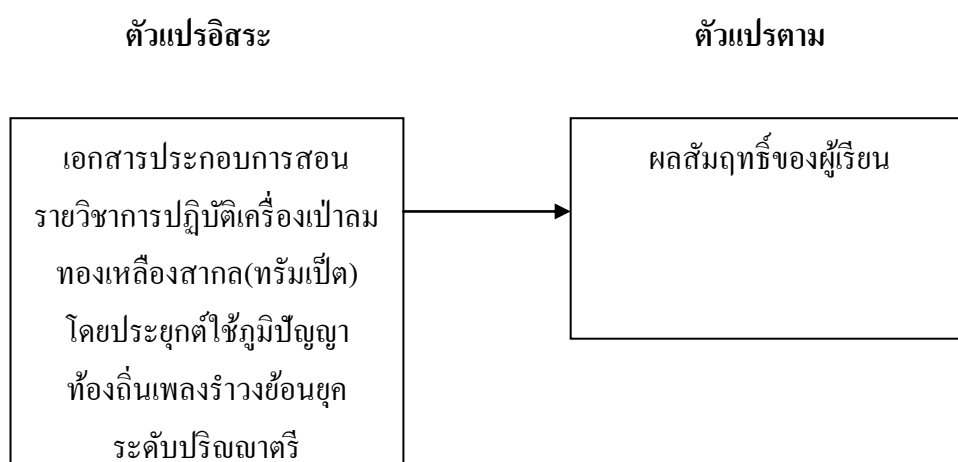
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังการเรียน ด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ความสามารถนักศึกษากลุ่มทดลอง หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติทรัมเป็ต ได้ถูกต้องตามจังหวะ การวางตำแหน่งนิ้ว คุณภาพของเสียง และ ความคล่องแคล่ว

ทรัมเป็ต (trumpet) หมายถึง เครื่องดนตรีที่จัดอยู่ในประเภทเครื่องลมทองเหลือง กำพวด (mouthpiece) สำหรับเป่ามีลักษณะเป็นท่อโลหะยาว บานตรงปลายคล้ายรูปถ้วย ท่อลมทรัมเป็ต กลวงยาว เท่ากัน ปลายจะบานออกเป็นลำโพง ทรัมเป็ตมีลูกสูบ 3 ลูกสำหรับเปลี่ยนความสั้นยาวของ ท่อลมเพื่อเปลี่ยนระดับเสียงดนตรีที่เกิดขึ้นบางครั้งกดเพียง 1 นิ้ว บางครั้ง 2 นิ้ว หรือ 3 นิ้วพร้อมกัน เป่าโดยเม้มริมฝีปาก แล้วทำให้ริมฝีปากสั้นสะเทือนในกำพวด เสียงของทรัมเป็ตจะเป็นเสียงที่มีพลัง และดั่งใจจดใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรม วิชาดนตรีสากล แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อความเข้าใจ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างเอกสารประกอบการสอนเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) และเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่จะสร้างเอกสารประกอบการสอนสามารถแก้ปัญหาใน เรื่องการอ่านทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติของความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ว่า ผู้เรียนทุกคนไม่สามารถ เรียนได้เท่าเทียมกัน ในระยะเวลาที่กำหนด จึงจำเป็นต้องใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนที่ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเป็ต) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางและความคิดในการศึกษาโดยเรียบเรียงจากลำดับหัวข้อที่ศึกษา ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอน
2. ความหมายของเอกสารประกอบการสอน
3. รำวงย้อนยุคกับงานภาคสนามเกี่ยวกับดนตรีศึกษา
4. จิตวิทยาและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี
5. แนวคิดการสอนดนตรี
6. เครื่องดนตรีที่ใช้ในงานวิจัย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารประกอบการสอนและความหมายของเอกสารประกอบการสอน

1. เอกสารประกอบการเรียนการสอน

ความหมายของเอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอน หมายถึงเอกสารหรือสื่ออื่นๆ ที่ใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) และเป็นข้อกำหนดที่ผู้เสนอข้อกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ทุกคนจะต้องนำเสนอ นอกจากคำว่า เอกสารประกอบการสอนแล้ว ยังมีคำว่า เอกสารคำสอน ซึ่ง มีความหมายว่า เอกสารคำบรรยายหรือสื่ออื่นๆ ที่ใช้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ที่สะท้อนให้เห็นเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนอย่างเป็นระบบ และมีความสมบูรณ์กว่าเอกสารประกอบการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) เอกสารการสอนเป็นข้อกำหนดสำหรับผู้เสนอข้อกำหนดตำแหน่งรองศาสตราจารย์

กระบวนการเขียนเอกสารประกอบการสอน

การเขียนเอกสารประกอบการสอนมีกระบวนการที่สำคัญ ดังนี้

1. การศึกษาหลักสูตรอย่างละเอียด การศึกษาหลักสูตรมุ่งให้เกิดความรู้ ความเข้าใจใน วัตถุประสงค์ เป้าหมาย โครงสร้างของหลักสูตร รายวิชา คำอธิบายรายวิชา ของหลักสูตรโดย ภาพรวม

2. การศึกษาคำอธิบายรายวิชาที่จะเขียนเอกสารประกอบการสอน วัตถุประสงค์ของ รายวิชา จำนวนหน่วยกิต จำนวนคาบเรียน โดยทั่วไป ก่อนเขียนเอกสารประกอบการสอน ผู้เขียน จะต้องจัดทำแผนการสอนไว้แล้ว แผนการสอนที่จัดทำอย่างเป็นระบบ จะอำนวยความสะดวกและ ความรวดเร็วในการเขียนเอกสารประกอบการสอน

3. ภาษา ใช้ภาษาเขียนประโยคสนวนภาษาที่สั้น กระชับ ชัดเจน เป็นทางการ และเป็น กลางไม่ใช่สำนวนแปลจากต่างประเทศตรง ๆ สะกดการันต์ถูกต้อง ลำดับความได้ต่อเนื่องและ สัมพันธ์กันตลอดเรื่อง การเขียนย่อหน้าแต่ละหน้าควรเสนอประเด็นเดียว กรณีศัพท์เทคนิคที่แปล เป็นภาษาไทยซึ่งราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้แล้ว ให้ใช้ตามศัพท์บัญญัติ ส่วนศัพท์ซึ่งยังไม่ เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ให้วงเล็บคำภาษาอังกฤษได้ด้วย

4. ข้อมูลตัวเลข สถิติ หรือข้อมูลเชิงเทคนิค ควรพิจารณาเสนอในรูปแบบตาราง สถิติ แผนภูมิ แผนภาพซึ่งจะทำให้สื่อความหมาย สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น และประหยัดเนื้อที่สำหรับการเขียน บรรยาย

5. เนื้อหาและการนำเสนอเนื้อหา

เนื้อหาควรนำเสนอความรู้ใหม่ ที่ มีความถูกต้อง ความทันสมัย ความสมบูรณ์ ลุ่มลึกเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้เอกสารประกอบการสอนนี้

การนำเสนอเนื้อหา มีวิธีการนำเสนอ โดยการบรรยาย อธิบาย การอ้างเหตุผล การใช้ภาษา ที่เป็นภาษาวิชาการที่ดี กระชับ ชัดเจน อ่านง่าย มีเอกภาพ สัมพันธ์ภาพ และสารัตถภาพ รวมทั้งมี เครื่องมือช่วยอธิบาย เช่น ภาพประกอบ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ แผนที่ ที่เหมาะสม ช่วยเพิ่มความ เข้าใจและความน่าสนใจ

6. ส่วนประกอบและรูปแบบของเอกสารประกอบการสอน

ประกอบด้วยส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนท้าย และในแต่ละส่วนมีรายละเอียด

ส่วนนำ ประกอบด้วย ไบรองปก หน้าปกใน คำนำ สารบัญ และแผนการเรียนรู้ หรือแผนการสอน

การนำเสนอเนื้อหา

ในเอกสารประกอบการสอนมีข้อควรคำนึงดังต่อไปนี้

1. ครอบคลุมประเด็นของเรื่องตามคาอธบายรายวิชา ได้ครบถ้วน สมบูรณ์ ตรงตาม วัตถุประสงค์ ความถูกต้องของข้อมูลถือว่าสำคัญที่สุด โดยจะต้องเป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่สามารถยืนยันได้ไม่ใช่การบอกกล่าวอย่างเลื่อนลอย ควรอ้างอิงข้อมูลทางราชการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจความรับผิดชอบเกี่ยวข้องโดยตรง และระบุแหล่งข้อมูล นอกจากนี้ควรเป็นข้อมูลที่ทันสมัย และข้อมูลต่าง ๆ ที่นำเสนอจะต้องปราศจากข้อสันนิษฐานหรือการคาดคะเน ในกรณียังไม่มีความชัดเจน จะต้องเสนอข้อมูลประกอบและไม่ควรวินิจฉัยตัดสินชี้ขาดหรือด่วนสรุป ถ้าข้อมูลไม่เพียงพอ ควรบรรยายสภาพเหตุการณ์หรือข้อมูลที่ประมวลมาได้ โดยให้ผู้อ่านวินิจฉัยจากข้อมูลที่นำเสนอ 3

การนำเสนอภาพ ตาราง แผนภูมิ และกราฟในเอกสารประกอบการสอน ภาพ ตาราง แผนภูมิ และกราฟช่วยให้รายงานทางธุรกิจมีความน่าอ่าน น่าสนใจ เข้าใจง่ายและช่วยเน้นจุดสำคัญของเนื้อหา แต่ละชนิดมีจุดเด่นและแนวทางการนำเสนอ ดังนี้

1. ภาพ

1.1 ภาพสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ (symbols) เป็นที่เข้าใจได้ง่ายกว่า การบรรยาย ปัจจุบันมีสัญลักษณ์ใช้เป็นสากลจำนวนมาก เพื่อจัดอุปสรรคในด้านภาษา การสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ทิศทาง

1.2 ภาพถ่ายและภาพวาด ภาพถ่าย (photographs) เป็นสื่อที่มีชีวิตชีวาที่สุด ช่วยให้มีความรู้สึกถูกต้องและจริงจัง แต่รูปภาพมีข้อจำกัดในการนำเสนอข้อมูลเพราะแสดงภาพภายนอกหรือพื้นผิวโดยไม่สามารถเน้นประเด็นสำคัญในภาพที่ต้องการเน้นได้ ภาพวาด (drawing) เสนอรายละเอียดที่สำคัญโดยสามารถตัดรายละเอียดในภาพที่ไม่สำคัญหรือไม่จำเป็นได้มากกว่าภาพถ่าย อย่างไรก็ตามการนำเสนอโดยภาพถ่ายประกอบ สะดวก รวดเร็ว

1. แผนภูมิ

แผนภูมิมียหลายประเภท ที่นิยมใช้ในรายงานทางธุรกิจ ได้แก่ แผนภูมิแท่ง และแผนภูมิวงกลม

2.1 แผนภูมิแท่ง (bar charts หรือ histograms) นำเสนอข้อมูลในรูปแบบที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับการนำเสนอข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบ โดยอาจนำเสนอในแนวตั้ง (horizontal) หรือแนวนอน (vertical) แผนภูมิแนวตั้งเหมาะกับการเปรียบเทียบองค์ประกอบช่วงเวลาหนึ่ง ส่วน แผนภูมิแนวนอนใช้เปรียบเทียบช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ตัวเลขอาจอยู่ในหรือนอกแผนภูมิ อาจเป็นแผนภูมิแท่งเดียวหรือหลายแท่ง ในการนำเสนอแผนภูมิแท่ง มีข้อควรระวัง ดังนี้

2.2 แผนภูมิแนวตั้งเป็นการขยายให้ยาวขณะที่แผนภูมิแนวนอนคู่สั้น ทำให้ยุ่งยากในการอ่านและวิเคราะห์

2.3 การเปรียบเทียบโดยใช้เส้นแสงเงา ในแผนภูมิทำให้ยากแก่การอ่าน

3. กราฟ

3.1 กราฟ (graphs) ถ่ายทอดแทนค่าพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแสดงการเปรียบเทียบหรือแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล ตลอดจนแนวโน้มในอนาคต กราฟที่วาดอย่างดี แสดงบทสรุปได้อย่างสมบูรณ์ กราฟมีหลายรูปแบบที่นิยมใช้ได้แก่ กราฟเส้น (line graphs) อาจจะเป็นกราฟเส้นเดียว (simple line graph) นำเสนอข้อมูลชุดเดียว หรือกราฟหลายเส้น (multiple graphs) โดยแต่ละเส้นใช้ในการนำเสนอข้อมูลคนละชุด และใช้เส้นที่แตกต่างกัน เช่น เส้นจุด เส้นประเส้นหนา หรือใช้สีที่แตกต่างกัน

การเขียนกิจกรรม

กิจกรรมหมายถึงงานที่กำหนดให้นักศึกษาปฏิบัติ การจัดสภาพการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา กิจกรรมมีความสำคัญช่วยให้นักศึกษาทบทวนเนื้อหาสาระสำคัญ ช่วยให้นักศึกษาทดสอบความรู้ ความเข้าใจของตน โอกาสได้แสวงหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เป็นสิ่งเร้าให้นักศึกษาคิดและ ช่วยให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น กิจกรรมที่ดี ต้อง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา ครอบคลุมเนื้อหา เหมาะสมกับ ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ไม่มากและไม่ยากจนเกินไป จนทำให้นักศึกษาท้อแท้และ ขาดแรงจูงใจ กิจกรรมสามารถวัดคุณลักษณะด้านต่างๆของผู้เรียน เช่น การวัดคุณลักษณะด้านพุทธิพิสัย โดยใช้คำถาม เป็นสิ่งเร้าให้นักศึกษาตอบ การวัดคุณลักษณะด้านเจตพิสัย อาจใช้แบบบันทึกการสังเกต แบบบันทึกการสัมภาษณ์และการวัดคุณลักษณะด้านทักษะพิสัย โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตแบบทดสอบ

แนวคิดเอกสารประกอบการสอน

นิรมล สตวุฒิ และ ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2546, น.10-11) กล่าวว่า เอกสารประกอบการสอน หมายถึง เอกสารวิชาการที่ผู้สอนวิชาใดวิชาหนึ่งเขียนและเรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอนหรือเป็นเอกสารเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม ตัวอย่างเอกสารที่ใช้เป็นแนวทางในการสอน เช่น แผนการสอนระยะยาว แผนการสอนรายคาบ คำโครงเนื้อหาวิชาทั้งวิชา เป็นต้น ตัวอย่างเอกสารที่จัดทำเป็นเอกสารเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม เช่น สรุปสาระของเนื้อหาวิชาพร้อมทั้งแบบฝึกหัด เป็นต้น

สนม ครูทเมือง (2549, น.90) กล่าวว่า เอกสารประกอบการสอนเป็นเอกสารหรือสื่อที่สร้างและเขียนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา โดยศึกษาความมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตร เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

อย่างสอดคล้องกับสภาพการสอนจริง เอกสารประกอบการสอนต้องมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง มีข้อมูลอ้างอิง มีระบบขั้นตอนในการเรียน การจัดทำรูปเล่มอาจตีพิมพ์หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มก็ได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (ม.ป.ป., น.2) ได้กล่าวถึงเอกสารประกอบการเรียนการสอน คือ เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนของครู หรือประกอบการเรียนของนักเรียนใน วิชาใดวิชาหนึ่ง ควรมีหัวเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหา สาระและกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรกำหนด

สรุปได้ว่า เอกสารประกอบการเรียนการสอน หมายถึง สื่อที่ผู้สอนเรียบเรียงเขียนขึ้นเพื่อใช้ ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ต้องมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง มีข้อมูลอ้างอิง มีระบบขั้นตอนใน การเรียน สำหรับให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม เช่น สรุปสาระของเนื้อหาวิชาพร้อมทั้งแบบฝึกหัด ควรมีหัวเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหา สาระและกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตร กำหนด

ส่วนประกอบ

จากการศึกษาส่วนประกอบของเอกสารประกอบการสอนจาก สนม ครูทเมือง (2549, น.90) และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (ม.ป.ป., น.3) สรุปได้ว่า ส่วนลักษณะของเอกสาร ประกอบการสอนนั้นมีลักษณะเหมือนกับผลงานวิชาการอื่นๆ ทั้งส่วนประกอบของเอกสาร การใช้ ภาษา ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การอ้างอิง และการพิมพ์เผยแพร่ เป็นต้น ผู้เขียนเอกสารประกอบการสอนต้องศึกษาเนื้อหาสาระของคำอธิบายรายวิชาให้ละเอียดในทุกๆ ประเด็นส่วนประกอบของเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีดังนี้

1. ส่วนนำ ควรมีส่วนประกอบ ดังนี้

- 1.1 ปกนอก
- 1.2 ปกใน
- 1.3 คำนำ
- 1.4 สารบัญ
- 1.5 จุดประสงค์การเรียนรู้รูป
- 1.6 คำแนะนำการใช้เอกสารประกอบ การเรียนการสอน

2. ส่วนเนื้อหา อาจแบ่งเป็นเรื่องย่อย หรือ เป็นตอน ตามลักษณะของเนื้อหา ควรประกอบ ดังนี้

- 2.1 ชื่อบท หรือชื่อหน่วย หรือชื่อเรื่อง
- 2.2 หัวข้อเรื่องย่อย
- 2.3 แบบทดสอบก่อนเรียน

2.4 เนื้อหาสาระ

2.5 กิจกรรมท้ายบทเรียน

2.6 คำถามท้ายบทเรียน

2.7 แบบทดสอบหลังเรียน

3. ส่วนอ้างอิง

3.1 เอกสารอ้างอิง

อาจอยู่ส่วนท้ายเนื้อหาในแต่ละตอน หรืออยู่ท้ายเล่มของเอกสารประกอบการเรียนการสอน

3.2 ภาคผนวก เช่น แบบทดสอบ กระจายคำตอบ และเฉลย เป็นต้น

ขั้นตอนการผลิตเอกสารประกอบการเรียนการสอน

ถวัลย์ มาศจรัส และพรพรด เจนสุวรรณ (2547, น.20-23) และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (ม.ป.ป., น.3) สรุปได้ว่า เอกสารประกอบการสอน มี 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการเรียนการสอน เพื่อสร้างเอกสารประกอบการสอน
2. ศึกษาหลักสูตร โดยละเอียด เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม
3. เลือกเนื้อหาที่เหมาะสม แบ่งเป็นบทเป็นตอน หรือเป็นเรื่องเพื่อแก้ปัญหาที่พบ
4. ศึกษารูปแบบของการเขียนเอกสารประกอบการสอน และกำหนดส่วนประกอบภายในของเอกสารประกอบการสอน
5. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมเนื้อหาสาระจากตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อสร้างจุดประสงค์เนื้อหา วิธีการและสื่อประกอบเอกสารประกอบการสอน
6. เขียนเนื้อหาในแต่ละตอน โดยละเอียด ซึ่งอาจจะแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย รวมทั้งภาพประกอบ แผนภูมิ และข้อทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำผลที่ได้มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงส่วนที่บกพร่อง
8. นำไปทดลองใช้ในห้องเรียนและเก็บบันทึกผลการใช้
9. นำผลที่ได้มาใช้พิจารณาและปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
10. นำไปใช้จริงเพื่อแก้ปัญหจากข้อ 1

ความหมายของเอกสารประกอบการสอน

ความหมายของเอกสารประกอบการสอน

คำว่า “เอกสารประกอบการสอน” เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกับคำว่า “เอกสารประกอบการเรียน” ซึ่งเป็นคำที่ใช้เรียกเพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนตาม

การปฏิรูปการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ เป็นเอกสารที่นักเรียนใช้เรียนมิใช่ครูใช้สอน ซึ่งนิยมเรียกว่า เอกสารประกอบการเรียน ซึ่งมีความเหมาะสมกว่าคำว่า เอกสารประกอบการสอน อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยังคงเรียกว่า “เอกสารประกอบการสอน” ซึ่งเป็นคำเดิมและมีผู้ให้ความหมายของเอกสารดังกล่าวไว้ดังนี้

ชัยยศ เรื่องสุวรรณ (2534) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการสอนไว้ว่า เป็นการนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุวัตถุประสงค์ เอกสารประกอบการสอนนิยมจัดไว้ในกล่องหรือซองโดยแบ่งออกเป็นหมวด ๆ เอกสารประกอบการสอนประกอบด้วยคู่มือการใช้เอกสารประกอบการสอน สื่อการสอน และการมอบหมายงานหรือกิจกรรม

วิชัย ดิศสระ (2539, น.154) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการสอนว่า หมายถึงการจัดเรื่องลำดับขั้นตอนของเนื้อหาให้เป็นระบบและรัดกุม ซึ่งมีคุณลักษณะที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนจนสมบูรณ์ในตัวเอง มีจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่เด่นชัด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายทางการเรียนได้ ภายในเวลาอันสั้น โดยกำหนดกิจกรรม เวลา และ สื่อการสอนได้อย่างชัดเจน เป็นกิจกรรมกลุ่มมากกว่ารายบุคคล มุ่งฝึกทักษะและส่งเสริมการร่วมกิจกรรมจากสื่อ และยุทธวิธีที่มีหลายรูปแบบโดยมีครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือ

บุญชม ศรีสะอาด (2539, น.95) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการสอนว่า เอกสารประกอบการสอนคือ สื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด (Package) เรียกว่า สื่อประสม เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

อัญชลี แจ่มเจริญ และสุกัญญา ธารีวรรณ (2533, น.157) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เอกสารประกอบการสอนเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสม ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนตามหัวข้อเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาใช้ในการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งนิยมจัดสื่อการสอนประสมรวมไว้เป็นกล่อง หรือเป็นซอง หรือเป็นกระเป่าแล้วแต่ผู้จะสร้างขึ้น อุปกรณ์ภายในเอกสารประกอบการสอนมักประกอบด้วย

1. อุปกรณ์ที่จะใช้สอนหรือเรียน
2. อุปกรณ์ส่งเสริมความเข้าใจ เช่น เกมเพื่อสนับสนุนเนื้อหา
3. อุปกรณ์วัดความก้าวหน้าของเด็ก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ (2523, น.113) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการสอนไว้ว่าชุดการสอน คือ สื่อประสมประเภทหนึ่งที่ได้จากระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในเอกสารประกอบการสอนประกอบไปด้วยคู่มือการใช้เอกสาร

ประกอบการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น รูปภาพดารา ตำรา เอกสาร แผนภูมิ และบัตรคำ เป็นต้น

สมหญิง กลั่นศิริ (2525, น.58) ได้กล่าวถึงเอกสารประกอบการสอนพอสรุปได้ว่า เอกสารประกอบการสอน คือ ชุดของอุปกรณ์ต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้นเพื่อใช้สอน จะมีสื่อมากกว่า 1 ชุดขึ้นไป สื่อจะอยู่ในรูปของสื่อ-ประสม วัสดุอุปกรณ์และวิธีการนำมาบูรณาการ โดยใช้วิธีการจัดระบบเพื่อให้เอกสารประกอบการสอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพ เอกสารประกอบการสอนแต่ละชุดจะมีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง เอกสารประกอบการสอนอาจจะอยู่ในแฟ้มหรือในกล่อง มีจำนวนเท่ากับหน่วยการสอนแต่ละวิชา เพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม (2526, น.112) ให้ความหมายไว้ในลักษณะเดียวกันคือ เอกสารประกอบการสอนหมายถึง ระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน หรือการนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยวิชา มาช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เอกสารประกอบการสอนนี้นิยมจัดไว้ในรูปของกล่องหรือซองเป็นหมวดๆ สำหรับสอนหัวข้อต่างๆ ในทุกวิชาเท่าที่จะทำได้โดยยึดหลักสูตรเป็นแนวในการพิจารณาจัดทำเอกสารประกอบการสอนแต่ละชุด

เสาวนีย์ สิทธิบัณฑิต (2528, น.291) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการสอนไว้ว่า เอกสารประกอบการสอน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันประกอบด้วยวัสดุประสงค์ เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุด (ใส่เป็นกล่อง หรือถุง หรือห่อ ก็ได้) เพื่อจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้

วาสนา ชาวหา (2525, น.139) ได้กล่าวถึงเอกสารประกอบการสอนไว้ว่า เป็นชุดการเรียนการสอนที่จัดโปรแกรมการเรียนสำหรับผู้เรียน เพื่อให้เรียนด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจเป็นรายบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถของแต่ละบุคคลให้มีพัฒนาการเรียนรู้ของตนไปให้สุดขีดความสามารถโดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น

ยุพิน พิพิธกุล (2531, น.176) ได้ให้ความหมายของเอกสารประกอบการสอนรายบุคคลว่าเป็นชุดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียน เรียนด้วยตนเอง ในเอกสารประกอบการสอนประกอบด้วยบัตรคำสั่ง บัตรกิจกรรม บัตรเนื้อหา บัตรแบบฝึกหัด หรือบัตรพร้อมเฉลย ในเอกสารประกอบการสอนนั้นจะมีสื่อการเรียนการสอนไว้พร้อมเพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนในเรื่องนั้น ๆ

ประหยัด จิระวรพงษ์ (2529, น.244) ได้กล่าวไว้ว่า เอกสารประกอบการสอนหรือชุดการเรียน คือ ชุดประสบการณ์ที่มีความสมบูรณ์อันมีระบบของสื่อประสมเป็นหลักการในการช่วยให้เกิด พฤติกรรมการเรียนรู้ตามประสงค์

ฮุสตัน และคนอื่น (Houston & et al., 1972, p.10-12) ให้ความหมายเอกสารประกอบการสอนไว้ว่า ชุด-การสอน คือ ชุดประสบการณ์ที่จัดไว้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะ

กู๊ด (Good, 1973, p.306) เอกสารประกอบการสอนหมายถึง โปรแกรมทางการสอนทุกอย่างที่จัดไว้โดยเฉพาะมีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหาแบบทดสอบข้อมูลที่บอกความที่ตรงและมีกำหนดความมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน เอกสารประกอบการสอนนี้ ครูเป็นผู้จัดให้นักเรียนแต่ละคนได้ศึกษาและฝึกฝนตนเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำเท่านั้น

กอร์ดอน (Gordon, 1973, p.10) ได้ให้คำนิยามของเอกสารประกอบการสอนไว้ว่า เอกสารประกอบการสอนคือชุดของวัสดุอุปกรณ์และกระบวนการเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน ได้แก่วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนและการประเมินผล

จากความหมายของเอกสารประกอบการสอนที่ผู้รู้ได้ให้ความหมายไว้ อาจสรุปได้ว่า เอกสารประกอบการสอน คือ ผลผลิตที่เกิดจากเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งผลิตออกมาในรูปของสื่อประสมต่างๆ โดยมีการจัดลำดับขั้นตอนในการใช้อย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ มีการวัดผลการเรียนรู้ทันทีหลังจากเรียนจบในหน่วยนั้น

แนวคิดทฤษฎีและจิตวิทยาที่นำมาใช้ในเอกสารประกอบการสอน

สกินเนอร์ (Burrhus F, Skinner) ผู้คิดทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำขึ้น เขาเป็นนัก-การศึกษาและนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกัน ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าทดลองทฤษฎีจนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในปี ค.ศ. 1950 สกินเนอร์ ได้สร้างเครื่องมือช่วยสอนที่เรียนว่า บทเรียนสำเร็จรูป หรือ โปรแกรมการเรียนขึ้น และระบบการเรียนการสอนได้เป็นผลสำเร็จยิ่งขึ้น

หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำเน้นการกระทำของผู้รับการทดลอง หรือผู้ที่เรียนรู้ มากกว่าสิ่งเร้าที่ผู้ทดลองหรือผู้สอนกำหนด กล่าวคือ เมื่อต้องการให้อินทรีย์เกิดการเรียนรู้จากสิ่งเร้าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราจะให้ผู้เรียนรู้เลือกพฤติกรรมเอง โดยไม่บังคับหรือบอกแนวทางการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วจึง “เสริมแรง” พฤติกรรมนั้นทันที เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำนั้น พฤติกรรมหรือการตอบสนองขึ้นอยู่กับ การเสริมแรง (Reinforcement) นั้นเอง

การเสริมแรงเป็นสิ่งเร้าใดที่ทำให้พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นแล้วมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก มีความคงทนถาวร เช่น การกดคันและจิกเป็นสี ของนกพิราบได้อย่างถูกต้องทุกครั้ง เมื่อหิวหรือต้องการ ในการทดลองของ สกินเนอร์ ตัวเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ตัวเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใดเมื่อนำมาใช้แล้วทำให้อัตราการตอบสนองเพิ่มมากขึ้น เช่น การชมเชย รางวัล อาหาร เป็นต้น

2. ตัวเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง สิ่งเร้าใดซึ่งเมื่อนำออกไปแล้วทำให้เกิดการตอบสนองเพิ่มขึ้น เช่น เสียงดัง คำตำหนิ อากาศร้อน กลิ่นเหม็น เป็นต้น

จากทฤษฎีของสกินเนอร์ สามารถได้หลักการที่นำมาใช้ในการศึกษาเอกสารประกอบการสอน ดังนี้

1. เงื่อนไขการตอบสนอง (Operant Conditioning) พฤติกรรมส่วนมากของมนุษย์ประกอบด้วย การตอบสนองที่แสดงออกมา การตอบสนองเหล่านี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่แสดงออกมาเรื่อย ๆ ในเมื่อมนุษย์ยังมีชีวิตอยู่และพฤติกรรมนั้นจะเกิดขึ้นก็ครั้ง หรือบ่อยครั้งแค่ไหนก็ด้วยความถี่อันหนึ่งที่เรียกว่า อัตราการตอบสนองหรืออัตราการแสดงออกของพฤติกรรมการเรียนรู้ได้เพราะการเสริมแรง

2. การเสริมแรงเมื่อสิ่งมีชีวิตมีการตอบสนอง ผู้ฝึกสามารถที่จะให้สิ่งเร้าใหม่ซึ่งอาจจะทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลง หรืออาจจะไม่ทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าสิ่งเร้านั้นทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลงเราเรียกสิ่งเร้าใหม่นั้นว่า ตัวเสริมแรง ถ้าสิ่งเร้านั้นไม่มีผลต่อการทำให้อัตราการตอบสนองเกิดการเปลี่ยนแปลงเราเรียกว่า ไม่เป็นตัวเสริมแรง

จอห์น ดิวอี้ (John Dewey, 1963) เชื่อว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการกระทำ หรือ Learning by Doing อันเป็นแนวคิดที่แพร่หลายและได้รับการยอมรับทั่วโลกมานานแล้ว ซึ่งแต่เดิมมาการศึกษาธรรมชาติของการเรียนรู้มุ่งศึกษาปัจจัยภายนอกของผู้เรียนได้แก่ ตัวแปรเกี่ยวกับครู การแสดงออก ความกระตือรือร้น และการชมเชย ได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นการมุ่งศึกษาปัจจัยภายในของผู้เรียน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเดิมของผู้เรียน มโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน ความจำ ความสามารถในการจัดกระทำข้อมูล การเสริมแรง ความตั้งใจ และแบบแผนทางปัญญา จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในมีส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและความรู้เดิมมีส่วนเกี่ยวข้องและเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียน ข้อความนี้ไปสอดคล้องกับปรัชญา Constructivism ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในของผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิมพยายามที่จะนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์และปรากฏการณ์ที่ตนพบเห็นมาสร้างเป็นโครงสร้างทางปัญญาหรือที่เรียกว่า Schema โครงสร้างทางปัญญานี้ประกอบด้วยความหมายหรือความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่บุคคลมีประสบการณ์ อาจเป็นความเชื่อ ความเข้าใจ คำอธิบาย ความรู้ของบุคคลนั้น

การเรียนรู้ตามแนวความคิดของดิวอี้ จะเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิบัติ ที่เกิดขึ้นเฉพาะตัวบุคคล

2. ความรู้ต่างๆ จะถูกสร้างขึ้น ด้วยตัวของนักเรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับ ข้อมูลหรือความรู้ที่มีอยู่แล้วจากแหล่งต่างๆ เช่น สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งประสบการณ์เดิมมา เป็นเกณฑ์ช่วยตัดสินใจ

3. ความรู้และความเชื่อของแต่ละคนจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสิ่งที่นักเรียนได้พบเห็น ซึ่งจะถูกใช้เป็นพื้นฐานการตัดสินใจ และเป็น ข้อมูลในการสร้างแนวคิดใหม่

4. ความเข้าใจแตกต่างจากความเชื่อที่ว่า โดยสิ้นเชิงและความเชื่อจะมีผลโดยตรงต่อการ สร้างแนวคิดหรือการเรียนรู้

ควออี ยังได้เสนอความเชื่อที่ว่า ถ้าจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้เรียนในบรรยากาศของความ เป็นประชาธิปไตยแล้ว จะทำให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเกิดการเรียนรู้ที่จะดำเนิน ชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างเหมาะสม

บลูม (Bloom, 1976) กล่าวว่าการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 4 ประเภท คือ

1. การให้แนวทาง (Cues) คือ คำอธิบายของครูที่ทำให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนว่าเมื่อเรียนเรื่อง นั้นๆ แล้วจะต้องมีความสามารถอย่างไร ต้องทำอะไรบ้าง

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียน

3. การเสริมแรง (Reinforcement) ทั้งการเสริมแรงภายนอก เช่นการให้สิ่งของ การติชมและ การเสริมแรงภายในตัวของนักเรียนเอง เช่น ความอยากรู้หรืออยากเห็น ฯลฯ

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง (Feedback and Corrections) จะต้องมีการแจ้งผลการเรียนและข้อบกพร่องให้นักเรียนทราบ

เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต (2528, น.292-293) ได้กล่าวถึงหลักการทฤษฎีและจิตวิทยาที่ นำมาใช้ในการผลิตเอกสารประกอบการสอนมีดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยาในด้านความแตกต่าง ระหว่างบุคคลมาใช้ เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถปั้นผู้เรียนให้เป็นแม่พิมพ์เดียวกันได้ ในช่วงเวลาที่เท่ากัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีทางของเขา และใช้เวลาเรียนเรื่องหนึ่ง ที่แตกต่างกันออกไป เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ มาจากความแตกต่างทางด้านความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ และสังคม ด้วยเหตุผลที่คนเรามีความแตกต่างกัน ดังกล่าว ผู้สร้างเอกสารประกอบการสอนจึงพยายามที่จะหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะทำ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดนั้นๆ ซึ่งวิธีที่เหมาะสม

ที่สุดวิธีหนึ่งก็คือการจัดการสอนรายบุคคลซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างของแต่ละคน

2. การนำสื่อประสมมาใช้ เป็นการนำเอาสื่อการสอนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยข้อดีของสื่อแต่ละชนิดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้

3.1 เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิดได้ทันที

3.3 มีการเสริมแรง คือ ผู้เรียนจะเกิดความภูมิใจ ดีใจที่ตนเองทำได้อีกต้องเป็นการให้กำลังใจที่จะเรียนต่อไปถ้าตนเองทำไม่ถูกต้องจะได้ทราบว่าที่ถูกต้องนั้นคืออะไร จะได้ไตร่ตรองพิจารณาทำให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดความท้อถอยหรือสิ้นหวังในการเรียน เพราะเขาจะมีโอกาสที่จะสำเร็จได้เหมือนคนอื่นๆ เหมือนกัน

3.4 เรียนไปที่ละขั้นตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

4. การใช้วิธีวิเคราะห์ระบบ เป็นการนำเอาวิธีวิเคราะห์ระบบมาใช้โดยจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวัยของผู้เรียน ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดไว้ในเอกสารประกอบการสอนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบจะต้องมีการตรวจเช็คทุกขั้นตอน และทุกอย่างต้องสัมพันธ์กันสอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่จะเชื่อถือได้

จากแนวคิดและข้อมูลเบื้องต้นพอสรุปได้ว่า การสร้างเอกสารประกอบการสอนที่ดีจะต้องสอดคล้องกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน มีการจัดเนื้อหาสาระออกเป็นส่วนตอนย่อยๆ โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก สื่อการเรียนการสอนที่อยู่ในเอกสารประกอบการสอนจะต้องช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน และเสริมแรงให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือท้อใจ ในเอกสารประกอบการสอนจะต้องมีการประเมินผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง

ประเภทของเอกสารประกอบการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกประเภทของเอกสารประกอบการสอน ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ (2523, น.117-118) ได้จำแนกเอกสารประกอบการสอนออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนประกอบการบรรยาย เป็นเอกสารประกอบการสอนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาและสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ให้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ ช่วยผู้สอนให้พูดน้อยลง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ถือว่าการสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน

2. เอกสารประกอบการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นเอกสารประกอบการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. เอกสารประกอบการสอนแบบเอกภาพ หรือเอกสารประกอบการสอนแบบรายบุคคล เป็นเอกสารประกอบการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน เอกสารประกอบการสอนรายบุคคลนี้อาจออกมาในรูปของหน่วยงานการสอนย่อยหรือ โมดูล

4. เอกสารประกอบการสอนทางไกล เป็นเอกสารประกอบการสอนที่ผู้สอนกับผู้เรียนต่างถิ่นต่างเวลากัน มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุและโทรทัศน์ การสอนเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, น.174-175) ได้แบ่งเอกสารประกอบการสอนตามลักษณะของการใช้ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. เอกสารประกอบการสอนสำหรับการบรรยาย หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เอกสารประกอบการสอนสำหรับครูใช้คือ เป็นเอกสารประกอบการสอนสำหรับกำหนดกิจกรรม และสื่อการเรียนให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้ลดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ชุดการ-สอนนี้จะมีเนื้อหาเพียงหน่วยเดียวและใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

2. เอกสารประกอบการสอนสำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม เอกสารประกอบการสอนนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนการสอนในรูปศูนย์การเรียน เอกสารประกอบการสอนแบบกลุ่มจะประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอนส่วนย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์การเรียนที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วยในแต่ละศูนย์ มีสื่อการเรียนหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียน ศูนย์กิจกรรมนั้นสื่อการเรียนอาจจัดอยู่ในรูปของการเรียนการสอนรายบุคคล หรือผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันก็ได้ ผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดการ-สอนแบบกิจกรรมกลุ่ม อาจจะต้องขอความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มต้นเท่านั้น หลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้ว ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้เอง ในขณะที่ทำกิจกรรม การเรียนหากมีปัญหาผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ เมื่อจบการเรียนแต่ละศูนย์แล้ว ผู้เรียนอาจจะสนใจการเรียนเสริมเพื่อเจาะลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้ได้อีก จากศูนย์สำรองที่ครูจัดเตรียมไว้ เพื่อเป็นการไม่เสียเวลาที่จะต้องรอคอยผู้อื่น

3. เอกสารประกอบการสอนรายบุคคล เป็นเอกสารประกอบการสอนที่จัดระบบขึ้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อศึกษาครบแล้วจะทำการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้า และศึกษาเอกสารประกอบการสอนชุดอื่นต่อไป

ตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนจะปรึกษากันได้ในระหว่างเรียน และผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงาน หรือผู้ชี้แนะแนวทาง การเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนนี้จัดขึ้นเพื่อ ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปจนเต็มขีดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่นเอกสารประกอบการสอนแบบนี้บางครั้งเรียกว่า บทเรียนโมดูล

ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง (2531, น.161-197) แบ่งประเภทของเอกสารประกอบการสอนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. เอกสารประกอบการสอนรายบุคคล เป็นเอกสารประกอบการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง ในเอกสารประกอบการสอนนี้จะประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตรกิจกรรมและบัตรเฉลย บัตรเนื้อหา บัตรแบบฝึกหัดหรือบัตรงานพร้อมเฉลยและบัตรทดสอบพร้อมเฉลย ในเอกสารประกอบการสอนนั้นจะมีสื่อการเรียนรู้ไว้พร้อม เพื่อผู้เรียนจะได้ใช้ประกอบในการเรียนเรื่องนั้นๆ

2. เอกสารประกอบการสอนสำหรับครู เป็นเอกสารประกอบการสอนที่ครูใช้ ประกอบด้วย ตารางคู่มือรายคาบ ซึ่งนำเนื้อหาในแต่ละบทมาแบ่งเป็นคาบ พร้อมทั้งเขียนรายการสอน วิธีสอน และสื่อการเรียนการสอนไว้ย่อๆ และหัวข้อในแต่ละข้อประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล แบบฝึกหัดเพิ่มเติม นันทนาการ และปัญหาที่ควรเน้น

3. เอกสารประกอบการสอนแบบผสม เป็นเอกสารประกอบการสอนที่นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเอง หรือครูใช้สอนก็ได้ จึงเป็นเอกสารประกอบการสอนที่ประกอบด้วยเอกสารประกอบการสอนรายบุคคลกับเอกสารประกอบการสอนสำหรับครูร่วมกัน โดยเน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองและกิจกรรมที่ครูสอน ผู้สร้างจะต้องเขียนกิจกรรมเพื่อสนองจุดประสงค์ของเอกสารประกอบการสอนนี้

จากแนวคิดและข้อมูลเบื้องต้น พอสรุปได้ว่าเอกสารประกอบการสอนแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนประกอบคำบรรยายของครู เอกสารประกอบการสอนแบบรายบุคคล และเอกสารประกอบการสอนที่ใช้สำหรับกิจกรรมแบบกลุ่มซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน

องค์ประกอบของเอกสารประกอบการสอน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของเอกสารประกอบการสอนไว้ดังนี้

ชัยยศ เรืองสุวรรณ (2534, น.153) ได้กล่าวถึงเอกสารประกอบการสอนไว้ว่า เอกสารประกอบการสอนอาจมีหลายรูปแบบ แต่ต้องประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1. คู่มือครู เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครูและนักเรียนตามลักษณะของเอกสารประกอบการสอน ภายในคู่มือครูชี้แจงถึงวิธีการใช้เอกสารประกอบการสอนไว้อย่างละเอียด ครูและนักเรียนต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงสามารถใช้เอกสารประกอบการสอนนั้นอย่างได้ผล คู่มืออาจทำเป็นเล่มหรือทำเป็นแผ่น แต่ต้องมีส่วนสำคัญ ดังนี้

- 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
- 1.2 บทบาทของครู
- 1.3 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง
- 1.4 แผนการสอน
- 1.5 แบบฝึกปฏิบัติ

2. บัตรคำสั่ง เพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างที่มีอยู่ในเอกสารประกอบการสอนแบบกลุ่มและเอกสารประกอบการสอนแบบรายบุคคล บัตรคำสั่งประกอบด้วย

- 2.1 คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา
- 2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม
- 2.3 การสรุปบทเรียน อาจใช้การอภิปรายหรือการตอบคำถาม

บัตรคำสั่งต้องมีถ้อยคำกะทัดรัด เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อน แล้วจึงปฏิบัติตามเป็นขั้น ๆ ไป

3. เนื้อหาหรือประสบการณ์ ถูกบรรจุอยู่ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วยบทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ แถบบันทึกเสียง แผ่นภาพ โปร่งใส เป็นต้น ผู้เรียนต้องศึกษาจากสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในเอกสารประกอบการสอนตามบัตรคำสั่งที่กำหนดไว้

4. แบบประเมินผล อาจอยู่ในรูปของแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง จับคู่เลือกคำตอบที่ถูกหรือให้ดูผลจากการทดลองหรือทำกิจกรรม

กิดานันท์ มะลิทอง (2531, น.181) จัดองค์ประกอบโดยทั่วไปของเอกสารประกอบการสอนไว้สรุปได้ว่าชุดการสอนมีส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1. คู่มือสำหรับผู้สอนในการใช้เอกสารประกอบการสอน และสำหรับผู้เรียนในการใช้ชุดการเรียน

2. คำสั่งเพื่อกำหนดแนวทางในการสอนหรือการเรียน

3. เนื้อหาสาระบทเรียน จะจัดอยู่ในรูปของสไลด์ फिल्मสตริป เทปบันทึกเสียง วัสดุกราฟิก วิดีทัศน์ หนังสือบทเรียน ฯลฯ

4. กิจกรรมการเรียน เป็นการให้ผู้เรียนทำรายงาน ทำกิจกรรมที่กำหนด หรือค้นคว้าต่อจากที่เรียนไปแล้วเพื่อให้ความรู้ที่กว้างขึ้น

5. การประเมินผล เป็นการทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนนั้นบุญชม ศรีสะอาด (2537, น.95-96) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของเอกสารประกอบการสอนที่สำคัญ 4 ด้านดังนี้

6. คู่มือการใช้เอกสารประกอบการสอน เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้เอกสารประกอบการสอนศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วย แผนการสอน สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนสอน บทบาทของผู้เรียน และการจัดชั้นเรียน

7. บัตรงาน เป็นบัตรคำสั่งว่า จะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามขั้นตอนของการเรียน

8. แบบทดสอบวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่า หลังจากการเรียนเอกสารประกอบการสอนจบแล้ว ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

9. สื่อการเรียนต่างๆ เป็นสื่อสำหรับผู้เรียนได้ศึกษามีหลายชนิดประกอบกัน อาจเป็นประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะเรื่อง จุลสาร บทเรียน โปรแกรม หรือประเภทสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่างๆ แถบบันทึกเสียงของจริงต่างๆ เป็นต้น

เนื่องจากเอกสารประกอบการสอนมีหลายประเภท การผลิตเอกสารประกอบการสอนจึงอยู่กับความเหมาะสมที่เกี่ยวกับลักษณะผู้เรียน สภาพแวดล้อม และเนื้อหา ที่จะช่วยให้สามารถเลือกรูปแบบของเอกสารประกอบการสอน ได้ตรงตามจุดประสงค์

จากการศึกษาองค์ประกอบของเอกสารประกอบการสอน พอสรุปได้ว่า เอกสารประกอบการสอนแต่ละประเภทมีองค์ประกอบพื้นฐานที่ใกล้เคียงกัน คือ คู่มือ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประสมประกอบการเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คุณค่าของเอกสารประกอบการสอน

วาสนา ชาวหา (2525, น.139-140) ได้กล่าวถึงคุณค่าของเอกสารประกอบการสอนไว้ดังนี้

1. นักเรียนสามารถเรียนได้ตามลำพังเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล โดยไม่ต้องอาศัยครูผู้สอน และเป็นไปตามความสามารถของผู้เรียนในอัตราความเร็วของแต่ละคน โดยไม่ต้องกังวลว่าจะตามเพื่อนไม่ทันหรือต้องเสียเวลาคอยเพื่อน

2. นักเรียนสามารถนำไปเรียนที่ใดก็ได้ตามสะดวก

3. แก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้เป็นบางโอกาสอาจใช้การเรียนแบบนี้กับนักเรียนเนื่องจากครูไม่เพียงพอหรือมีความจำเป็นมาสอนแทนไม่ได้

4. ฝึกนักเรียนให้รู้ โดยกระทำที่นอกเหนือไปจากสถานการณ์ในชั้นเรียนปกติที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เป็นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างกว้างขวางและเป็นการเน้นกระบวนการเรียนรู้ (Process) มากกว่าเนื้อหา

ลัดดา สุขปรีดี (2523, น.31) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของเอกสารประกอบการสอนไว้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนช่วยลดภาระของครูผู้สอน เมื่อมีเอกสารประกอบการสอนสำเร็จแล้วผู้สอนจะดำเนินการสอนตามคำแนะนำที่มีไว้ให้พร้อม ผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาทำสื่อการสอนใหม่ ทำให้ครูมีเวลาเตรียมการสอน ทดลองศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเนื้อหาตามเอกสารประกอบการสอนกำหนด ทำให้ครูมีประสบการณ์กว้างขวาง ซึ่งมีผลต่อประสิทธิภาพของครู

2. ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในแนวคิดเดียวกัน ครูผู้สอนแต่ละคนย่อมมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้แตกต่างกันในเรื่องเดียวกัน เด็กนักเรียนอาจได้รับความรู้และรายละเอียดต่างๆ เป็นคนละแนวไม่เท่ากัน เอกสารประกอบการสอนมีจุดมุ่งหมายชัดเจนที่เป็นพฤติกรรม มีข้อแนะนำกิจกรรมการใช้เอกสารประกอบการสอน และข้อสอบประเมินผลของนักเรียนไว้อย่างพร้อมมูล

3. เอกสารประกอบการสอนช่วยให้เกิดประสิทธิภาพในการสอนอย่างเชื่อถือได้ เพราะเอกสารประกอบการสอนผลิตขึ้นด้วยวิธีการเข้าสู่ระบบ โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหลายด้าน เช่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชานั้นๆ นักโสตศึกษา นักจิตวิทยา ครู ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัสดุ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ร่วมกันผลิตเอกสารประกอบการสอน มีการทดลองให้และปรับปรุงจนแน่ใจว่าได้ผลดีหลายครั้งในสถานที่ๆ กำหนดไว้จึงจะนำออกมาใช้ทุกๆ ไปเพื่อให้แน่ใจว่าครูจะได้เอกสารประกอบการสอนเพื่อใช้ในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

วีระ ไทยพานิช (2529, น.137) กล่าวว่า เมื่อนำเอกสารประกอบการสอนมาใช้จะทำให้

1. เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และรู้จักทำงานร่วมกัน
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวัสดุการเรียนและกิจกรรมที่เขาชอบ
3. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ก้าวหน้าไปตามอัตราศักยภาพความสามารถของแต่ละคน
4. เป็นการเรียนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล
5. มีการวัดผลตนเองบ่อยๆ ทำให้นักเรียนรู้การกระทำของตนเองและเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น

6. ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริงเป็นการเรียนชนิด Active ไม่ใช่ Passive

7. ผู้เรียนจะสามารถเรียนที่ไหนเมื่อไรก็ได้ ตามความพอใจของผู้เรียนสามารถปรับปรุงการสื่อความหมายระหว่างนักเรียนกับครู

สรุปได้ว่า เอกสารประกอบการสอน มีคุณค่าในการช่วยส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ยังทราบผลการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ อย่างรวดเร็ว ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย หรือเกิด

ความท้อถอยในการเรียน เพราะผู้เรียนมีสิทธิ์ที่จะกลับไปศึกษาเรื่องที่ตนเองไม่เข้าใจ ใหม่ได้

ขั้นตอนในการจัดทำเอกสารประกอบการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายขั้นตอนการจัดทำเอกสารประกอบการสอนไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, น.123) ได้เสนอขั้นตอนการผลิตเอกสารประกอบการสอน โดยให้นำเอาวิธีระบบการผลิตแผนจุฬาฯ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมเข้ามาใช้มี 10 ขั้นตอน สรุปได้ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหาสาระและประสบการณ์ อาจเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการ ตามที่เห็นเหมาะสม
2. กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณเนื้อหาวิชาที่ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ใน 1 สัปดาห์ หรือ 1 ครั้ง
3. กำหนดหัวเรื่องโดยกำหนดประสบการณ์ในหน่วยการเรียนแต่ละหน่วยเป็นเรื่องๆ
4. กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการ ต้องให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาที่สอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วเปลี่ยนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์พฤติกรรมไว้ทุกครั้ง
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกและการผลิตสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียน ที่หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองวิทยาศาสตร์ ฯลฯ
7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยการสอนแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากผ่านกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่
8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนนั้น ไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองประสิทธิภาพ
9. การหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าเอกสารประกอบการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้า โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นการช่วยในการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้เอกสารประกอบการสอน เอกสารประกอบการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของเอกสารประกอบการสอนและระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ (ขั้นสอน) ผู้สอนบรรยายหรือแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปความคิดรวบยอดและหลักการที่สำคัญ

ขั้นที่ 5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป

เอกสารประกอบการสอนประกอบคำบรรยายหรือเอกสารประกอบการสอนสำหรับครู มีขั้นตอนการสร้างหรือการผลิตเช่นเดียวกับเอกสารประกอบการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม แตกต่างกันเพียงไม่มีการแบ่งแยกหัวเรื่องเป็นหัวข้อย่อยเท่านั้น เพราะเป็นการเรียนรู้หรือปฏิบัติกิจกรรมไปพร้อมๆ กัน ยกเว้นเมื่อต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่แตกต่างกัน จึงจัดแบ่งเนื้อหาหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับการดำเนินการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้ๆ

ชัยยศ เรืองสุวรรณ (2534, น.199-200) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างเอกสารประกอบการสอนไว้ 10 ขั้นตอนด้วยกัน

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

2. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครึ่ง

3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ย่อยๆ

4. กำหนดหลักการและมโนคติที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุปรวมแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียนรู้” หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียน

ปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การเล่นเกม เป็นต้น

7. กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลผู้เรียนให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากการเรียนรู้ด้วยเอกสารประกอบการสอนแบบศูนย์การเรียนแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอน ทั้งสิ้นเมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ส่วนมากจะกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80/80

9. ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน เพื่อประกันว่าเอกสารประกอบการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้เอกสารประกอบการสอน เป็นขั้นการนำเอกสารประกอบการสอนไปใช้ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

จากการศึกษาขั้นตอนการทำเอกสารประกอบการสอน พบว่า เอกสารประกอบการสอนมีขั้นตอนในการทำดังนี้

1. เลือกเรื่อง และหัวข้อให้ครอบคลุมกับเนื้อหา ศึกษาทฤษฎี และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
3. สร้างเอกสารประกอบการสอนและจัดทำสื่อ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา
4. สร้างแบบทดสอบ ให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการประเมินผลทุกครั้ง หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนในหน่วยนั้นๆ
5. ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขสื่อ และแบบทดสอบให้สมบูรณ์
6. ทดลองใช้สื่อการเรียนรู้และแบบทดสอบ โดยนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มย่อย
7. ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ แบบทดสอบ กิจกรรมการเรียนการสอน และเนื้อหาให้สมบูรณ์
8. ทดลองใช้สื่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่
9. ปรับปรุงแก้ไขสื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์
10. นำเอกสารประกอบการสอนที่ได้ไปทดลองใช้

รางวัลอนุรักษ์กับงานภาคสนามเกี่ยวกับดนตรีศึกษา

ข้อมูลการลงพื้นที่งานภาคสนามเกี่ยวกับดนตรีศึกษา (จักรชัย ธรรมสอน และคณะ, 2553)

จังหวัดอุทัยธานี ตั้งอยู่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง มีพื้นที่ประมาณ 6,730 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าและภูเขาสูง สภาพป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางธรรมชาติ จนทำให้เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเป็นผืนป่าที่ควรค่าแก่การดูแลรักษาและนำความภาคภูมิใจมาสู่ความเป็นไทยทุกคน

ดินแดนบางส่วนพบหลักฐานว่าเคยเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ และเป็นที่ตั้งของเมืองโบราณหลายเมืองในสมัยทวารวดี ตามตำนานกล่าวว่าในสมัยสุโขทัย ท้าวมหาพรหมได้เข้ามาสร้างเมืองที่บ้านอุทัยเก่า (อำเภอหนองฉาง) แล้วพาคณะคนไทยมาอยู่ท่ามกลางหมู่บ้านกะเหรี่ยงและหมู่บ้านมอญ จึงเรียกว่า เมืองอุไทย ตามกลุ่มหรือที่อยู่ของคนไทย ต่อมาเกิดน้ำแล้งกระแสน้ำเปลี่ยนทาง เมืองจึงถูกทิ้งร้าง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาชาวกะเหรี่ยงชื่อ “พะตะเบิด” เข้ามาปรับปรุงเมืองอุไทย โดยขุดทะเลสาบขังน้ำไว้ใกล้เมืองและเป็นผู้ปกครองเมืองอุไทยคนแรก ชื่อเมือง จึงเรียกเพี้ยนเป็นเมืองอุไทยตามสำเนียงชาวกะเหรี่ยงและมีฐานะเป็นหัวเมืองหน้าด่านชั้นนอก ในการสกัดกั้นกองทัพพม่าที่จะเข้ามาตีกรุงศรีอยุธยา ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น มีการอพยพผู้คนมาตั้งบ้านเรือนที่ริมฝั่งแม่น้ำสะแกกรังมากขึ้น และได้กลายเป็นที่ตั้งของตัวเมืองอุทัยธานีในปัจจุบัน

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ และอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอวัดสิงห์และอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และอำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท โดยมีแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นแบ่งเขตแดน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก อำเภอสังขละบุรี และอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดอุทัยธานี แบ่งการปกครองเป็น 8 อำเภอ คือ อำเภออุทัยธานี อำเภอลานสัก อำเภอหนองขาหย่าง อำเภอหนองฉาง อำเภอทัพทัน อำเภอบ้านไร่ อำเภอสว่างอารมณ์และอำเภอห้วยคต

เป็นที่น่าสนใจในปัจจุบันที่ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานีเป็นแหล่งสำคัญที่มีการละเล่นราวอยู่ไม่มากนัก ซึ่งพ่อเพลงแม่เพลงที่เป็นต้นแบบในการร้องเพลงราวมีเพียงไม่กี่คนซึ่งแต่ละคนมีอายุมาก

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพลงร่ำวง ชมรมผู้สูงอายุเทศบาลสว่างอารมณ์ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอ สว่างอารมณ์ จังหวัด อุทัยธานี มีบทเพลงร่ำวงพื้นบ้านที่อยู่ใกล้ศึกษา ทั้งนี้บทเพลงดังกล่าวก็บรรยายถึงวิถีชีวิตในแง่มุมต่างๆ ที่สะท้อนภาพลักษณ์ต่างๆทำให้มองเห็นถึงพัฒนาการความเปลี่ยนแปลงได้ส่วนหนึ่ง

วัฒนธรรมท้องถิ่นในการศึกษาคั้งนี้ ได้รวบรวมเพลงร่ำวงไว้ 9 เพลง ได้แก่ 1) วันนี้มีนัค 2) วันใดฉันไม่ได้มา 3) เชิญมาร่ำวงไทย 4) สายลมหวน 5) นกยูงทอง 6) โลกที่เราสร้างสรรค์ 7) ดอกบัวไทย 8) ชิงรางวัลแม่พันทอง 9) มีกรรม ซึ่งแต่ละเพลงได้สะท้อนวิถีชีวิตของคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจน ซึ่งการละเล่นพื้นบ้านในปัจจุบันพ่อเพลงแม่เพลงในตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอ สว่างอารมณ์ จังหวัด อุทัยธานี มิได้ถ่ายทอดบทเพลงต่างๆให้กับรุ่นหลัง ซึ่งอาจเป็นเพราะปัจจัยภายนอกหลายๆประการ เช่น สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง ความเจริญทางเทคโนโลยีหรือสื่อต่างๆที่เข้ามาบดบังการละเล่นดังกล่าว ตลอดจนวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามา มีอิทธิพลต่อวิถีการศึกษาจึงได้มีการรวบรวมข้อมูลของบทเพลงและได้นำบทเพลงจำนวน 1 บทเพลง ได้แก่ 1.วันนี้มีนัค มาประยุกต์ในการเรียนการสอนวิชาการปฏิบัติลมทองเหลือง โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ประวัติความเป็นมาของเพลงร่ำวง

เพลงร่ำวงที่นำมาร้องนั้นใช้วิธีจดจำสืบทอดกันมา ไม่นิยมคัดแปลงทั้งเนื้อร้องและทำร่าคือ จำมาอย่างไรก็ร้อง และร่า อย่างนั้น บางครั้งการถ่ายทอดมาอาจได้มาเฉพาะเนื้อเพลง กรณีเช่นนี้ผู้เล่นจะคิดทำร่าประกอบเองตามความหมายของเนื้อเพลง การถ่ายทอด อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ได้ทั้งเนื้อเพลง และทำร่า จากการสำรวจพบว่ามันเป็นเพลงเดียวกัน หากคณะของผู้เล่นอยู่ต่างสถานที่ หรือต่างท้องถิ่นกัน ทำร่าและเนื้อเพลงอาจผิดแผกกันไปได้ แต่บางเพลงยังคงเหมือนกันทุกประการ อย่างไรก็ตาม เพลงทุกเพลง ไม่จำเป็นต้องได้จากการสืบทอดเสมอไป ผู้เล่นสามารถแต่งเนื้อร้อง และทำร่า ขึ้นเป็นปัจจุบัน ในขณะที่เล่น ก็ได้เนื้อหาในเพลงส่วนใหญ่

ช่วงก่อน พ.ศ. 2484 จะเป็นเพลงที่เกี่ยวกับตัวละครในวรรณคดี เช่น ลักษณะวงศ์ ไกรทอง รามเกียรติ์ ฯลฯ แต่ที่พบมากที่สุด ได้แก่ เพลงรัก หรือเพลงที่เกี่ยวข้องพราสีกันระหว่างหนุ่มสาว เช่น ไหนเล่าดอกกรัก เดือนจ๋า วันนี้มีนัค สายลมหวน โลกที่เราสร้างสรรค์ ดอกบัวไทย นกยูงลำแพน เชิญมาร่ำวงไทย รักจริง แม่พันทอง มีกรรมต้องจำจาก ฯลฯ เนื่องจากเพลงแต่ละเพลงยาวมาก ฉะนั้นการตั้งชื่อเพลง หรือเรียกชื่อเพลง ก็จะเรียกชื่อเพลง ตามวรรคแรกของเพลงเท่านั้น

และในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม รัฐบาล ต้องการเชิดชูรำไทون ให้เป็นศิลปะประจำชาติ ได้มีการปรับปรุง แก้ไข รำไทอนให้เป็นร่ำวง และพัฒนามาตามลำดับ จนเป็น ร่ำวงมาตรฐาน เช่นในปัจจุบัน นอกจากนี้มีการแต่งเพลงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะ เพลงประเภทปลุกใจ ถูกแต่งขึ้นเป็นจำนวนมาก

มากและเพลงประเภทชักชวนให้เชื่อผู้นำ เช่น เพลงแปดนาฬิกา ไตรรงค์ธงชาติ เพลงประเภทสะท้อนภาพบ้านเมือง

เพลงที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกาย เช่น สาวน้อยเอวกลม นอกจากนี้ ยังมีเพลงที่แสดงออกถึงความรัก การเกี่ยวพาราสี ระหว่างหนุ่มสาว อีกเป็นจำนวนมาก

เพลงร่ำวงช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 จะเป็นเพลงจากวรรณกรรม นิทานและเพลงเกี่ยวพาราสีกันระหว่างหนุ่มสาว ชื่นชมธรรมชาติ ในยามค่ำคืน ดังเช่นเพลงรำโทนช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จะเป็นเพลงปลุกใจให้รักชาติ เชิญชวนให้ประชาชนปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล เชื่อมั่นในตัวผู้นำ คือ จอมพล ป.พิบูลสงคราม และในสมัยนั้นทำให้มีการวางผังเมืองใหม่ และตั้งหน่วยทหารขึ้นมาในเมืองลพบุรี และบ้านเมืองอยู่ในสภาวะสงคราม และเพลงที่บ่งบอกถึงวัฒนธรรมการแต่งกายในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงครามแต่งตามรัฐนิยมของรัฐบาล คือ สตรีจะนุ่งผ้าถุง หรือกระโปรงไว้ผมยาวและดัดยาว สวมรองเท้าหุ้มส้นหรือรัดส้น สวมหมวกทุกครั้งที่อยู่กลางแจ้ง การสวมหมวกของสตรีนั้น เป็นเรื่องที่รัฐให้ความสำคัญมาก เน้นว่าเป็นการนำชาติไปสู่อารยะธรรมถึงกับมีคำว่า “มาลानำชาติไทย”

การบรรเลงและการขับร้อง

การบรรเลงและการขับร้องประกอบการแสดงร่ำวง จะเริ่มต้นด้วยผู้บรรเลงและขับร้องนั่งด้านหน้าเวที ผู้แสดงออกมาขึ้นในท่าที่พร้อมจะแสดง พ่อเพลง แม่เพลง จะร้องขึ้นต้นบทเพลง เพลงแรกลูกคู่ และผู้บรรเลงดนตรีจะตีรับผู้แสดงก็จะร้องพร้อมกับรำและตีบทไปตามเนื้อเพลง ใช้ท่าทางที่เป็นธรรมชาติให้ผู้ชมได้เห็นอย่างชัดเจนเข้าใจง่าย โดยแต่ละเพลงจะร้องซ้ำหรือร้องทวน 2 ถึง 3 เที่ยว เมื่อจบแต่ละเพลง ทั้งดนตรีและผู้ขับร้อง จะหยุดแล้วขึ้นบทเพลงใหม่ต่อไป ซึ่งในแต่ละเพลงก็จะปฏิบัติ เช่นเดียวกับขั้นตอนดังกล่าวข้างต้นเนื้อหาของบทเพลงจะเกี่ยวกับการปลุกใจให้รักชาติ สร้างขวัญและกำลังใจในยามศึกสงคราม เพราะสมัยนั้นอยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 นอกจากนั้นจะเป็นเพลงที่เกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสีกันของหนุ่มสาวเพื่อให้เกิดความรื่นเริง สนุกสนาน และจะจบสุดท้ายด้วยเพลงลาหรือเพลงจาก เช่น ดึกเสียแล้วละหนานจันทน์ขอลาไปก่อน

การแต่งกายของผู้บรรเลงและการขับร้อง

การแต่งกายของผู้แสดงร่ำวง ชมรมผู้สูงอายุ ตำบล สว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี จากการสังเกตมีการแต่งกายแยกออกเป็น ดังนี้

1. ชาย สวมเสื้อผ้าลายดอก หรือผ้าพื้นกางเกงขาว ผ้าขาวม้าคาดเอว
2. หญิง สวมเสื้อผ้าไทยแขนยาว นุ่งผ้าถุงผ้าไทยพื้นบ้าน พร้อมสไบเฉียง มีเครื่องประดับต่างหู สร้อยคอทองคำห้อยพระ ข้อมือ แหวนทองหรือเพชรที่ใส่เป็นของประจำตัวอยู่แล้ว

ลักษณะเฉพาะของท่ารำ

ผู้รำใช้ท่ารำเป็นแบบฉบับของผู้รำในท้องถิ่นเอง โดยผู้รำในท้องถิ่นเป็นผู้คิดท่ารำ และเลือกใช้ท่ารำให้เหมาะสมกับเพลง ท่ารำจะมีรูปแบบเป็นธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ หมายถึง การใช้ท่าทางแสดงสื่อความหมาย ประกอบกิริยาการพุดคุย หรือการเคลื่อนไหวต่างๆ ไป เช่น

1. ท่าไหว้เมื่อกล่าวถึงพระพุทธศาสนา หรือผู้มีพระคุณ ทำท่าพนมมือไหว้ข้างศีรษะข้างใดข้างหนึ่ง
2. ท่าเคารพธงชาติ เมื่อกล่าวถึงการทำความเคารพธงชาติ ชายทำท่าคำนับ หญิงทำท่าถอนสายบัว
3. ท่าไหว้ มือ เมื่อกล่าวถึงพระมหากษัตริย์ หรือผู้สูงศักดิ์ ทำท่าไหว้ คือยกมือข้างใดข้างหนึ่ง ขึ้นเหนือศีรษะ ตะแคงมือ ปลายนิ้วชี้ไปข้างหน้า
4. ท่าปฏิเสธ เมื่อกล่าวว่า “ไม่เคย ไม่รำ ไม่เห็น หรือไม่เสียดาย” ทำท่าตั้งมือทั้งสองข้างขึ้นข้างลำตัวข้างใดข้างหนึ่งระดับอก หันหน้าไปคนละทางกับมือที่ตั้งขึ้น แล้วส่วนหน้าเล็กน้อย
5. ท่ารัก เมื่อกล่าวถึงความรัก ทำท่าประสานมือไว้ระดับอก หรือประสานมือแตะที่แขนจะทำท่าทำสะเอว โดยใช้นิ้วชี้แตะที่สะโพก ส่วนชายทำท่าทำสะเอวตามปกติ

การฟื้นฟูและถ่ายทอดองค์ความรู้ของภูมิปัญญา

รางวัลของชมรมผู้สูงอายุ ตำบล สว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี โดยเริ่มจากผู้นำชุมชน หน่วยงานราชการ สภาวัฒนธรรมสถานศึกษา ที่เห็นความสำคัญของภูมิปัญญาด้วยมีความคิดว่า การละเล่นพื้นบ้าน ในท้องถิ่นอื่นๆ ได้มีการฟื้นฟู เพื่ออนุรักษ์ไว้เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นรางวัลของชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เคยรุ่งเรืองมาก่อนในอดีต ถือเป็นการเล่นพื้นบ้าน ที่เป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์ไว้

ชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ได้ถ่ายทอดการแสดงรางวัลให้กับนักเรียนและนักศึกษาทั้งในและนอกอำเภอ ซึ่งเป็นหลักสูตรท้องถิ่นและได้สอนการรำวงให้กับหน่วยงานราชการทางด้านวัฒนธรรมซึ่งได้จัดอบรมการถ่ายทอดการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยสมาชิกของชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เป็นวิทยากรให้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นอกจากนี้ยังถ่ายทอดให้กับลูกหลานเพื่อให้มีการสืบทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมต่อไป

ปรัชญาแนวคิดและการวิเคราะห์คุณค่าของผลงานลักษณะเฉพาะเอกลักษณ์

รูปแบบของรางวัลพื้นบ้านของชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เป็นการรำที่มีลักษณะเฉพาะ เรียกว่า “ร้องรำใช้บท” เป็นการรำวงในสมัยก่อนสงครามโลก และช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ยังคงรักษาภูมิปัญญาด้านการแสดง รูปแบบการรำ

ที่เป็นลักษณะเฉพาะ โดยจะเริ่มด้วยบทไหว้ครูในลำดับแรก และตามด้วยบทเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ต่อด้วยเพลงเชยชวน เพลงเกี่ยวพาราตี เพลงลาไปรบ เพลงที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ในสงคราม จบช่วงนี้สมมุติว่าไปรบกลับมาแล้วต่อด้วยเพลงชวนสาวไปเที่ยวเกี่ยวพาราตี สลับกับเพลงสนับสนุนรัฐบาลเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรม เมื่อจบการเล่น จะส่งด้วยเพลงลา คนตรีประกอบด้วย โทนหรือตะโพน / ฉิ่ง / กรับ การแต่งกาย แต่งแบบไทยพื้นบ้านทั้งชายและหญิง

การแสดงรำวงชมรมนี้ มีส่วนคล้ายกับรำวง ของจังหวัดอ่างทองและจังหวัดลพบุรี คือเครื่องดนตรีที่ใช้เหมือนกัน คือ โทน หรือ รำมะนา / ฉิ่ง / กรับ แต่เนื้อเพลงแตกต่างกันมาก ซึ่งทางชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี และทำรำนี้นี้ได้มีการนำมาประยุกต์ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และการรำวงในแบบฉบับนี้ยังได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรท้องถิ่นของจังหวัด อุทัยธานี

การวิเคราะห์คุณค่าที่แสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน

รูปแบบการรำวงของ ชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ได้รับการสร้างสรรค์ แนวคิดโดยภูมิปัญญาคนท้องถิ่น ในการคิดสร้างสรรค์ มีการจัดระบบลำดับขั้นตอนในการแสดง รวมทั้งลีลาความสามารถเฉพาะตัว เป็นการแสดงที่ชาวบ้านรวมตัวกันแสดงเพื่อความสนุกสนาน เพื่อสร้างความสามัคคี และเนื้อเพลงที่ใช้ขับร้องได้บอกเล่าความเป็นมาในอดีต คติสอนใจ ความรักชาติ วัฒนธรรม การแต่งกายในสมัยก่อน เนื้อเพลงและท่วงทำนองมีความไพเราะ เรียบง่าย สร้างความภาคภูมิใจให้เยาวชนรุ่นหลังเมื่อได้ชมและรับฟังทำให้รำวง ได้รับการยอมรับเป็นศิลปะพื้นบ้านที่ควรยกย่อง สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่ ให้คงอยู่ต่อไปปัจจุบันรำวงพื้นบ้านของชมรม ยังเล่นในโอกาสงานเทศกาลประจำปีของท้องถิ่น และรับเกียรติให้ไปแสดงสาธิตในงานสำคัญๆ ทั้งในกรุงเทพมหานคร และในต่างจังหวัดในนามของ รำวงพื้นบ้าน ชมรมผู้สูงอายุ ตำบล สว่างอารมณ์ อำเภอ สว่างอารมณ์ จังหวัด อุทัยธานี

การนำเครื่องดนตรีมาใช้บรรเลงประกอบการแสดง

ภาพที่ 2 รำมะนา

(จักรชัย ธรรมสอน และคณะ, 2553)

รำมะนา จากการสัมภาษณ์ นักดนตรี และ นักร้อง ทำให้ทราบว่า มีการนำรำมะนา มาตีแทนโทน แต่ก็ยังคงได้รับความนิยมนำโทนมาใช้ติดอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งคุณภาพเสียงของโทนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพอากาศ เช่น อากาศชื้น ทำให้หนังหน้าโทนหย่อน

เสียงที่ออกมาไม่เป็นไปตามต้องการ ผู้บรรเลงต้องคอยปรับแต่งเสียงอยู่ตลอด ซึ่งแตกต่างจากถังน้ำมันที่ให้คุณภาพเสียงดังกังวานและสภาพดินฟ้าอากาศไม่ได้มีผลกระทบต่อคุณภาพเสียงของถังน้ำมันแต่อย่างใด

ภาพที่ 3 ฉิ่ง

(จักรชัย ธรรมสอน และคณะ, 2553)

ฉิ่ง ใช้เป็นเครื่องตีประกอบจังหวะซึ่งการแสดงรำโทนพบว่าการตีฉิ่งนั้น ใช้เพียงอัตราจังหวะเดียวเท่านั้น คือ จังหวะชั้นเดียว ฉะนั้นการแสดงรำโทนเป็นศิลปะการแสดงที่อยู่ในภาคกลาง ซึ่งฉิ่งได้ใช้เป็นเครื่องประกอบจังหวะดนตรีไทยอยู่โดยทั่วไปมาช้านานแล้ว

ภาพที่ 4 กรับ

(จักรชัย ธรรมสอน และคณะ, 2553)

กรับคู่ ใช้เป็นเครื่องตีประกอบจังหวะเช่นเดียวกับฉิ่ง โดยตีเป็นจังหวะหนัก

ขอบความเชื่อเกี่ยวกับการแสดง

การแสดงรำวงของชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เดิมจะแสดงในงานรื่นเริง เช่น งานตรุษสงกรานต์ งานบวชนาค งานแต่งงาน แสดงกันในบริเวณลานวัด บริเวณลานบ้าน บริเวณโรงเรียน และเป็นการพบปะกัน การเกี่ยวพาราสีกัน ระหว่างหนุ่ม

สาวในหมู่บ้านและต่างถิ่น จะเริ่มแสดงในช่วงหัวค่ำจนถึงเช้าของวันรุ่งขึ้น และแสดงภายใต้แสงเทียน เพราะยังไม่มีไฟฟ้าใช้ในสมัยก่อน ก่อนการแสดง

เพลงที่นำมาร้องสำหรับราวงั้น จะมีเนื้อร้องที่ค่อนข้างสั้น จึงต้องร้องซ้ำ 3 รอบ ใช้เวลาประมาณ 3 นาที เนื้อหาในเนื้อเพลง ส่วนใหญ่บรรยายเกี่ยวกับตัวละครในวรรณคดีสมัยก่อนมีประมาณ 80 เพลง แต่ปัจจุบันเหลือประมาณ 10-12 เพลง ถ้าเพลงใดที่ผู้เล่นไม่ชอบก็มักจะไม่นำมาร้อง เพลงนั้นก็สูญหายไป คงอยู่แต่เพลงที่สนุกสนาน ไพเราะ และมีทำนองที่ผู้แสดงพอใจเท่านั้น เพลงที่นำมาร้องใช้จำสืบทอดกันมา ไม่นิยมดัดแปลงจามาอย่างไรก็ร้องต่อกันไปอย่างนั้น รูปแบบลักษณะทำนองเพลงรำโทนของชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

บทเพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคสนามชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

การประดิษฐ์ทำนองจากการศึกษาภาคสนามมีทำนองที่ไม่ยากนัก โดยเน้นการประดิษฐ์ทำนองตามบทร้องที่ร้องเล่นกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เพลงวันนี้มีนัด วันนี้มีนัด ฉันจะไม่มาหรือก็ไม่ได้ ตั้งใจ มาสมาน ไมตรี คูกริยา หรือจะวางท่าที่ฉันรำไม่ดี ฉันรำไม่ดี ก็ขอภัยเพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับการคูกริยา การวางท่าทางการวางตัว ความตรงต่อเวลา

2. เพลงสายลมหวน สายลมหวน จวนจะรุ่ง น้ำค้างประปรัง ยารุ่งแสงทองเหลือง ชะเง้าแลหา สุริยา จากฟ้าเรืองรอง ยามหนาวใครเล่าจะประคอง โถ ยามหนาวใครเล่าจะประคอง มานี้ขึ้นน้องมาครองสินวล เพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับการถามหาความรัก จากฟ้ากฟฟ้าแลธรรมชาติ

3. เพลงโลกที่เราสร้างสรรค์ โลกที่เราสร้างสรรค์ ต่างกันนั้นช่างงามวิไล ยี่มนิค ยี่มจ้องมองไป งามวิไลล่อล่อตา ได้อย่างนี้รำคู่ เหมือนอยู่วิมานแดนฟ้า ทุกวันฉันปลื้มอุรา เหมือนเด็ดดอกฟ้า เอามาแซม เหมือนเด็ดดอกฟ้า เอามาแซม เพลงดังกล่าวเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์บนโลกที่งามวิไล มีความสุขกับความคิดสร้างสรรค์

4. เพลงรักจริง วันใด ฉันไม่ได้มา คิดถึงคารา คิดตาเตือนใจ รักจริง รักจริง รักจริง ทุกสิ่งขอให้เธอเห็นใจ รักจริงก็จันใจ จะพูดออกไปฉันอายเธอ เพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับความรัก คำพูดที่ออกมาจากหัวใจ

5. เพลงยูงรำแพน สายลม รำแพนพัดล่อง นกยูงทอง มาร้อง รำแพน จากถิ่นหากินไกลแดนจากถิ่นหากินไกลแดน นกยูงรำแพนพลัดแดนมาไกล นกยูงรำแพนพลัดแดนมาไกล เพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับสัตว์ที่มีปีกซึ่งมักชอบออกหากินต่างพื้นที่

6. เพลงเชษฐมาราวงไทย เชษฐมาราวงไทย แบบใหม่ ขอให้ไทยเจริญ ถิ่นอุตสาหกรรมมาเชษฐ
สาวงามมาราคู่กัน รำวงสวดยดี (ลูกคู่) ขอให้มืทำงานอง รำวงสวดยดี (ลูกคู่) ขอให้มืทำงานอง สายตาแล
มอง เมื่อแรกรักกัน (ลูกคู่) สายตาแลมอง เมื่อแรกรักกัน เพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับการเชษฐมารา
วงไทยแบบเก่าหรือสมัยใหม่เพื่อช่วยอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

7. เพลงดอกบัวไทย ดอกบัวไทย นั้นช่างงามผุดผ่อง แต่ฉันมองเห็นว่าเธอสวยกว่า เธอนั้น
สวยกว่า สวยยิ่งกว่าเทพธิดา เธอนั้นสวยนั้กหนา สวยกว่าชีวาของฉัน หากเธอตาย ฉันต้องวายชีวัน
มะมะ ตายด้วยกัน ขึ้นสวรรค์ ฉันคู่กับเธอเพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับการชมดอกบัว
เปรียบเสมือนความงามของผู้หญิง

8. เพลงชิงรางวัลแม่พันทอง ชิงรางวัลแม่พันทอง เร เร เร แม่พวงดอกสร้อย ของรางวัล
ให้ฉันหน่อย ขอรางวัลให้ฉันหน่อย ได้แล้วจะลอยหน้ารำ เพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับการให้
รางวัลของผู้หญิงเป็นสิ่งที่ตอบแทนจากการทำดี

9. เพลงมีกรรมต้องจำจาก มีกรรม จะต้องจำจาก ดีกมากเสียแล้วพ่อคุณ ไก่แก้ว ส่งสำเนียง
เสียงแจ้ว บอกเวลาแล้วยามรุ่งอรุณ ไก่แก้วส่งสำเนียงเสียงแจ้ว บอกเวลาแล้วยามรุ่งอรุณ ดีกมาก
ฝากรักกันไว้ก่อน ดีกมากฝากรักกันไว้ก่อน แสงเดือนอ่อนๆ ยามรุ่งรัศมีจากไป ขอให้เธอ โชคดี จาก
ไปขอให้เธอ โชคดี ทุกๆนาที่ ผืนดีตลอดคืนเพลงดังกล่าวบรรยายเกี่ยวกับการลาจากให้มีความ โชค
ดี มีชัย

จิตวิทยาและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี

จิตวิทยาพัฒนาการ

ในการจัดการเรียนการสอนให้ได้ผลและมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องคำนึงถึงและเข้าใจ
พัฒนาการพร้อมทั้งกระบวนการพัฒนาของเด็กในวัยต่างๆ สุชา จันท์เอม(2544, น.127-129) กล่าว
ไว้สรุปได้ใจความว่า เด็กวัย 10-12ปี ชอบการยกย่อง การรวมกลุ่ม การยอมรับจากเพื่อน มีความ
ซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม มีสติปัญญา มีความคิดรอบคอบแก้ไขปัญหามากขึ้น เริ่มสนใจการแสวงหา
ความรู้ต่างๆ รู้จักการเข้าร่วมอภิปรายมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง
ได้อย่างรวดเร็ว ศรีเรือน แก้วกังวาน(2540, น.69-82) กล่าวไว้สรุปได้ใจความว่า พัฒนาการของเด็ก
วัย 9-12 ปี เป็นวัยที่ต้องการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อให้ได้รับการตอบสนองความต้องการของสังคมขึ้น
พื้นฐาน การได้รับการยกย่อง การได้เป็นคนสำคัญของกลุ่มหรือหมู่คณะ การสนับสนุนให้เด็กได้
เข้ากลุ่มที่เหมาะสมกับสภาพของตนเพื่อเรียนรู้โลก สังคม และชีวิต เป็นสิ่งที่พึงกระทำ พร้อมกัน
นั้นเด็กในวัยนี้มีพัฒนาการและสติปัญญาที่สามารถแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ในเชิงรูปธรรม และเข้าใจสิ่ง
ต่างๆ ได้ดีกว่าวัยที่ผ่านมา

1. แรงจูงใจ (Motive) เปรียบเหมือนบันไดขั้นต้นของการเรียนรู้สิ่งต่างๆ เราสามารถในการเรียนรู้ได้หากมีแรงจูงใจในสิ่งที่เรียน

2. กระบวนการสอน (Teaching Procedure) กระบวนการสอนที่ส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องเป็นกระบวนการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนอย่างแจ่มแจ้ง ประกอบด้วยวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. กระบวนการเรียน (Study Procedure) กระบวนการเรียนรู้ของคนนั้นเกิดจากการที่ประสาทสัมผัส (Sense) ได้รับการเร้าจากสิ่งเร้า (Stimulus) และการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับสิ่งแท้โดยตรงมากน้อยเพียงใดดังปรัชญาของคิวอี้ที่ว่า “Learning by Doing”

จิตวิทยาพัฒนาการทางดนตรี

พัฒนาการทางด้านดนตรีของเด็ก มีการดำเนินไปตามลำดับขั้นเช่นเดียวกับการพัฒนาการด้านอื่นๆ ฌูร์ทซ์ สุธจิดต์ (2534, น.21-23) กล่าวไว้สรุปได้ใจความว่า

1. พัฒนาการทางด้านดนตรีของเด็กในวัย 9-12 ปี มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดด้านดนตรีที่ลึกซึ้งกว่าเด็กในวัยก่อนหน้านี้ สามารถเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ยากขึ้น สลับซับซ้อนขึ้น ได้ รู้จักเลือกฟังเพลง และความละเอียดอ่อนในการฟังเพลงมากขึ้น ด้านจังหวะ เด็กมีการรับรู้และมีความจำเกี่ยวกับรูปแบบของจังหวะดีขึ้น ด้านทำนอง เด็กสามารถร้องเพลงที่มีช่วงเสียงกว้างได้มากขึ้น และมีแนวคิดเรื่องระดับเสียงดีขึ้น สามารถแสดงออกทางการร้องเพลงได้มากขึ้น

1.1 ทฤษฎีการเลียนแบบ เป็นการเรียนรู้ทางสุนทรียภาพของนักเรียน ที่ต้องอาศัยต้นแบบที่ดี คือ การที่ครูปฏิบัติให้นักเรียนดู และฟัง จนนักเรียนเกิดความประทับใจ และจดจำให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสิ่งที่ได้รับรู้มา เช่น การร้องเพลง การเล่นดนตรี และการทำท่าทางประกอบ

1.2 ทฤษฎีการทำซ้ำ เป็นการย้ำทักยะเพื่อให้เกิดความแม่นยำ ความชำนาญทำให้ควบคุมกำกับ และจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการปฏิบัติเครื่องดนตรีซ้ำ ๆ หลายๆ ครั้ง จนขึ้นใจ และเกิดความชำนาญ เมื่อนำมาปฏิบัติซ้ำครั้งใด ก็สามารถทำได้

2. ทฤษฎีของความแตกต่าง เป็นการเรียนรู้ทางสุนทรียภาพโดยการหาความแตกต่างสามารถแบ่งเป็นทฤษฎีย่อย ได้ 2 ทฤษฎี คือ

2.1 ทฤษฎีการแหกคอก คือ ทฤษฎีที่เกิดขึ้นจากการสร้างผลงานเก่าให้แตกต่างไปจากเดิม โดยอาศัยความรู้เดิมเป็นพื้นฐาน ได้แก่ การแต่งเนื้อร้องขึ้นมาใหม่โดยใช้ทำนองเดิม การสร้างทำนองเพลงขึ้นมาใหม่โดยใช้คอร์ดเดิม และการแสวงหาตัวเอง โดยการสร้างผลงานขึ้นมาใหม่เพื่อแสดงออกถึงความเป็นตัวเอง

2.2 ทฤษฎีทางทเวดา คือ การแสดงออกถึงทักษะที่สมบูรณ์ ถูกต้องแม่นยำ แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง โดยการสร้างผลงานใหม่ หรือใช้ดุริยปฏิบัติสามารถค้นเพลงได้

3. ทฤษฎีความเป็นนั้น เป็นวิธีการเรียนรู้สุนทรียภาพ โดยการแสวงหาตัวเองอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรม แบ่งออกเป็น 2 แบบ

3.1 วัฒนธรรมที่เป็นสันดานภายใน เป็นความรู้ที่ครูสะสมอยู่ภายใน นำออกมาถ่ายทอดเป็นงานด้านศิลปะ

3.2 วัฒนธรรมที่เป็นของสังคมภายนอก คือ การที่ครูศิลปะสร้างผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะทางของตน ซึ่งยากต่อการเลียนแบบ

ซอลตัน โคดา (Zoltan Kodaly) เป็นครูสอนวิชาดนตรีชาวฮังการี ที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ยอมรับของนักการศึกษาโดยทั่วไป แนวคิดด้านดนตรีของโคดาเน้นการฟังและการร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีเป็นอันดับแรก โดยนำเอาเพลงพื้นบ้าน ดนตรีพื้นบ้านสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด รวมถึงการให้ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้วิชาดนตรีตั้งแต่เด็กๆ ในระดับอนุบาลศึกษาหรือในระดับประถมศึกษาด้วยเครื่องดนตรีธรรมชาติที่มีอยู่ประจำตัว คือ เสียงร้อง ทำให้ดนตรีซึมซาบเข้าไปอยู่ในจิตใจ เด็กถูกฝึกเพื่อเรียนรู้การอ่านโน้ตโดยการใช้สัญญาณมือใช้แทนระดับเสียงต่าง ๆ ในเรื่องการสอนโน้ต โคดาใช้ระบบ โทนิค ซอล ฟา เป็นหลัก ระบบโทนิค ซอล ฟา นี้ หมายถึง ระบบที่ใช้สัญลักษณ์ โด เร มี ฟา ซอล ลา ที แทนระดับเสียงจากต่ำไปสูง เนื้อหาของเพลงที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เน้นการร้องเพลงและการเคลื่อนไหวควบคู่กันไปในการสอนดนตรี หรือการถ่ายทอดดนตรีไปยังเด็ก (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537, น.73-76)

คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff) เป็นนักการศึกษาดนตรีและคีตกวีชาวเยอรมัน ผู้ได้แนวคิดใหม่ๆ ตลอดจนเทคนิคใหม่ๆ อุปกรณ์และวิธีการสอนใหม่ๆ เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในชื่อระบบ “คาร์ล ออร์ฟ” (Carl Orff Approach) คือ การสอนดนตรีที่มีเป้าหมายพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และเน้นกิจกรรมการเล่นดนตรี โดยใช้เครื่องดนตรีที่ทำทำนองได้ เช่น ระนาดฝรั่ง (Xylophone) รีคอร์ดอร์ (Recorder) ตลอดจนเครื่องเคาะจังหวะต่าง ๆ

ดร.ชินอิชิ ชูซูกิ (1898-1998) นักการศึกษาดนตรีชาวญี่ปุ่นที่ได้ให้แนวคิดและเทคนิคการสอนไวโอลิน ที่ผ่านการทดลองใช้ จนเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก โดยเรียกวิธีการสอนของเขาว่า Mother-tongue method (วิธีพูดตามแม่) คือ การสอนให้เด็กเล่นเครื่องดนตรีด้วยความจำ คือ มีครูสาธิตให้ดู แล้วนักเรียนปฏิบัติตามจนเกิดความชำนาญ ครูจึงลงมือสอนโน้ตให้นักเรียน

เบอร์เกตัน และบอร์คแมน (1975) นักการศึกษาชาวอเมริกัน มีแนวคิดว่าการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรีมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผสมผสานประสบการณ์

ทั้ง 6 ด้าน อันประกอบด้วย การฟัง การร้องเพลง การเล่นเครื่องดนตรี การเคลื่อนไหวร่างกาย การคิดสร้างสรรค์ การอ่าน โน้ต

โคลสกี Choksy (1974) ได้ให้แนวคิดขั้นตอนในการสอนดนตรีไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. นักเรียนร้องเพลงตามเนื้อร้อง และตบมือเป็นจังหวะ
2. นักเรียนร้องเพลงซ้ำ แต่ออกเสียงตามสัญลักษณ์ดนตรี (ทา-ที-ที)
3. เมื่อนักเรียนเข้าใจลักษณะจังหวะและทำนองเพลงแล้ว ให้นักเรียนร้องเพลงและทำ

จังหวะประกอบ

ควีน Quine (1990) กล่าวว่า การอ่านโน้ต (Sight Reading) ควรให้นักเรียนได้เผชิญหน้ากับแบบฝึกในรูปแบบต่าง ๆ และฝึกฝนบ่อย ๆ ทำให้เข้าใจรูปแบบตัวโน้ตได้อย่างชัดเจน

ซันเดอร์ Sandor (1981) การฝึกแบบฝึกบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์และเปรียบเทียบตามที่เรากำลังจะได้

เลแฮม Leham & Ex (1996) ได้สรุปว่า พื้นฐานทักษะการร้องโน้ตมีความคล้ายคลึงกับพื้นฐานของการฝึกฝนดนตรีหลาย ๆ แบบ ดังนั้นการฝึกการร้องโน้ต (Sight Reading) จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ

จากแนวคิดของนักการศึกษาดนตรีทุกท่านที่ได้กล่าวมาทั้งหมด ทำให้มองเห็นถึงความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนการปฏิบัติเครื่องดนตรีในชั้นเรียน โดยนำเอาแนวคิดของนักการศึกษาทุกท่าน มาลำดับความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งจัดทำสื่อที่ใช้ประกอบการสอนด้วย มุ่งคำนึงถึงการอ่านโน้ต การร้องโน้ต และการปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นหลัก โดยผ่านกระบวนการทางทักษะ ดังนั้นสาระสำคัญของดนตรีจึงไม่ได้อยู่ที่การเรียนรู้สัญลักษณ์ทางดนตรีเพียงอย่างเดียว แต่ในความเป็นจริงก็คือ การนำเอาสาระสำคัญของดนตรีมาเรียนรู้ด้วยผ่านกระบวนการการเห็นรูปแบบ หรือแบบฝึกทักษะ ที่จะต้องอ่าน และร้อง แล้วจึงปฏิบัติ ซึ่งในการเรียนรู้จากแบบฝึกทักษะจะมีความแตกต่างอยู่ในตัวของแบบฝึกทักษะเอง โดยผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจในแบบฝึกทักษะตามลำดับขั้นตอนการสอนและลำดับขั้นตอนในการฝึกตามแบบฝึกทักษะ จากนั้นผู้เรียนก็จะปฏิบัติทักษะได้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไปได้ จากแนวคิดและทฤษฎีทั้งหลายของนักศึกษานี้เอง จึงทำให้เกิดการเรียนการสอนริคอร์ดพื้นฐานขึ้น ด้วยวิธีการเรียนแบบผสมผสานการอ่าน โน้ตกับการร้องโน้ตขึ้น

สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีขั้นพื้นฐานในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมศึกษา มีการนำเอาริคอร์ดมาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติเครื่องดนตรีในชั้นเรียนให้กับนักเรียนทุกคน โดยใช้โน้ตสากลเรียนด้วยวิธีการผสมผสานการอ่าน โน้ตกับการร้องโน้ต ในการเรียนด้วยวิธีดังกล่าวเป็นวิธีการที่ใช้ได้ดีและทำให้ผู้เรียนประสบ

ผลสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์ในการเรียนไปใช้ในการเรียนวิชาดนตรีและทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับสูงขึ้นไปซึ่งถูกต้องตามหลักในการเรียนดนตรี

แนวคิดการสอนดนตรี

แนวคิดการสอนดนตรี

นักการศึกษามองเห็นความสำคัญในการเรียนวิชาดนตรี จึงได้จัดให้มีการสอนวิชาดนตรีเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับชั้น เริ่มตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งหวังให้วิชาดนตรีช่วยพัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม เจตคติ และบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ดังนั้น ดนตรีจึงมีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมกล่อมเกลาจิตใจ และสร้างเสริมลักษณะที่นิสัยที่สังคมต้องการ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข และเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาดนตรีระดับสูงต่อไปนักการศึกษาดนตรีได้พยายามแสวงหาวิธีการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยให้แนวทางข้อปฏิบัติในการเรียนการสอน ตลอดจนสื่อหลายรูปแบบใหม่ และใช้กันอย่างแพร่หลาย ดังนักการศึกษาดนตรีต่อไปนี้

สุกรี เจริญสุข (2540, น.12-21) ได้แบ่งทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพทางดนตรีออกเป็น 3 ทฤษฎี ดังนี้

แนวคิดของ คาร์ล ออร์ฟ เด็กควรเล่นจากความจำเสมอ วิธีนี้เท่านั้นที่อำนวยความสะดวกในการเล่นได้มากที่สุด แต่เครื่องหมายทางดนตรี (Notation) ก็ไม่ควรทอดทิ้ง ตรงกันข้ามควรถูกแนะนำตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พร้อมๆกับการเล่นคำพูด (Speech Patterns) ซึ่งใช้เพียงสัญลักษณ์ด้านจังหวะ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้จดจำทำนองหรือจังหวะที่เขาเห็น กล่าวคือ สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลขึ้นพื้นฐานได้เช่นกัน เพราะการได้ฝึกเล่นดนตรีที่ทำทำนองได้ย่อมทำให้เด็กได้ทักษะการเล่นดนตรี (ธวัชชัย นาควงษ์, 2537, น.16-18)

เบนเนท เรเมอร์ (Bennett Reimer) มีแนวคิดทางดนตรี คือ การเรียนการสอนดนตรี ครูต้องไม่เลือกเพลงตามใจชอบของตัวเอง โดยเลือกเพลงที่มีคุณสมบัติที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรี แสดงถึงความงามทางดนตรี และมีจินตนาการอารมณ์ความรู้สึกที่ช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ใหม่่วิธีที่ดีที่ให้โอกาสเด็กเข้าใจความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี ความดังเบาของเสียง การผสมวง โครงสร้างฉันทลักษณ์ทางดนตรี ครูต้องสอนเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ไปสร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน และข้อสำคัญกลวิธีการสอนและภาษาที่ใช้ครูต้องใช้อย่างมีเป้าหมายโดยคำนึงว่าครูกำลังต้องการบอกหรือสอน

อะไรให้กับนักเรียน อย่าแบ่งแยกหรือเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กออกไปจากความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี

ธอร์นเบิร์ก (Thornburg, 1979, อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2541, น.290-292) ได้ใช้วิธีการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) ในการสอนให้ซาบซึ้งและสนใจวิชาดนตรี แทนนำที่เป็นต้นแบบเริ่มจากผู้สอนดนตรี ต่อมาก็เป็นผู้เรียนที่เล่นดนตรีได้เก่งและนักดนตรีอาชีพ ระยะเวลาการทดลอง 5 แบบ ปรากฏว่าผู้สนใจดนตรีมากขึ้น จึงสรุปได้ว่าการสอนดนตรีที่ใช้วิธีการเลียนแบบจากตัวแบบเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง หลักการดังกล่าวใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เชิงพุทธิปัญญา หรือการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือเลียนแบบจากตัวแบบ มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้สอนแบ่งหน่วยการเรียนรู้เป็นขั้นๆ ให้ผู้เรียนเลียนแบบหรือปฏิบัติตาม และบอกถึงวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ บอกถึงความคาดหวังของผู้สอนที่ต้องการให้ผู้เรียน เรียนรู้ผู้สอน ยึดมั่นในหลักการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ

ขั้นแรก เป็นขั้นการรับรู้ ซึ่งการเรียนรู้ (Acquisition) ผู้เรียนต้องตั้งใจ ใส่ใจรับรู้และมีการจดจำ ขั้นที่สอง เป็นขั้นการกระทำหรือปฏิบัติ (Performance) ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้แสดงการเลียนแบบ ขึ้นอยู่กับความสามารถและทักษะร่างกายของผู้เรียน รวมทั้งความแม่นยำในขั้นการเรียนรู้ด้วย ดังนี้ ก่อนผู้สอนจะสอนต้องบอกให้ผู้เรียนใส่ใจทุกขั้นตอน

ขั้นสอนหรือขั้นแสดง (Demonstration) เริ่มจากการใช้ตัวอย่างในสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ หลายๆอย่าง อาจต้องใช้ตัวอย่างที่แตกต่างกัน เพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนขณะแสดง ตัวอย่างผู้สอนต้องอธิบายไปด้วย หลังจากผู้สอนแสดงตัวอย่างแล้ว ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทันที จึงทำให้ผู้เรียนสนใจหรือใส่ใจในบทเรียนมากขึ้น ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงด้วยตนเองเป็นการประเมินผลว่าผู้เรียนรับรู้หรือเรียนรู้สิ่งที่สอนได้หรือไม่ ถ้าได้ผลยังไม่เป็นที่พอใจต้องแสดงตัวอย่างใหม่เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทำได้สำเร็จ ผู้ที่ทำได้ต้องให้คำชมเพื่อเป็นแรงเสริมให้อยากเรียนต่อไป ตัวแบบครั้งต่อไป อาจจะเป็นผู้เรียนที่ทำได้ดีก่อน หรือภาพยนตร์ โทรทัศน์ แม้กระทั่งภาพในหนังสือ

สุรพันธ์ ตันศรีวงษ์ (2538, น.47) กล่าวถึง วิธีสอนแบบแบฮาร์ตไว้ดังนี้ แนวคิดของแบร์ฮาร์ต เชื่อว่า การเรียนรู้ในเรื่องใหม่นั้นจะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมอยู่ ดังนั้นในการสอนครูจึงควรกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจก่อนที่จะให้เนื้อหาสาระในวิชานั้นๆ จากนั้นก็ให้เนื้อหาเป็นลำดับต่อไป ซึ่งจัดได้เป็น 5 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียมการหรือนำเข้าสู่บทเรียน (Preparation) เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนด้วยความรู้ความสนใจด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การนำเสนอสาระแปลกๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องมาสร้างปัญหาที่น่าคิด เพื่อให้ผู้เรียนคอยติดตามบทเรียนต่อไป
2. ขั้นตอนการเสนอเนื้อหาสาระ (Presentation) ขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ กับผู้เรียน
3. ขั้นประสานสัมพันธ์ (Association) เป็นขั้นตอนที่ครูต้องแจกแจงรายละเอียดและนำผู้เรียนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความเชื่อมโยงความรู้ เพื่อเกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน
4. ขั้นสรุป (Generalization) เป็นขั้นที่ครูจะนำนักเรียนให้เห็นถึงความสำคัญของเนื้อหาสาระในบางตอนบางช่วง เพื่อที่นักเรียนจะได้จับความเอาใจใส่ขั้นตอนกระทำเมื่อจบการบรรยายเนื้อหาได้โดยถูกต้อง
5. ขั้นนำไปใช้ (Application) เป็นขั้นตอนของการนำความรู้ที่ได้ศึกษามาใช้เพื่อแก้ปัญหา กับงานจริงๆ ขั้นนี้ครูอาจให้งานทำในชั้นเรียน เป็นต้นว่า แบบฝึกหัด การปฏิบัติงาน หรืออาจให้ทำนอกชั้น เช่น ทำเป็นกรบ้าน

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2536, น.99-100) กล่าวว่า การเรียนการสอนดนตรีไม่ว่าระดับใดก็ตาม ถ้าผู้สอนมีหลักการหรือเทคนิควิธีการสอนเป็นสิ่งจำเป็นช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจในสาระดนตรี โดยเทคนิคและวิธีการสอนเป็นสิ่งจำเป็นช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ดีขึ้น การเรียนการสอนดนตรีที่ดีจึงควรพิจารณาจากหลักการหรือแนวคิดที่เหมาะสมกับการพัฒนาของผู้เรียนและสาระดนตรี ได้แก่ การสอนให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเสียงก่อนที่จะแนะนำหรือสอนเกี่ยวกับสัญลักษณ์ทางดนตรีผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรีทุกประเภทสาระดนตรี และกิจกรรมควรจัดให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กิจกรรมที่จัดในการเรียนการสอนควรมีหลากหลายแตกต่างกันไป

จากการศึกษาจิตวิทยาและแนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ คือ ด้านตัวผู้เรียนต้องมีสิ่งจูงใจและมีความต้องการที่จะเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนการสอนมีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ มีการเรียงลำดับความยากง่ายตามขั้นตอนมีสื่อและกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีการชมเชยและให้กำลังใจทุกครั้งที่นักเรียนปฏิบัติเพื่อเป็นการปลุกฝังเจตคติที่ดีในด้านการเรียนดนตรี ในการเรียนการสอนดนตรีนั้น ครูต้องเข้าใจถึงพัฒนาการ ทางด้านดนตรีและความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ โดยไม่อาจบังคับหรือเร่งรัดให้เกิดผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีในเวลาจำกัดได้ เนื่องจากธรรมชาติของวิชาดนตรีนั้น เป็นวิชาที่เน้นทักษะการปฏิบัติให้เกิดความชำนาญซึ่งต้องอาศัยเวลาในการฝึกฝน ซึ่ง

ถ้าหากครูผู้สอนเร่งรัดให้เกิดผลสัมฤทธิ์โดยเร็วขึ้นจะทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอย เบื่อหน่ายและเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนดนตรีได้

กรอบและแนวคิดการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรดนตรีมีข้อที่ควรคำนึงถึงหลายประการเพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีสาระครบถ้วนและเป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอนดนตรีที่สมบูรณ์แบบต่อไป

ต่อไปนี้เป็นหลักสำคัญที่ควรคำนึงถึง

1. ดนตรีเพื่อดนตรี การพัฒนาหลักสูตรต้องให้มั่นใจว่า สาระที่บรรจุในหลักสูตรเป็นสาระสำคัญเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ดนตรีอย่างแท้จริง มิใช่เป็นสาระที่เรียนรู้เพื่อประโยชน์หรือวัตถุประสงค์เคลื่อนย้ายอื่น ๆ ที่มีใช้ดนตรีอย่างแท้จริง ได้แก่ การเรียนรู้ดนตรีเพื่อความรู้ความเข้าใจในสาระดนตรี คือ เนื้อหาและทักษะดนตรีเป็นพื้นฐานสำคัญ

2. ดนตรีเพื่อความซาบซึ้ง สาระหลักสูตรมุ่งไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับความซาบซึ้งในดนตรี ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการเรียนดนตรีสำหรับผู้เรียนทั่ว ๆ ไปหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. การกำหนดจุดประสงค์ ควรให้ครอบคลุมถึงสาระดนตรี และให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในแต่ละวัย โดยเน้นถึงการเรียนรู้สาระดนตรีอย่างแท้จริงและการเรียนรู้เพื่อความซาบซึ้งในดนตรีเป็นหลักสำคัญ จุดประสงค์ในการเรียนดนตรีนอกจากนี้ เป็นสิ่งที่สามารถกำหนดได้ แต่ต้องเน้นจุดประสงค์ข้างต้นเป็นอันดับแรก

4. การกำหนดเนื้อหา ต้องกำหนดให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และเป็นเนื้อหาที่มีความสมดุล ความครอบคลุม ความถูกต้อง ความต่อเนื่องตามสาระของดนตรีอย่างแท้จริง นอกจากนี้ควรเป็นเนื้อหาที่ตรงตามหลักการเรียนรู้ทางดนตรีที่สำคัญยิ่ง คือ หลักการเรื่องการเรียนรู้ดนตรีของเสียงก่อนสัญลักษณ์ และควรเป็นเนื้อหาที่มีคุณค่าและน่าสนใจ โดยเป็นเนื้อหาที่เป็นสากล รวมไปถึงเนื้อหาที่สำคัญสมควรเรียนรู้ในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อขยายโลกทัศน์ของผู้เรียนอย่างแท้จริงในสภาพโลกาภิวัตน์

4.1 การกำหนดกิจกรรม ต้องให้เหมาะกับผู้เรียนและสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระดนตรีได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

4.2 การกำหนดการประเมินผล ควรให้ครอบคลุมจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นการประเมินผลดนตรีในทุกๆด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ

4.3 การพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นตามกรอบที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะทำให้หลักสูตรดนตรีที่จัดทำขึ้นเป็นหลักสูตรที่ถูกต้องตามจุดประสงค์ของการเรียนดนตรีอย่างแท้จริง ซึ่งผู้พัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องแสวงหารายละเอียดในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและกระบวนการพัฒนา

หลักสูตรให้แก่นักเรียนเพื่อการจัดทำหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์แบบ มีความถูกต้องครบถ้วน และเหมาะสมกับผู้เรียน

4.4 การพัฒนาหลักสูตรดนตรีสำหรับสถานศึกษาแต่ละแห่ง ควรเป็นกระบวนการทางวิชาการ

4.5 ที่ถูกต้องเหมาะสม ได้แก่ การแต่งตั้งกรรมการพัฒนาหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนดนตรีในสถานศึกษา ผู้รู้ในท้องถิ่น และที่สำคัญคือ นักวิชาการทางดนตรีที่มีความรู้ความสามารถทางดนตรีและการพัฒนาหลักสูตรสำหรับสถานศึกษา โดยมีขั้นตอนครบถ้วน คือ การหาข้อมูลเบื้องต้นในเรื่องดนตรีทั้งระดับสากลและท้องถิ่น การพัฒนาหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งกระบวนการนี้จะนำไปโดยต่อเนื่องตลอดเวลา กรรมการชุดนี้จึงควรเป็นกรรมการที่สามารถสละเวลาให้กับวิชาการอย่างแท้จริง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้หลักสูตรดนตรีที่มีคุณค่า ทันสมัยอยู่เสมอ หลักสูตรที่มีพัฒนาสำเร็จควรมีรูปแบบในการทำงานเกี่ยวกับมาตรฐานและมีองค์ประกอบอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยควรมีการพัฒนาคู่มือหลักสูตร และแผนการสอนด้วย

4.6 แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานวิชาดนตรี เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขยายการศึกษาให้ทั่วถึงคนทุกกลุ่ม ซึ่งจะไปตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 6 มีหลักว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 22 ได้กล่าวถึง แนวการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 27 และมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 ขึ้น มีกำหนดเวลาเรียน 12 ปี เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว และเพื่อให้สถานศึกษารวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนจึงแบ่งเนื้อหาสาระเป็น 8 วิชา ประกอบด้วย 1) ภาษาไทย 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ 4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 5) สุขศึกษาและพลศึกษา 6) ศิลปะ 7) การงานอาชีพและเทคโนโลยี 8) ภาษาต่างประเทศ

ในกลุ่มศิลปะ ประกอบด้วยสาระวิชา 3 แขนง คือ ทักษะศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ มาตรฐานของดนตรีซึ่งเป็นสาระที่ 2 ของกลุ่มศิลปะประกอบด้วย 2 มาตรฐาน คือ สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐานที่ ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานที่ ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและสากล ภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ด้วยว่าให้สถานศึกษาเป็นผู้จัดหลักสูตรของตนเองให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรหรือมาตรฐานที่กล่าวไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรของตนเองขึ้นมา โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนควรได้รับจากการศึกษา และมุ่งเน้นให้สถานศึกษาสามารถกำหนดสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของตนเองด้วยเนื่องจากหลักสูตรกำหนดมาตรฐานสาระดนตรีไว้กว้างมากเพียงสองมาตรฐานเพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรเป็นของตนเอง สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีกรอบความคิดในการจัดสาระหลักสูตรและแนวการจัดการเรียนการสอนดนตรีเพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ในแต่ละช่วงชั้น ในส่วนต่อไปนี้นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีเพื่อให้เป็นไปตามกรอบของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าว

กรอบแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน

ดนตรี เป็นสาระหนึ่งในกลุ่มศิลปะของหลักสูตรวิชาดนตรีในการศึกษาขั้นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือมาตรฐานที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ กรอบแนวคิดพื้นฐานควรเป็นดังนี้แนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนรู้วิชาดนตรี

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544, น.79) แบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอนดนตรีไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. แผนภูมิและแผนภาพ ได้แก่ แผนภูมิเพลง แผนภูมิแสดงจังหวะ รูปแบบจังหวะ รวมไปถึงแนวทำนอง บันไดเสียง คอร์ดลักษณะต่างๆ และรูปเครื่องดนตรี รูปภาพผู้ประพันธ์เพลง เป็นต้น สื่อพวกนี้เป็นสื่อที่ต้องจัดเตรียมไว้ก่อน การทำบันทึกการสอนจะช่วยกำหนดได้ว่าควรจะมีการเตรียมอะไรไว้ล่วงหน้า สื่อพวกนี้อาจจะใช้ชอล์กและกระดานดำเขียนในขณะที่ทำการสอนได้ แต่ถ้าใช้สื่อพวกนี้จะทำให้การสอนดำเนินไปรวดเร็ว และน่าสนใจกว่าเพลงจัดเป็นสื่อสำคัญในการสอนดนตรี

2. การเลือกเพลงที่นำมาใช้สอนควรให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนและควรเป็นเพลงหลาย ๆ ประเภทที่มีคุณค่าแก่การนำมาใช้เป็นสื่อประกอบการสอนดนตรี

3. เครื่องเสียง ได้แก่ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องเล่นเทป แผ่นเสียง และเทป ซึ่งใช้มากเช่นกัน ในการสอนดนตรี เครื่องเสียงควรอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้ และควรมีคุณภาพดีเพื่อช่วยให้ผู้ฟังเกิดสุนทรียรส และความซาบซึ้ง

4. เครื่องดนตรี การสอนดนตรีอย่างน้อยควรมีเครื่องประกอบจังหวะเอาไว้ใช้ประกอบกิจกรรมการเล่นเครื่องประกอบจังหวะ ถ้ามีเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดด้วยจะช่วยทำให้การสอนน่าสนใจมากขึ้นเวลาสอนการเล่น

5. สื่ออื่น ๆ เช่น แถบภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ หนังสือ เป็นต้น หรือสื่อดนตรีที่ผู้สอนผลิตเอง หรือซื้อหามา ซึ่งสื่อเหล่านี้ควรมีคู่มือการใช้ด้วย เพราะผู้ใช้อาจไม่เข้าใจสื่อ

การเลือกสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้ มิได้มีความหมายเฉพาะสื่อที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ในห้องเรียน ที่เรียกว่า “สื่อการเรียนรู้” เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนไม่ว่าจะเป็น คน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตามขึ้นอยู่กับว่าเราเรียนรู้จากสิ่งนั้นๆ หรือนำสิ่งเหล่านั้นเข้ามาสู่การเรียนรู้ของเราหรือไม่ ปัจจุบันสื่อที่ให้สาระเกี่ยวข้องกับวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ มีอยู่หลายประเภท อาจจำแนกตามลักษณะของสื่อออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ มีทั้งสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยตรง เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู หนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบฝึกกิจกรรม ใบงาน ใบความรู้ เป็นต้น และสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร วิชาการ นิตยสาร จุลสาร จดหมายข่าว โปสเตอร์ แผ่นพับ แผนภาพ เป็นต้น

2. สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิดและวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น นับเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะในด้านการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียน สื่อบุคคลอาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในระบบโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ผู้สอน หรือตัวผู้เรียนเอง หรืออาจเป็นบุคลากรภายนอกโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เช่น ผู้ทรงคุณวุฒิ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้มีผลงานทางวิชาการหรือประสบการณ์ และผลงาน เป็นต้น ซึ่งสามารถเชิญมาเป็นวิทยากร เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้

3. สื่อวัสดุ เป็นสื่อที่เก็บสาระความรู้ไว้ในตัวเอง จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 วัสดุประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น รูปภาพ หุ่นจำลอง และแผนภูมิภาพ เป็นต้น

3.2 วัสดุประเภทที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น สไลด์ फिल्मภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง ซีดีรอม แผ่นดิสก์ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น

4. สื่ออุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกในวัสดุ สามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็น หรือได้ยิน เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

5. สื่อกิจกรรม / กระบวนการ เป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่จัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ การแสดงละคร บทบาทสมมติการสาธิต สถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ การไปทัศนศึกษานอกสถานที่ การทำโครงการ ฯลฯ

6. แหล่งความรู้ หมายถึง สถานที่หรือแหล่งข้อมูลที่ผู้เรียนสามารถไปศึกษาค้นคว้าได้ เช่น โรงละคร ห้องสมุด มูลนิธิ สถานที่ราชการ ตลอดจนแหล่งอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีศิลปะ และวัฒนธรรมในท้องถิ่น

7. สื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการเรียนรู้ ต่อเมื่อผู้สอนได้พิจารณาเลือกสื่อการเรียนรู้มาใช้ได้เหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมและวัยของผู้เรียน ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเลือกสรรสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า และมีความเหมาะสมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน การเลือกสื่อการเรียนรู้จึงควรคำนึงถึงหลักการและวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

7.1 จุดมุ่งหมายหรือมาตรฐานการเรียนรู้ ผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้หรือพิจารณามาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นให้ชัดเจนว่า ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือได้รับประสบการณ์เรื่องใดบ้าง เพื่อจะได้เลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือมาตรฐานการเรียนรู้ นั้น ๆ

7.2 ลักษณะของผู้เรียน ก่อนเลือกสื่อการเรียนรู้ผู้สอนควรศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียนเกี่ยวกับวัย ระดับชั้น ความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียน เพราะลักษณะดังกล่าวนี้จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน และใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน

7.3 คุณสมบัติของสื่อการเรียนรู้แต่ละประเภท สื่อการเรียนรู้แต่ละประเภทมีคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น

7.3.1 หนังสือเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เหมาะสำหรับใช้เพื่อให้ความรู้พื้นฐานและการอ้างอิงหรือทบทวน

7.3.2 สื่อประเภทของจริง ของจำลอง เป็นสื่อที่แสดงสภาพได้ตามความเป็นจริงผู้เรียนสามารถจับต้องและพิจารณารายละเอียดได้ เหมาะจะนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง

7.3.3 สื่อประเภทแผนภูมิ แผนสถิติ ใช้เพื่อต้องการเน้นหรือเพื่อแสดงให้เห็นส่วนประกอบ หรือเปรียบเทียบข้อมูล

7.3.4 สื่อประเภทโสตทัศน หรือสื่อเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ทั้งที่เป็นแผ่นดิสก์และซีดีรอม เป็นสื่อที่เร้าความสนใจของผู้เรียนได้อย่างดี เพราะมีทั้งภาพ สี เสียง และภาพเคลื่อนไหว ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ทั้งในแง่การศึกษาค้นคว้า หรือการฝึกทักษะด้านแบบฝึกต่าง ๆ

7.3.5 สื่อประเภทการสาธิต ใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นขั้นตอน เช่น การสาธิตการเล่นดนตรี สาธิตทำรำนากูศิลป์ เป็นต้น

7.4 ความเป็นไปได้และค่าใช้จ่าย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางเรื่อง ถ้าสามารถนำผู้เรียนไปเรียนรู้ในสถานที่จริงได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เช่น เรื่องการชมการแสดงดนตรีและนาฏศิลป์ของกรมศิลปากร เป็นต้น แต่หากมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่าย และความไม่สะดวกในด้านอื่นๆก็อาจเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทภาพ สไลด์ หรือวีดิทัศน์แทน

7.5 ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้แต่ละเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะในตัวเอง บางเรื่องต้องรู้ด้วยการปฏิบัติ เช่น การฝึกร้องเพลง และการฝึกทำรำนองนาฏศิลป์ก็ควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ หรือดูจากการสาธิตด้วยการใช้สื่อที่เป็นจริงหรือของจำลอง บางเรื่องต้องอาศัยการสืบค้นข้อมูลจากการอ่าน เช่น ประวัติความเป็นมาของดนตรีและนาฏศิลป์ สื่อที่เหมาะสม เช่น หนังสืออ้างอิง อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การใช้สื่อการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ

การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางครั้งไม่ประสบผลเป็นที่น่าพึงพอใจ แม้ว่าผู้สอนจะได้คัดเลือกสื่อมาใช้ที่มีคุณภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลายแล้วก็ตาม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้สอนใช้สื่อดังกล่าวไม่เป็นระบบหรือไม่ถูกขั้นตอนหรืออื่น ๆ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระในการใช้สื่อสารการเรียนรู้ที่ได้เลือกไว้ เพื่อตรวจสอบว่าเนื้อหามีความสมบูรณ์ตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่สมบูรณ์จะได้จัดหาหรือทำสื่อชนิดอื่นเพิ่มเติม
2. ทดลองใช้สื่อบางประเภท ซึ่งอาจมีความยุ่งยากในการใช้หรือต้องการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อชนิดนั้น ๆ เช่น ลำดับขั้นตอนการนำเสนอสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเพียงพอหรือไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียน เพียงใด มีส่วนไหนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง
3. จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ให้พร้อม เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในขณะที่ใช้ เพราะการใช้เวลานานเกินไปในการจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ จะมีผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการ

เรียนรู้บ่อยลง นอกจากนี้ควรตรวจสอบอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานด้วย

4. เตรียมตัวผู้เรียน การใช้สื่อการเรียนรู้บางอย่างจำเป็นต้องชี้แจงให้ผู้เรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้จากการศึกษาโดยใช้สื่อเหล่านั้นเป็นการให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย หากไม่มีการชี้แจงให้ผู้เรียนอาจได้เพียงความเพลิดเพลินหรือเรียนรู้ไม่ตรงเป้าหมายย่อมเป็นการใช้สื่อที่ไม่คุ้มค่าและเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

5. ใช้สื่อการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ต้องการขณะที่ใช้สื่อใด ๆ ก็ตาม จะต้องพิจารณาว่าผู้เรียนมีปฏิริยาอย่างไร ผู้เรียนรู้ด้วยความสนใจ ตั้งใจและกระตือรือร้น หรือไม่ ปฏิริยาของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้สามารถใช้เป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า สื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนเพียงใด นอกจากนี้ควรมีการใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะตรวจสอบว่าสื่อการเรียนรู้ที่ใช้นั้นมีประสิทธิภาพที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ เพียงใด ซึ่งอาจใช้วิธีการสังเกต การตั้งคำถาม การใช้แบบทดสอบ หรือการสอบถามผู้เรียน โดยตรงเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้

6. ประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนในระดับใด โดยจะต้องพิจารณาลักษณะทางกายของสื่อและสาระที่สื่อไปยังผู้เรียน บางครั้งสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้นั้นอาจมีความเหมาะสมด้านกายภาพแต่คุณค่าในด้านสาระยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย การประเมินจะช่วยให้การตัดสินใจ และใช้สื่อการเรียนรู้สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งต่อไป หรือพัฒนาโดยการคัดแปลง ปรับปรุงแก้ไข จัดทำเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

การวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรี

ณรุทธ์ สุทนต์จิตต์ (2538, น.161-165) ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า เป็นการวัดผลการเรียนของนักเรียนว่าเป็นอย่างไร ค่าที่ได้จากการวัดมีลักษณะเป็นตัวเลข

ส่วนการประเมินผลหมายถึง การนำค่าที่ได้จากการวัดมาประเมินค่าออกมาในรูปของคุณภาพว่าดีมากน้อยเพียงใด วิธีการวัดผลประเมินผล สามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การวัดผลประเมินผลเชิงกระบวนการ (Formative Evaluation) เป็นการวัดผลประเมินผลเป็นระยะๆ ในระหว่างเรียน ได้แก่ การทดสอบเมื่อเรียนจบในแต่ละชั่วโมง

2. การวัดผลประเมินผลเชิงผลงาน (Summative Evaluation) เป็นการวัดผลประเมินผลรวมเมื่อการเรียนสิ้นสุดลง ได้แก่ การสอบกลางภาคเรียนส่วนวิธีการประเมินผลวิชาดนตรีทำได้โดยสร้างแบบทดสอบวิธีการวัดผล และเกณฑ์การประเมินผลการเรียนขึ้นมาใช้ โดยคำนึงถึงโครงสร้างของดนตรีเป็นหลัก ซึ่งสามารถแบ่งการประเมินผลได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินผลในเชิงปริมาณ ได้แก่ การวัดเนื้อหาทางด้านทฤษฎี และทักษะดนตรี
2. การประเมินผลในเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวัดเจตคติ แนวคิด ความซาบซึ้งในดนตรี รวมทั้งทักษะดนตรีในระดับสูง

การทดสอบเพื่อประเมินผลวิชาดนตรี ควรแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินผลเนื้อหาดนตรี เป็นการประเมินผลระดับการเรียนรู้ในแง่มุมต่างๆตามความเข้าใจ แนวคิด การประยุกต์ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ ที่ประกอบด้วย องค์ประกอบดนตรี ได้แก่จังหวะ ทำนอง เสียงประสาน รูปพรรณ รูปแบบ สีสัน ลักษณะของเสียง และวรรณคดีดนตรี ได้แก่ บทเพลง ประวัติดนตรี

2. การประเมินผลทักษะดนตรีไทย ใน 2 ลักษณะ คือ การปฏิบัติทักษะเดี่ยว และการปฏิบัติทักษะกลุ่ม ซึ่งการประเมินผลทักษะดนตรี ควรมุ่งเน้นการปฏิบัติทักษะเดี่ยวอย่างครบถ้วน ได้แก่ การเล่นดนตรี การฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ และควรแบ่งคะแนนการวัดผลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นเชิงปริมาณ เป็นความสามารถในการปฏิบัติทักษะ และส่วนที่เป็นเชิงคุณภาพ เป็นคุณภาพของการปฏิบัติ

3. การประเมินผลเจตคติดนตรี เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชื่นชอบความมีสุนทรียะ ความซาบซึ้ง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ นักเรียนอาจแสดงให้เห็นพฤติกรรมอย่างเด่นชัดหรือไม่แสดงออกมาทางพฤติกรรม ดังนั้น การวัดเจตคติจึงควรวัดด้วยวิธีการหลายลักษณะ ส่วนการประเมินผล ควรทำในรูปของการเสนอข้อมูลมากกว่าการให้คะแนน โดยทำเป็นตารางหรือเขียนบรรยาย จากการสังเกต สัมภาษณ์นักเรียน

เครื่องดนตรีที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องเป่าลมทองเหลืองทรัมเป็ต (Trumpet)

ทรัมเป็ต คือ เครื่องดนตรีที่อยู่ในประเภทเครื่องลมทองเหลือง กำพวด (mouthpiece) สำหรับเป่ามีลักษณะเป็นท่อโลหะยาว บานตรงปลายคล้ายรูปถ้วย ท่อลมทรัมเป็ตกลวงยาวเท่ากัน ปลายจะบานออกเป็นลำโพง ทรัมเป็ตมีลูกสูบ 3 ลูกสูบสำหรับเปลี่ยนความสั้นยาวของท่อลม เพื่อเปลี่ยนระดับเสียงดนตรีที่เกิดขึ้นบางครั้งกดเพียง 1 นิ้ว บางครั้ง 2 นิ้ว หรือ 3 นิ้ว พร้อมกับเป่า โดยเม้มริมฝีปาก แล้วทำให้ริมฝีปากสัมผัสเทือนในกำพวด เสียงของทรัมเป็ตจะเป็นเสียงที่มีพลังและดังเจิดจ้า

ภาพที่ 5 ภาพคำพวด/ปากเป่า (mouthpiece)

ทรมเป็ตมีการพัฒนาการมานาน มีรูปทรงต่างๆกันออกไป เครื่องดนตรีที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการของทรมเป็ตคือ Serpent และ Kent Bugle ในยุคกลางทรมเป็ตจะถูกนำมาใช้ในกิจการของทหารเท่านั้น เป่าเพื่อส่งสัญญาณต่างๆ ในยุคต่อมาทรมเป็ตได้นำมาใช้ในวงออร์เคสตรา โดยเฉพาะในบรรยากาศของการแสดงเสียงอึกทึก เสียงดัง หรือการประโคม

ภาพที่ 6 ภาพ Serpentใช้น้ำปิดเปิดรูเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง

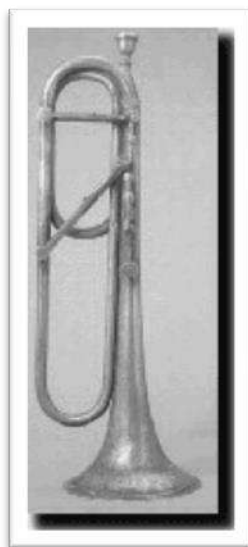

ภาพที่ 7 Kent Bugle มีคีย์ปิดเปิดเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง

บุคคลที่ถือว่าเป็นผู้ออกแบบทรัมเป็ตที่สำคัญ คือ Johann Wilhelm Haas (1649-1723) เป็นชาวเยอรมัน ทรัมเป็ตในปัจจุบันที่ถูกลำมาไ้มากจะอยู่ในระดับเสียงบีแฟล็ต เครื่องดนตรีที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับ ทรัมเป็ตมีหลายชนิด เช่นทรอม โบน ฮอร์น คอร์เน็ต ทูบา ยูโฟเนียม, ซุซ่าโฟน, ฟลูเกลฮอร์น

ภาพที่ 8 Natural Trumpet ไม่มีคีย์และลูกสูบ

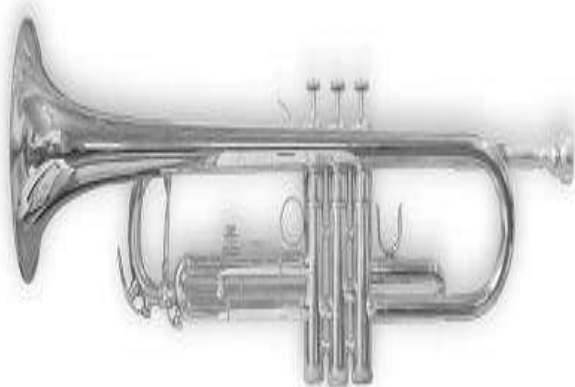

ภาพที่ 9 Keyed Trumpet มีคีย์ปิดเปิดเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง

ประเภทของทรัมเป็ต

กลุ่มหลักๆ ของทรัมเป็ตประกอบไปด้วย

2.1 ทรัมเป็ต (Trumpet) ในสมัยโบราณยุโรปถือว่าทรัมเป็ตเป็นเครื่องดนตรีของชนชั้นสูง ประชาชนสามัญไม่มีสิทธิ์เป็นเจ้าของ กำพวดของทรัมเป็ตเป็นกำพวดรูปถ้วยหรือระฆัง ทำให้ออกเสียงได้ดีทั้งเสียงต่ำและเสียงสูง เป็นท่อโลหะ ปลายบานคล้ายรูปถ้วย ท่อลม ทรัมเป็ต กลวงยาวเท่ากันปลายจะบานออกเป็นลำโพง ทรัมเป็ตมีลูกสูบ 3 ลูกใช้เปลี่ยนความยาวของท่อลม

ภาพที่ 10 Natural Trumpet มีคีย์และลูกสูบ

2.2 คอรัเน็ต (Cornet) คือเครื่องเป่าทองเหลืองที่มีลักษณะคล้ายกับทรัมเป็ตแต่ลำตัวสั้นกว่า ถูกนำมาใช้ในวงออร์เคสตราครั้งแรกประมาณ ค.ศ. 1829 ในการแสดงโอเปร่าของ Rossini เรื่อง William Tell ในปัจจุบันคอรัเน็ตเป็นเครื่องดนตรีสำคัญสำหรับวงโยชวาทิตและวง

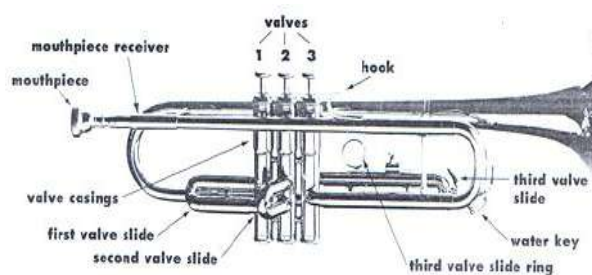
ภาพที่ 11 Cornet มีคีย์และลูกสูบ

2.3 บิวเกล (Bugle) คือเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลือง ไม่มีนิ้วกด มีหลายขนาด ปกติจะนำไปใช้เป่าสัญญาณแตรแบบต่างๆ มักนิยมนำไปใช้ในกิจกรรมทางทหาร กิจกรรมลูกเสือ เป็นต้น

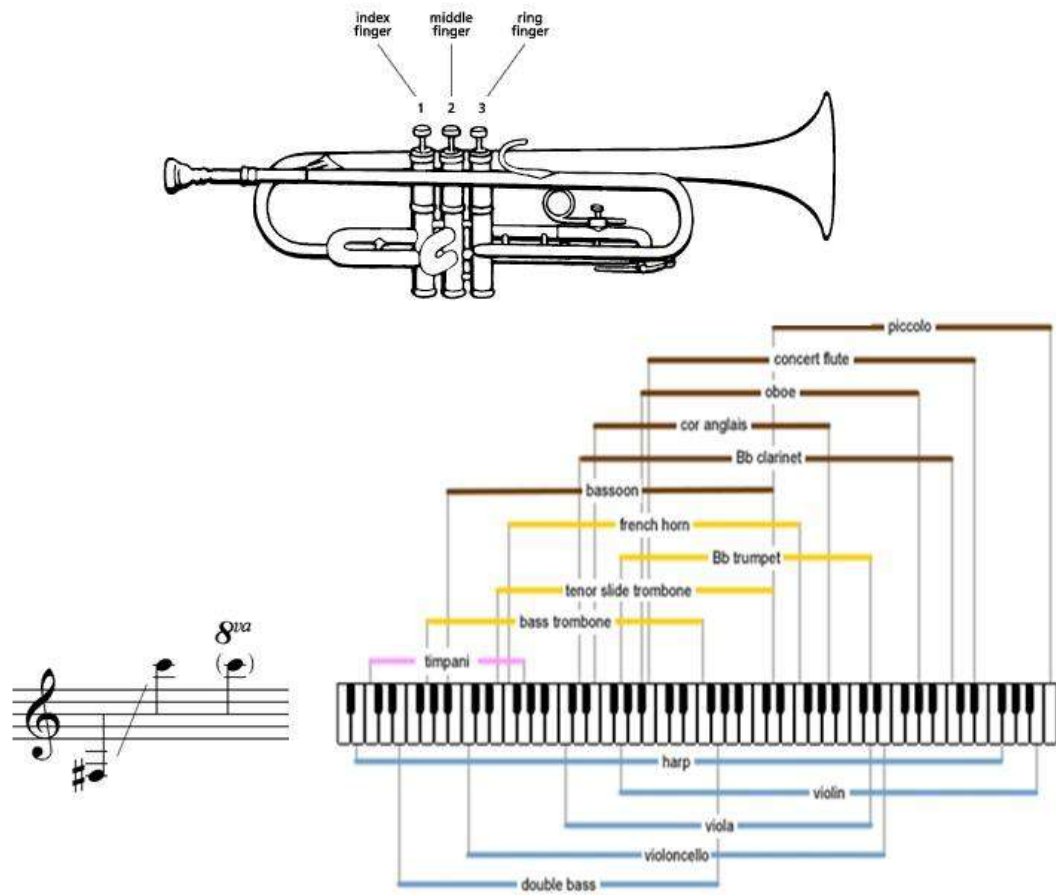
ภาพที่ 12 Bugle

ส่วนประกอบทรัมเป็ต (Concert Trumpet)

ภาพที่ 13 ส่วนประกอบทรัมเป็ต

- 2.4 Mouthpiece กำพวดหรือปากเป่าของทรัมเป็ต
- 2.5 Mouthpiece Receiver ท่อสวมปากเป่าทรัมเป็ต
- 2.6 Valves ลูกสูบของทรัมเป็ต
- 2.7 Hook ที่เกี่ยวนิ้วก้อย
- 2.8 Valve Casings ท่อลูกสูบ
- 2.9 First Valve Slide ท่อสไลด์เบอร์ 1
- 2.10 Second Valve Slide ท่อสไลด์เบอร์ 2
- 2.11 Third Valve Slide Ring แหวนท่อสไลด์เบอร์ 3
- 2.12 Water Key นิ้วเทน้ำลาย
- 2.13 Third Valve Slide ท่อสไลด์เบอร์ 3

ภาพที่ 14 Fingerings Trumpet และ Keyboard

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเอกสารประกอบการสอน เป็นงานที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการวิจัยในการสนับสนุนซึ่งกันและกัน มีงานวิจัยของนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับชุดการสอนซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวแล้ว จึงขอนำผลการวิจัยมาเสนอ ดังต่อไปนี้

ธีรพันธ์ ปิงแก้ว (2550, ออนไลน์) ศึกษาเรื่อง เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาการเรียนด้วยการปฏิบัติมีขั้นตอนอย่างถูกต้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ดนตรี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เพื่อศึกษาการเรียนตามทฤษฎีและกระบวนการปฏิบัติ เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง(Brass Instruments) กลุ่มประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนแม่เกาะวิทยา อำเภอแม่เกาะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 จำนวนนักเรียน 27 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษวิจัยพบว่า

1. เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) สาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ $87.45/93.15$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ $80/80$ ที่ตั้งไว้

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง(Brass Instruments) สาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.6456 ซึ่งหมายความว่าเอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 3021 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สอนทำให้นักเรียนมีความมีความรู้เพิ่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 64.56

3. ครูผู้สอนดนตรีสากล มีความคิดเห็นต่อ เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง(Brass Instruments) สาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) สาระการเรียนรู้ศิลปะ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52

วรรณพร เทวะหะ (2554) ศึกษาเรื่องเอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่องดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านไผ่พิทยาคม อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ผลการศึกษพบว่า

1. เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.80/94.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่องดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนทดสอบหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

กรกฎ ถนอมสิน (2554) ศึกษาเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติกีตาร์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2

รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติศิลป์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 / 80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติศิลป์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติศิลป์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติศิลป์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.10 / 88.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80 / 80

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติศิลป์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลการเรียน ดีขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติศิลป์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (4.75)

วิระยุทธ ขนยกุล (2552) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า

1. เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.31/87.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. เอกสารประกอบการเรียนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.8176 ซึ่งหมายความว่า เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 81.76

3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน อยู่ในระดับดีมาก จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น จึงสามารถนำไปจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และเกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และต่อยอดความรู้ในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนอยู่ในระดับดีมาก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเอกสารประกอบการเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้เป็นอย่างดี

ประกาศ บุญมั่ง (2550) ศึกษาเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนชุดฝึกทักษะดนตรี เรื่อง ดนตรีไทย ในวิชาดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

1. คู่มือประกอบการสอน เรื่อง ชุดฝึกทักษะดนตรีไทย วิชาดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.40/83.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรี เรื่อง ทักษะพื้นฐานทางดนตรี ด้วยคู่มือประกอบการสอน เรื่อง ชุดฝึกทักษะดนตรีไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าค่า t-test เท่ากับ 16.951 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่าผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจต่อคู่มือประกอบการสอน เรื่อง ชุดฝึกทักษะดนตรีไทย ของนักเรียนที่เรียนวิชาดนตรีด้วยคู่มือประกอบการสอน เรื่อง ชุดฝึกทักษะดนตรีไทย มีค่าเฉลี่ย 4.49 อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ประภรณ์ ผันผาย (2550) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ศ 30203 ดนตรีพื้นเมือง(สะล้อซอซึง) ในการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิชา ศ 30203 ดนตรีพื้นเมือง (สะล้อซอซึง) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน ที่จัดทำขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 3)เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศ 30203 ดนตรีพื้นเมือง (สะล้อซอซึง) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.06/ 91.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ร้อยละของความก้าวหน้าในการเรียน พบว่า โดยภาพรวมเมื่อนักเรียนศึกษาเอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศ 30203 ดนตรีพื้นเมือง (สะล้อซอซึง) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) จบแล้วมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.36

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชา ศ30203 คนตรีพื้นเมือง (สะล้อซอซึง) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (ร้อยละ 91.56) กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ด้วยค่าที (t-test) แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิศิษฐ์ สิ้นสวัสดิ์ (2552) รายงานการใช้เอกสารประกอบการเรียนชุดเป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียน ชุดเป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อศึกษาผลการใช้เอกสารประกอบการเรียน ชุด เป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนชุดเป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า

1. เอกสารประกอบการเรียน ชุดเป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ 83.89/85.56

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน เรื่อง เป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนชุดเป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.22 ซึ่งสรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ศราวุฒิ ประเสริฐสังข์ (2554) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้ชุดการสอนโปงลางดนตรีพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า

1. การใช้ชุดการสอน โปงลางดนตรีพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.21/84.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการใช้ชุดการสอน โปงลางดนตรีพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6427 หรือ ร้อยละ 64.27

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอนโปงลางดนตรีพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75

สุภารัตน์ ชาญเลขา (2535) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครู ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนจุลบทกับการสอนแบบปกติ

พบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองที่เรียนขับร้องเพลงไทยด้วยชุดการสอนจุลบท มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อชุดการสอนจุลบทสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ

ดวงเดือน คุปต์คาร (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง สาระของทำนองเพลงไทยผ่านทักษะการขับร้อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนตัวอย่างประชากรมีพัฒนาการ ด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.09 และผลคะแนนแบบวัดเจตคติ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.92 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

นิภา โสภาสัมฤทธิ์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่อง แบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.56/85.05 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอน มีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการคิดจะเข้เบื้องต้น

สมศักดิ์ พนเสาวภาคย์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนการฝึก ปฏิบัติฆ้องวงใหญ่เรื่องเพลง โหมตรงรุ่มเกล้า ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการกิจกรรม ระหว่างเรียน ภาคทฤษฎีคิดเป็นร้อยละ 91.89 ภาคปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 91.72 และค่าประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์จากการทดสอบหลังเรียน ภาคทฤษฎีคิดเป็นร้อยละ 92.29 ภาคปฏิบัติคิดเป็นร้อยละ 92.41

บุญเลิศ มั่นปาน (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตร เรื่อง การเป่าขลุ่ยไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนกิจกรรมเสริม หลักสูตรเรื่อง การเป่าขลุ่ยไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีประสิทธิภาพ 90.86/89.87 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80

กุมารี สุวรรณสิงห์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการ ปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้นในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ศ 029) ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.56/83.73 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้นมีพัฒนาการด้านความรู้ความ เข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.1

มีงานวิจัยของนักวิจัยหลายท่าน ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนดนตรีและการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ดังกล่าวแล้ว จึงขอเสนอผลการวิจัยมาเสนอ ดังต่อไปนี้

ปัทม์ชนิต ปัญญาสังข์ (2550) ได้ทำการวิจัยสอนวิชาขับร้องสากล กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีมี ฟา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

ครูส่วนใหญ่ทำแผนการสอนแบบอาทิตย์ต่ออาทิตย์สำหรับเทคนิคและวิธีสอนจะใช้วิธีการอธิบาย การเลียนแบบโดยครูเป็นต้นแบบ การทำซ้ำ และการสอนปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี ด้านครุภัณฑ์ทางดนตรี ได้แก่ เปียโน ส่วนสื่อช่วยสอน ได้แก่ หนังสือโน้ตเพลง หนังสือเนื้อเพลง ซีดีเพลง วีซีดีคาราโอเกะ เครื่องเล่นคาราโอเกะ เครื่องเสียง โทรทัศน์ ไมโครโฟน กระจก และดีวีดีคอนเสิร์ต

ในด้านวัดผลและประเมินผลส่วนใหญ่จะประเมินผลโดยครูผู้สอน การส่งนักเรียนแสดงคอนเสิร์ต การส่งนักเรียนสอบวัดผลสถาบันต่างประเทศและการประเมินผลด้วยตัวนักเรียนเอง ส่วนปัญหาในการเรียนการสอนส่วนใหญ่เกิดจากตัวนักเรียนและผู้ปกครองยังมีความเข้าใจผิดในการเรียนร้องเพลง นักเรียนรู้จักเพลงน้อยสื่อในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และไม่มีคุณภาพ นักเรียนไม่ซ้อม เสนอข้อเสนอแนะว่าน่าจะมีการจัดทำหลักสูตรการสอน โดยเพิ่มเนื้อหาด้านทักษะทางดนตรี มีสื่อในการเรียนเพิ่มขึ้น มีการอบรมด้านเทคนิคการสอนต่างๆ ให้กับครูและมีการวัดระดับความสามารถของนักเรียนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

พงษ์ศักดิ์ ทองพินซัง (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียน โน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน กับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สมศักดิ์ สนใจ (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและร้องโน้ตสากล รายวิชา ดส 114 คีตศิลป์สากล 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นกลางปีที่ 1 ที่เลือกปฏิบัติวิชาเอกคีตศิลป์สากล จากวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.17 / 84.32 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางการศึกษา ในรูปแบบต่างๆมาพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนคนตรีทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีโอกาสแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองทั้งยังเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ซึ่งไม่ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย การเรียนการสอนจึงเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้งในด้านทฤษฎีและด้านการปฏิบัติ

สภาราสต้าร์ (Sbaratta, 1975) ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนเพื่อสอนเรียงความแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แห่งมหาวิทยาลัยบอสตัน ที่เรียนวิชาการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเรียงความ และทัศนคติของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ ชุดการสอนแบ่งหน่วยการเรียนออกเป็น 5 หน่วย ได้แก่ การอ่าน การเล่นเกมภาษา ประสบการณ์ส่วนตัว เทคนิคในการเขียนงาน ศึกษาค้นคว้าวิจัยการเขียนในเชิงโต้แย้ง และการเขียนวิจารณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถทั่วไปในการเขียนเรียงความ การเขียนโครงสร้างของประโยคและส่วนประกอบของประโยคสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนเรียงความ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1982) ได้สร้างชุดการเรียนด้วยตนเองเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาในระดับเตรียมประถม ศึกษาโดยใช้ชุดการสอนด้วยตนเองกับการสอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จากกลุ่มที่สอนโดยใช้ชุดการสอนด้วยตนเองและการสอบแบบบรรยาย ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวางแผนการสอนและวิธีสอนแต่ไม่ความแตกต่างกันด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษาและครูฝึกสอน โดยชอบชุดการสอนด้วยตนเอง

วีวาส (Vivas, 1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบพัฒนาและประเมินค่าของการรับรู้ทางความคิดของนักเรียนเกรด 1 ในประเทศเวเนซุเอล่า โดยใช้ชุดการสอนจากการศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้าน คือด้านความคิด ด้านความพร้อมในการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านชาวปัญญาและด้านการปรับตัวทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จากโรงเรียนเรนีส์กัวเนียร์ เขตรัฐมิลินด้า ประเทศเวเนซุเอล่า จำนวน 214 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 ห้องเรียน จำนวน 114 คน ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน กลุ่มควบคุม

3 ห้องเรียน จำนวน 100 คน ได้รับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในด้านความคิด ด้านความพร้อมในการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านเซาว์ปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม หลังจากได้รับการสอนด้วยชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2555 เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 74 คน จำแนกเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล(ทรัมเป็ต)โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

2. แผนภาพระบวงมือ สรีระท่าทางการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

3. แผนภาพแสดงโน้ตดนตรีสากล

4. แบบทดสอบระหว่างเรียนในหน่วยที่ 1 – 3

5. แบบทดสอบวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ระหว่างเรียนในหน่วยที่ 4 – 6

6. แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre – test) หลังเรียน (Post – test) เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

ตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

การสร้างและการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีขั้นตอนและกระบวนการสร้างดังนี้

1. เลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อต่างๆ ให้ครอบคลุมกับเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนที่จะสร้าง

2. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ หลักการเรียนรู้ แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนดนตรี สื่อการเรียนการสอน และขั้นตอนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลทฤษฎีโน้ตสากล เนื้อหาเกี่ยวกับดนตรี ในเรื่องการปฏิบัติทรัมเป็ต

3. กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอน

4. สร้างเอกสารประกอบการสอนและจัดทำสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล โดยแบ่งเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนออกเป็นทั้งหมด 6 แผนบริหารการสอน ใช้เวลาในการเรียนทั้งหมด 60 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แผนบริหารการสอนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติทรมเปิดและทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น (จำนวน 8 ชั่วโมง)

2) แผนบริหารการสอนที่ 2 พื้นฐานการเล่นทรมเปิด การหายใจสำหรับเครื่องปฏิบัติ (จำนวน 8 ชั่วโมง)

3) แผนบริหารการสอนที่ 3 การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับการปฏิบัติทรมเปิด (จำนวน 8 ชั่วโมง)

4) แผนบริหารการสอนที่ 4 การปฏิบัติทรมเปิดตามโน้ตตัว ฟา – มี – เร – โด (ต่ำ) (จำนวน 8 ชั่วโมง)

5) แผนบริหารการสอนที่ 5 การปฏิบัติทรมเปิดตามโน้ตตัว ซอล – ลา – ที – โด- เร (จำนวน 8 ชั่วโมง)

6) แผนบริหารการสอนที่ 6 การปฏิบัติทรมเปิดตามเพลงที่กำหนด (จำนวน 12 ชั่วโมง) เพลงวันนี้มีนัค เพลงนกยูงทอง เพลงวันไฉฉันไม่ได้มา เพลงมิกรรม

5. ผู้วิจัยนำเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยได้จัดแบ่งการประเมินออกเป็นด้านต่าง ๆ

สำหรับการประเมินและการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ดังนี้ การประเมินแบ่งระดับ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

การให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

โดยได้ค่าการประเมินเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.543 ซึ่งแสดงว่าเอกสารประกอบการสอนฯ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงในเรื่องของ การใช้อักษรการเน้นคำ คำแนะนำวิธีการใช้ให้ชัดเจน และควรจัดรูปภาพให้มีขนาดใหญ่เหมาะสมกับกระดาษ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญไว้ในตารางที่ 5 หน้า 93 ภาคผนวก ข

6. ผู้วิจัยปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

7. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล(ทรัมเป็ต)พื้นฐาน โดยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับชั้นมัธยมศึกษาอุดมศึกษาดังนี้

7.1 การทดลองแบบรายบุคคล (1: 1) ผู้วิจัยนำเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 3 คน โดยสุ่มเลือกนักศึกษาในกลุ่มศึกษาเก่ง 1 คน นักศึกษาในกลุ่มปานกลาง 1 คน และนักศึกษากลุ่มอ่อน 1 คน เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาทดลองใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล

จากการทดลองใช้ครั้งนี้ พบว่า เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มีข้อบกพร่องที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การเลือกใช้ภาษาและคำศัพท์ที่ยากเกินไปไม่เหมาะสมกับวัยของศึกษา นักศึกษาไม่เข้าใจแผนภาพระบบนี้ สรีระการปฏิบัติทรัมเป็ต และแผนภาพแสดงโน้ตสากล การใช้เลือกใช้ภาพไม่สื่อความหมายกับผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการสอนฯ ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

7.2 การทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ไปใช้จัดการเรียนการสอนจริง (Trial Run) ให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 32 คนโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

พบว่า เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/ 83.96 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวม ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/ 80 ซึ่งได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 3 หน้า 74 ของบทที่ 4

แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre-test) หลังเรียน (Post-test) เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) และตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนและกระบวนการสร้างดังนี้

ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (multiple choice) 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ กำหนดการให้คะแนน คือ ถ้าผู้เรียนตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดผิดได้ 0 คะแนนผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนและกระบวนการสร้างดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดในแต่ละหน่วยของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยกำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ให้ครอบคลุมทุกหน่วยการเรียนรู้

2. สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติทรัมเป็ต ให้ครอบคลุมจุดประสงค์ทุกหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ

3. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Face Validity) โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านคนตรีสากล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความถูกต้องของเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญคั้งแสดงไว้ในภาคผนวก ก

4. ในขั้นนี้ผู้วิจัยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พิจารณาว่าแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแต่ละข้อสามารถวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนจากการพิจารณา ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตามจุดประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

5. หาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน ในการคัดเลือกแบบทดสอบก่อนเรียน–หลังเรียน ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ไว้ใช้ต่อไป จากการนำมาคำนวณพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน–หลังเรียนอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้รายงานไว้ในตารางที่ 6 หน้า 99 ภาคผนวก ค

6. ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมพิจารณาอีกครั้งแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้เรียบร้อย

7. นำแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาคนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบด้วยตนเอง แล้วตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนนข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้วจึงนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบ Item Total Correlation รายข้อ และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของ ปกรณ์ ประจัญบาน (2550) ผลการคำนวณค่าสถิติ ผู้วิจัยนำเสนอไว้ใน ตารางที่ 7 หน้า 98 ภาคผนวก ค

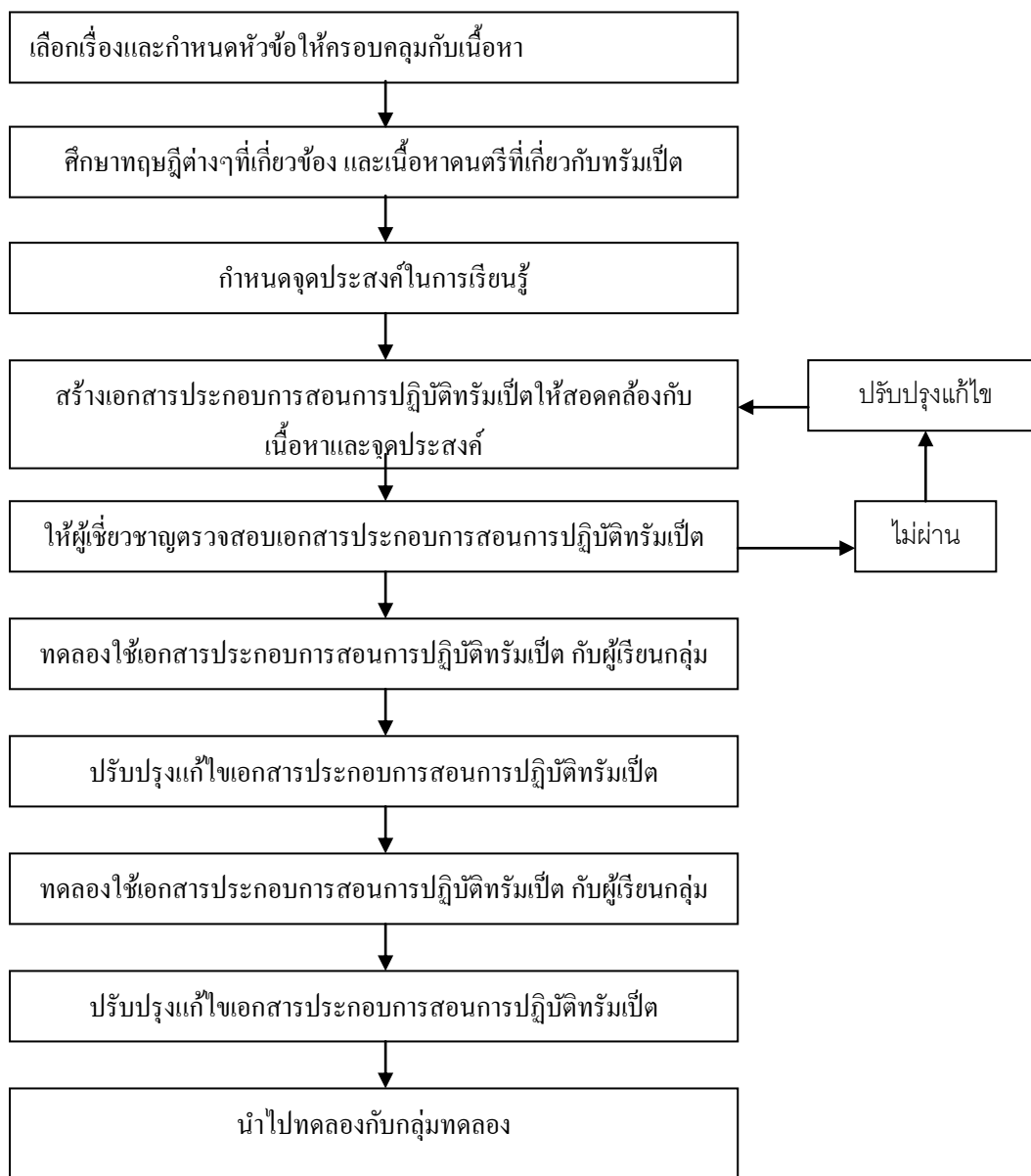
1. ความยาก (p) ของข้อสอบอยู่ระหว่าง อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 0.70 ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.61

2. ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ อยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.68 ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.35

3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของคูเคอร์ริชาร์ดสัน (KR 20) เท่ากับ 0.8914

ตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล 1 (ทรัมเป็ต) มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดหัวข้อและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ดังนี้ 2) ผู้วิจัยนำแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของกำหนดหัวข้อและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ IOC (Index of item Objective Congruence) นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence) แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินให้กะทัดรัดและเข้าใจง่าย ให้ตรงกับวัตถุประสงค์การศึกษา 3) ผู้วิจัยนำแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และยังไม่เคยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรางวัลย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มาก่อน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .9242 ซึ่งผู้วิจัยได้รายงานไว้ในผู้วิจัยได้รายงานไว้ในตารางที่ 7 หน้า 101 ภาคผนวก ค

ขั้นตอนการสร้างเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดย
ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชา
ดนตรีสากล สรุปได้ดังภาพประกอบดังนี้

ภาพที่ 15 สรุปขั้นตอนการสร้างเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติทรัมเป็ต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ก่อนการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งหมด ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบการสอนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ระยะเวลาในการสอน 16 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียน ในการสอน 16 ครั้ง/8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เวลาเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติทรัมเป็ต

ครั้งที่	วันที่เรียน	เนื้อหาที่เรียน
1	15 พฤษภาคม 2555 – 19 พฤษภาคม 2555	แผนบริหารการสอนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติทรัมเป็ต และทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น
2	21 - 23 พฤษภาคม 2555	แผนบริหารการสอนที่ 2 พื้นฐานการปฏิบัติทรัมเป็ต
3	25 – 28 พฤษภาคม 2555	แผนบริหารการสอนที่ 3 การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้น สำหรับการปฏิบัติทรัมเป็ต
4	29 พฤษภาคม 2555 – 5 มิถุนายน 2555	แผนบริหารการสอนที่ 4 การปฏิบัติทรัมเป็ตตามโน้ตตัว ฟา – มิ – เร – โด
5	6 มิถุนายน 2555 – 13 มิถุนายน 2555	แผนบริหารการสอนที่ 5 การปฏิบัติทรัมเป็ตตามโน้ตตัว ซอล – ลา – ที – โด(สูง)
6	14 มิถุนายน 2555 – 20 มิถุนายน 2555	แผนบริหารการสอนที่ 6 การปฏิบัติทรัมเป็ตตามเพลงที่กำหนด

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนในเนื้อหาของแต่ละหน่วย ผู้วิจัยจะประเมินผลด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทต่างๆ เพื่อรวมผลการประเมินคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนเรื่อง ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบที (t-test Dependent) ส่วนสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคำนวณหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร (วาโร เฟ็งส์วัสต์, 2546, น.95)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูล

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (วาโร เฟ็งส์วัสต์, 546, น.6)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{N-1}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test Dependent sample (วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2546, น.99)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \text{ เมื่อ } df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n แทน จำนวนคู่
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนแต่ละตัวกำลังสอง
 $(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

3. การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (วาโร เฟ็งสวัสดิ์, 2546, น.43) คำนวณจากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมจากการทำกิจกรรม
 A แทน คะแนนเต็มของกิจกรรมทุกจุดประสงค์รวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum f}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพผลลัพธ์
 $\sum f$ แทน คะแนนรวมของการทำแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. พัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนฯ การนำไปใช้จัดการเรียนการสอนจริง (Trial Run) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน

เอกสารประกอบ การเรียนฯ	คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนจากการใช้ เอกสารประกอบการเรียนฯ (E_1)				คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_2)				
	คะแนน เต็ม	คะแนน รวมของ นักเรียน ที่ได้	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ร้อยละ	คะแนน เต็ม	คะแนน รวมของ นักเรียน ที่ได้	คะแนน เฉลี่ย	คะแนน ร้อยละ	
หน่วยที่ 1	20	533	16.66	83.28	30	806	25.19	83.96	
หน่วยที่ 2	20	540	16.88	84.38					
หน่วยที่ 3	10	541	16.91	84.53					
หน่วยที่ 4	30	799	24.97	83.23					
หน่วยที่ 5	30	755	24.22	80.73					
หน่วยที่ 6	30	797	24.91	83.02					
รวมทั้งหมด	140	3985	124.53	83.02					
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 83.02				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) = 83.96					

จากตารางที่ 2 พบว่า เอกสารประกอบการเรียนฯ มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/83.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพในการทดลองใช้นวัตกรรม ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ตารางที่ 3 คะแนนทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ของนักศึกษาที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล (n = 32)

นักเรียน คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		คะแนนความก้าวหน้า (D)
	ก่อนเรียน 30	หลังเรียน 30	
1	16	26	10
2	14	24	10
3	19	24	5
4	18	24	6
5	16	26	10
6	13	25	12
7	10	23	13
8	13	24	11
9	16	27	11
10	13	24	11
11	12	26	14
12	13	28	15
13	13	25	12
14	22	26	4
15	18	25	7

ตารางที่ 3 (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		คะแนนความก้าวหน้า (D)
	ก่อนเรียน 30	หลังเรียน 30	
16	14	26	12
17	13	25	12
18	17	23	6
19	15	25	10
20	20	24	4
21	19	24	5
22	20	26	6
23	14	25	11
24	14	24	10
25	14	25	11
26	19	28	9
27	14	23	9
28	24	28	4
29	14	28	14
30	14	23	9
31	15	26	11
32	22	26	4
รวม	508	806	
ค่าเฉลี่ย	15.88	25.19	
ค่า S.D.	3.33	1.51	
ร้อยละ	52.92	83.96	

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนิวชาดนตรีสากล ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.88 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33) คิดเป็นร้อยละ 52.92 ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.19 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.51) คิดเป็นร้อยละ 83.96

2. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยสถิติทดสอบที แบบไม่อิสระ (t-test dependent samples)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนิวชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ (n =32)

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{d}	S.D. _d	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	15.88	3.33				
หลังเรียน	25.19	1.51	9.31	3.25	16.22 *	0.000

จากตารางที่ 4 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 15.88 คะแนน (ค่า S.D. = 3.33) และ 25.19 คะแนน (ค่า S.D. = 1.51) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ในครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล การวิจัย และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากลครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.4 เก็บรวบรวมข้อมูล

1.5 วิเคราะห์ข้อมูล

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 74 คน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 14 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

3.1.1 แผนภาพระบบนิ้ว สรีระการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

3.1.2 แผนภาพแสดงโน้ตสากล

3.1.4 แบบทดสอบระหว่างเรียนในหน่วยที่ 1 – 3

3.1.5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเป่าเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ระหว่างเรียนในหน่วยที่ 4 – 6

3.2 แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre – test) หลังเรียน (Post – test) เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วย เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

ตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ก่อนเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งหมด ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบการสอน ระยะเวลาการสอน 20 ชั่วโมง

4.3 เมื่อสิ้นสุดการเรียนในเนื้อหาของแต่ละหน่วย ผู้วิจัยจะประเมินผลด้วยแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละหน่วยต่างๆ เพื่อรวมผลการประเมินคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

4.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ทดลองหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยใช้สูตรการหาประสิทธิภาพ

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ด้วยการทดสอบที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02 / 83.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพในการทดลองใช้นวัตกรรม ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80 / 80 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.19 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.51) คิดเป็นร้อยละ 83.96 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.88 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33) คิดเป็นร้อยละ 52.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/ 83.96 ซึ่งเป็น ไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายหน่วยแต่ละหน่วยของเอกสารประกอบการสอนฯ คะแนนของนักเรียนทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ย 83.02 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ย 83.96 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาในแต่ละบทเรียน ได้ถูกนำมาวิเคราะห์แยกออกให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยเริ่มจากเนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่ซับซ้อน ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยากตามลำดับ และเนื่องด้วยเอกสารประกอบการสอนฯ นี้ได้จัดทำในรูปของสื่อประสม ซึ่งเป็นการนำสื่อการเรียนรู้หลายอย่างมาสัมพันธ์กันตั้งแต่ สื่อตัวผู้สอน สื่อเอกสาร สื่ออุปกรณ์ดนตรี ซึ่งแต่ละชนิดมีจุดเด่นที่สนับสนุนประสิทธิภาพการเรียนรู้ต่อกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสนใจที่จะเรียนรู้จนจบเนื้อหา ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ สกินเนอร์ (Skinner) ว่าด้วยการเสริมแรงข้อหนึ่งว่า การเรียนรู้

จะเกิดขึ้นรวดเร็วถ้าเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ได้มีการจัดให้เป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก และการเรียนรู้ผลแห่งการปฏิบัติเป็นระยะๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะมุ่งมั่นทำสิ่งนั้นต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของชิรพันธ์ ปิงแก้ว (2550, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่อง เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) สาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.45/93.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ กรกฎ ถนอมสิน (2554, ออนไลน์) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติคีย์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติคีย์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.10 / 88.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ

วีระยุทธ ยนยุด (2552, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เอกสารประกอบการเรียนเรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.31/87.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ

วรรณพร เทวะหะ (2554, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องเอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.80/94.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ผลปรากฏว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย แสดงว่าเอกสารประกอบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดลองเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ได้ผลดีมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมในชุดการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติจริง โดยได้จัดเรียงลำดับของกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนจากง่ายไปยากมีการทดสอบและปรับปรุง เอกสารประกอบการสอนฯ ในด้านเนื้อหาเวลา กิจกรรม ตลอดจนการประเมินผล ให้มีความเหมาะสมและมีการสาธิตให้การเรียนรู้ได้ดีก็ด้วยการลงมือสัมผัสด้วยตนเอง

ในการสอนดังกล่าวนี้เป็นการนำเอาแนวคิดและทฤษฎีการสอนของนักการศึกษาคนตรี และ คีตกวี ที่ได้ทำการทดลองสอนมาทำการทดลองใช้จนเป็นที่ยอมรับดังเช่น สอดคล้องกับแนวคิดของ ดิวอี้ (Dewey) ที่มีความเชื่อว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีด้วยการลงมือสัมผัสด้วยตนเอง เชื่อว่าการ ประกอบกิจกรรมด้วยตนเองจะทำให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และตรงตามแนวคิดของ ดร.ซินอิชิ ชูซูกิ นักการศึกษาคนตรีชาวญี่ปุ่นที่สอนไวโอลินด้วยวิธีการจำเลียนแบบ โดยครูสาธิตให้นักเรียนดู แล้วนักเรียนปฏิบัติตามจนเกิดความชำนาญ เช่นเดียวกับหลักการของ เบอร์เกตัน และ บอร์ดแมน นักการศึกษาชาวอเมริกาที่ว่า ควรสอนเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบของคนตรีโดยใช้ วิธีการผสมผสานประสบการณ์ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย การฟัง, การร้องเพลง, การเล่นเครื่องดนตรี, การเคลื่อนไหวร่างกาย, การคิดสร้างสรรค์, การอ่าน โน้ต และงานวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของกรกฎ ถนอมสิน (2554, ออนไลน์) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้เอกสาร ประกอบการเรียน รายวิชา คนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติคีธอร์คชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ชีรพันธ์ ปิงแก้ว (2550, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่อง เอกสารประกอบการ สอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง(Brass Instruments) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้ เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลในการเรียนรู้เท่ากับ 0.6456 ซึ่งหมายความว่าเอกสารประกอบการสอน วิชา ศ 3021 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง(Brass Instruments) ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 สอนทำให้นักเรียนมีความมีความรู้เพิ่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 64.56สอดคล้องกับผล การศึกษาของ วีระยุทธ ขนยกุล (2552) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสาร ประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เอกสาร ประกอบการเรียนเรื่องทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลในการ เรียนรู้เท่ากับ 0.8176 ซึ่งหมายความว่า เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 81.76

จากการวิจัยเกี่ยวกับเอกสารประกอบการสอนและผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการเรียนด้วย เอกสารประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดเนื้อหา เวลา กิจกรรม ตลอดจนการประเมินผล ที่เหมาะสมนั้น ช่วยทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล พบว่าในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนฯ ให้เกิดประสิทธิภาพผู้วิจัยควรพิจารณาดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนควรมีกิจกรรมเตรียมไว้ให้นักเรียนบางคนที่ศึกษาบทเรียนเสร็จก่อนเพื่อนคนอื่นๆ เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติม สื่อวีดิทัศน์เกี่ยวกับด้านดนตรีต่างๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

1.2 ครูผู้สอนควรบรรยายเสริม นอกเหนือจากเนื้อหาที่มีในเอกสารประกอบการสอนฯ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ในการสร้างเอกสารประกอบการสอนฯ ประกอบคำบรรยายนั้น ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายเป็นข้อความสรุปสั้นๆ และควรมีภาพประกอบเนื้อหา เพื่อสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นมากยิ่งขึ้น

1.4 การสอนการเป่าทรัมเป็ตนั้น ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าคนใดยังไม่สามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนในกิจกรรมดังกล่าว ก็สามารถให้นักเรียนฝึกฝนนอกเวลาได้ จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้วิจัยที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเอกสารประกอบการสอนฯ ควรทดลองทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเอกสารประกอบการสอนฯ รูปแบบต่างๆ ในระดับชั้นต่าง ๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการนำชุดการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาชุดการสอนต่อไป

2.2 ควรขยายผลการทดลองใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ไปยังสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนการเป่าเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรัมเป็ต) ในวิชาดนตรีสากล

2.3 ผู้วิจัยควรทำการศึกษาวิจัยเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ด้วย

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มะลิทอง (2548). เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
อรุณการพิมพ์.
- กุมารี สุวรรณสิงห์. (2543). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น
ในวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ส 029). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จักรชัย ธรรมสอน และคณะ. (สัมภาษณ์, 20 – 28 เมษายน 2554).
- จิตรลดา, โรงเรียน. (2539). ผลิตภัณ์ในดวงใจนิรันดร์.
- เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. (2550). อักษรราตรีย่างค่าง่องวงใหญ่ฉบับเพลงไม้นวม. กรุงเทพมหานคร:
โอเดียนสโตร์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2541). ชุดการสอนระดับประถมศึกษาในเอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน
ระดับประถมศึกษา. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2537). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ชัยยศ เรืองสุวรรณ. (2534). หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา. กอปลินธุ์ :
ประสานการพิมพ์.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2554). สังคมนิยมความซำซิ่งในดนตรีตะวันตก. (พิมพ์ครั้งที่ 10).
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2534). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2535). สาระดนตรีศึกษาแนวคิดสู่แนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2537). หลักของโคดาเยผู้การหลักการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2537). หลักการของโคดาเยผู้การปฏิบัติวิธีการด้านดนตรีศึกษาโดยการสอนแบบโคดาเย.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2545). หนังสือเสริมความรู้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะ ดนตรีคลาสสิกบทเพลง และ
การขับร้องระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.

- ดวงเดือน คุปต์การ. (2541). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องสาระทำนองของเพลงไทยผ่านทักษะการขับร้องสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนิต อยู่โพธิ์. หนังสือเครื่องดนตรีไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร
- ชวิชัย นาควงษ์. (2537). ระบบการสอนดนตรีแบบออร์ฟ. วารสารเพลงดนตรี. 1(3), 23.
- ธีรพันธ์ ปิงแก้ว. (2550). เอกสารประกอบการสอนวิชา ส 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล ประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554. จาก www.school.obec.go.th/plw/BKYP.doc
- ทรูปลูกปัญญาคอทคอม. (2555). ภูมิปัญญาทางดนตรี. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554. จาก http://www.trueplookpanya.com/true/knowledge_detail.php?mul_content_id=2753
- นเรศ สมจันทร์. (2550). การสร้างและการใช้เอกสารประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติเมโลเดียนเบื้องต้น. ค้นเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2554. จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/books/view/0037>
- นิภา โสภาสัมฤทธิ์. (2541). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องแบบฝึกทักษะการตีตะโพนเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้วิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปัญญา วงศ์ชื้อ. (2551). การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) เรื่องเครื่องหมายแทนเสียงเครื่องหมายกำหนดจังหวะและศัพท์และเครื่องหมาย ทางดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554. จาก <http://61.19.192.214/p>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2539). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- . (2537). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ มั่นปาน. (2543). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่อง การเป่าขลุ่ยไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปกรณ์ ประจัญบาน. (2550). โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วย **t-test dependent samples**. ภาควิชาวิจัย วัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.
- . (2550). โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานจากเครื่องมือวิจัย. ภาควิชาวิจัยวัดผลและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.

- ประกรณ์ ผันผาย. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ศ 30203 ดนตรีพื้นเมือง(สะล้อซอซึง). ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554. จาก [http:// www.school.obec.go.th/plw/BKYK.doc](http://www.school.obec.go.th/plw/BKYK.doc).
- ประพาส ศุภผล. (2554). การใช้เอกสารประกอบการเรียนการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554. จาก <http://banpukkroo.com/board1/index.php?topic=5556.0>
- ประภาส บุญมั่ง. (2550). ศึกษาเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนชุดฝึกทักษะดนตรีเรื่อง ดนตรีไทย ในวิชาดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554. จาก http://www.kroobannok.com/board_view.php?bid7060&bcat_id=
- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2529). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบหลักสูตร ประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์ ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปิ่นทังชนิด ปัญญาสังข์. (2550). การสอนวิชาขบร้องสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนมีฟ้า. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พงศ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง. (2533). การเปรียบเทียบผลการเรียนโน้ตสากลเบื้องต้น ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระเจนดุริยางค์. (2533). *Thai Music in Western Notation*. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร. พิชิต ชัยเสรี. (สัมภาษณ์, 20 – 28 เมษายน 2554).
- เพทาย บุญประคอง. (2540). การ สร้างบทเรียนแบบโปรทัศนประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่องการฝึกปฏิบัติเป่าขลุ่ยไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง. (2531). *สื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา สุขปริดี. (2523). *เทคโนโลยีการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- วรรณพรณ เทวะหะ. (2554). ศึกษาเรื่องเอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554. จาก <http://classroom-krumeaw.blogspot.com/201>

- วาโร เฟ็งสวัสต์. (2546) การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- วาสนา ชาวหา. (2525). เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน.
- วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. (2555). **ทรมเปิด**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554.
จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/ทรมเปิด>.
- วินัย วงษ์ใหญ่. (2525). **พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่**. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์รุ่งเรืองสาส์น.
- วิชัย ดิสสระ. (2539). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิศิษฐ์ สิ้นสวัสต์. (2552). รายงานการใช้เอกสารประกอบการเรียนชุด เป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทยง่าย
นิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554.
จาก <http://forum.koonkroo.info/index.php?topic=3191.0;wap2>
- วิชาการ, กรมกระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม
2554 . จาก <http://www.baanmaha.com/community/thread27948.html>
- วิระ ไทยพานิช. (2529). **การออกแบบระบบการเรียนวิธีการนำไปสู่การปรับปรุงการสอน**.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิระยุทธ ขนยกุล. (2552). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน
เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554.
จาก <http://bbznet.pukpik.com/scripts/view.php?user=sobkru&board=8&id>
- ศรีเรือน แก้วกัจจาล. (2521). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์แพร่พิทยา.
- สังัด ภูเขาทอง. (2531). **การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย**. กรุงเทพมหานคร:
เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมศักดิ์ พนเสาวภาคย์. (2541). **การศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนการฝึกปฏิบัติของวงใหญ่
เรื่องเพลงโหมโรงร่มเกล้า**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมศักดิ์ สนใจ. (2542). **การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและร้องโน้ตสากลในรายวิชา ดส. 1114
คิดศิลป์สากล 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
ศึกษาศาสตร์วิทยาลัย มหาวิทาลัยมหิดล.
- สมหญิง กลั่นศิริ. (2525). **เทคโนโลยีทางการศึกษาเบื้องต้น**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สรวาฐิติ ประเสริฐสังข์. (2554). การใช้ชุดการสอนโปงกลางดนตรีพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 .

จาก http://kroobannok.com/board_view.php?b_id=79329&bcat_id=16.

สันต์ ทโกมลบุตร. (2510). ราชอาณาจักรสยาม โดยเดอะลาตูแบร์. กรุงเทพมหานคร: ก้าวหน้า.

สุกรี เจริญสุข. (2540). การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ: ดนตรี ศิลปะ และกีฬา.

วารสารครุศาสตร์. 26(1), 61-66.

สุชา จันทร์เอม. (2544) จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุดารัตน์ ชาญเลขา. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยของ
นักศึกษาวิทยาลัยครูที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนจูลบกับการสอนแบบปกติ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมานัน รุ่งเรืองธรรม. (2526). กลวิธีการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา. (2529). น้าบ่อเกิดแห่งวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สมาคมสถาปนิก
สยาม.

สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์. (2538). วิธีการสอน **Teaching methods**. กรุงเทพมหานคร: สกายนึกส์.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

----- (2525). การเรียนการสอนรายบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระจอม
เกล้าพระนครเหนือ.

เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). การเรียนการสอนรายบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร :
สถาบันพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อัญชติ แจ่มเจริญ และสุกัญญา ชารีวรรณ. (2533). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์
ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : เฉลิมชัยการพิมพ์.

อุดม เขยกิจวงศ์. (2546). เรียนรู้ภูมิปัญญาและมรดกไทย จากครูแสดมปี. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ภูมิปัญญา

Anderson, R.M. (1982). Self instruction as a method of preparing Elementary Schools Social
Studies Teacher Trainees to Apply an Inductive Teaching Model. **Dissertation Abstracts
International**. 42 (11), 4795-A.

Bloom, Benjamin S. (1976). **Human Characteristic and School Learning**. New york : Mcgraw -
Hill.

- Dewey, John. (1963). **Experience and education**. New york : Macmillan Publishing Company.
- Good, Carter. V. (1973). **Dictionary of Education**. (3^{ed}). New york : McGraw – Hill.
- Gordon, L. Modules. (1973). **O-A**. Florida : Department of Education.
- Houston, and others. (1972). **Development Instruction Modules**. Texas : College of Education, University of Texas.
- McDonald, Ellen J.R. (1973). The Development and Evaluation of a Multi Media Self Instructional Learning Activity Packages. **Dissertation Abstracts International**. 34, 35-A.
- Sbaratta, Phillip A. (1975). A Flexible Modular System : An Experiment in Teaching Freshmen Comparison. **Dissertation Abstracts International**. 36, 1280-A.
- Vivas, David A. (1986). The Design and Evaluation of a Course in Thinking Operations For First Graders in Venezuela. **Dissertation Abstracts International**. 46, 603-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์จิรเมศร์ อัครรังสีชนกุล

อาจารย์สอนดนตรี โรงเรียนสุโขทัยตำแหน่ง

ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อำนาจ บุญอนันท์

หัวหน้าภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

อาจารย์มาลี เกิดมัน

ครูภาษาไทยโรงเรียนลับแลพิทยาคมจังหวัด

อุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๔๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์จรัมพร อัครรังสีธนกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายวีระ นิยมพลี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพลง รำวงย้อนยุคระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองไชยศรี)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๓๗-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ บุญอนันท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายวิระ ฉิมพาลี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคนตรี (คนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพลง รำวงย้อนยุคระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏจตุจักร” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานจัดเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองไชยศรี)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

98

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/พิเศษ

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์มาลี เกิดมัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายวิระ นิมพลี นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพลง รำวงย้อนยุคระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนต์ วัฒนไชยยศ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองไชยศรี)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๕๖๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง
สากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง ผลการประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง
สากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า เฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปล ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	ลักษณะการจัดรูปเล่ม มีความน่าสนใจ	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2	ตัวอักษรมีความเหมาะสม	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
3	รูปภาพประกอบชัดเจนเข้าใจง่าย	5	3	5	4.33	1.15	สมมาก
4	ลักษณะโน้ตอ่านเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
5	สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
6	ลักษณะเนื้อหา เหมาะสมกับระดับชั้นของ นักเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	นักเรียนสามารถศึกษาจากแบบ ฝึกด้วยตนเอง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8	นักเรียนสามารถใช้ทรัมเป็ตใน การฝึกปฏิบัติได้	5	5	4	4.67	0.58	มาก
9	มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58	มาก
10	การเรียนรู้เหมาะสมตาม กระบวนการและขั้นตอน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
11	มีเนื้อหาที่ต่อเนื่องกันและชัดเจน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
12	มีความกระชับของการฝึกปฏิบัติ	4	5	4	4.33	0.58	สมมาก

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า เฉลี่ย	ค่า S.D.	การแปล ความหมาย
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
13	<u>ประโยชน์ที่ได้รับ</u> แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4.33	0.58	มาก
14	บทเพลงมีความไพเราะน่าฝึก ปฏิบัติ	5	4	3	4.00	1.00	มาก
15	แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
16	ได้รับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ทรีมเป็ต	5	4	4	4.33	0.58	มาก
17	สามารถปฏิบัติทรีมเป็ตตามแบบ ฝึกหัดได้ถูกต้อง	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
18	สามารถปฏิบัติร่วมกับผู้อื่นได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19	มีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20	สามารถใช้ความรู้เป็นพื้นฐาน ในการเรียนวิชาดนตรีในระดับ สูงขึ้นต่อไปได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลการประเมินในภาพรวม (ค่าเฉลี่ย)					4.68	0.54	มากที่สุด

**แบบประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง
สากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนฯ ต่อไป

2. แบบประเมินนี้มีลักษณะเป็น มาตรฐานค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยได้จากแนวคิดของ สมนึก ภัททิยธนี (2546, น. 36 - 42) ดังนี้ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3. โปรดพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่างๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน หากมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ขอให้โปรดบันทึกความเห็นนั้นลงในแบบประเมินนี้ได้ จักเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

**แบบประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล
(ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
โปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยผู้เชี่ยวชาญ**

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					ความ คิดเห็น เพิ่มเติม
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
1	ลักษณะการจัดรูปเล่ม มีความน่าสนใจ						
2	ตัวอักษรมีความเหมาะสม						
3	รูปภาพประกอบชัดเจน เข้าใจง่าย						
4	ลักษณะโน้ตอ่านเข้าใจง่าย						
5	สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง						
6	ลักษณะเนื้อหา เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน						
7	นักเรียนสามารถศึกษาจากแบบฝึก ด้วยตนเอง						
8	นักเรียนสามารถใช้ทรัมเป็ตในการ ฝึกปฏิบัติได้						
9	มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ การเรียนรู้						
10	การเรียนรู้เหมาะสมตาม กระบวนการและขั้นตอน						
11	มีเนื้อหาที่ต่อเนื่องกันและชัดเจน						
12	มีความกระชับของการฝึกปฏิบัติ						

แบบประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติ(ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					ความ คิดเห็น เพิ่มเติม
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1	
13	<u>ประโยชน์ที่ได้รับ</u> แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับเนื้อหา						
14	บทเพลงมีความไพเราะน่าฝึก ปฏิบัติ						
15	แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน						
16	ได้รับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ทรมเปิด						
17	สามารถปฏิบัติทรมเปิด แบบฝึกหัดได้ถูกต้อง						
18	สามารถปฏิบัติร่วมกับผู้อื่นได้						
19	มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน						
20	สามารถใช้ความรู้เป็นพื้นฐานใน การเรียนวิชาดนตรีในระดับสูง ขึ้นไปได้						

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่า
ลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

ตาราง ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องภายใน (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปใน
ด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum x_i$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
2	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
5	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
7	0	1	1	2	0.67	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
11	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
12	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
13	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
17	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
21	1	0	1	2	0.67	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum x_i$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
24	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง การวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปการปฏิบัติเครื่องเป่าทองเหลืองสากล (ทรมเปิด)

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.60	ใช้ได้	0.40 *	0.027	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.63	ใช้ได้	0.36 *	0.019	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.67	ใช้ได้	0.42 *	0.022	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.60	ใช้ได้	0.55 *	0.002	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.60	ใช้ได้	0.50 *	0.005	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.63	ใช้ได้	0.35 *	0.031	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.53	ใช้ได้	0.68 *	0.000	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.60	ใช้ได้	0.45 *	0.012	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.53	ใช้ได้	0.57 *	0.001	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.60	ใช้ได้	0.26 *	0.740	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.50	ใช้ได้	0.48 *	0.008	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.70	ใช้ได้	0.30	0.091	ทิ้ง	ปรับปรุง
13	0.63	ใช้ได้	0.35 *	0.035	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.63	ใช้ได้	0.25 *	0.019	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.60	ใช้ได้	0.32	0.039	ทิ้ง	ปรับปรุง
16	0.63	ใช้ได้	0.24 *	0.474	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.53	ใช้ได้	0.34	0.067	ทิ้ง	ปรับปรุง
18	0.67	ใช้ได้	0.31	0.090	ทิ้ง	ปรับปรุง
19	0.53	ใช้ได้	0.30	0.104	ทิ้ง	ปรับปรุง

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
20	0.63	ใช้ได้	0.38	*	0.037	ใช้ได้
21	0.67	ใช้ได้	0.26		0.159	ปรับปรุง
22	0.63	ใช้ได้	0.26		0.168	ปรับปรุง
23	0.60	ใช้ได้	0.32		0.089	ปรับปรุง
24	0.53	ใช้ได้	0.23		0.220	ปรับปรุง
25	0.63	ใช้ได้	0.27		0.148	ปรับปรุง
26	0.67	ใช้ได้	0.30		0.105	ปรับปรุง
27	0.63	ใช้ได้	0.32		0.084	ปรับปรุง
28	0.57	ใช้ได้	0.30		0.105	ปรับปรุง
29	0.70	ใช้ได้	0.25	*	0.034	ใช้ได้
30	0.60	ใช้ได้	0.21		0.274	ปรับปรุง
ค่าเฉลี่ย	0.58		0.45			
ค่าสูงสุด	0.70		0.68			
ค่าต่ำสุด	0.50		0.21			

สรุปผลการวิเคราะห์ค่าสถิติของแบบทดสอบ

1. ความยาก (p) ของข้อสอบอยู่ระหว่าง อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 0.70 ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.61
2. ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ อยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.68 ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.35
3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของคูเคอร์ริชาร์ดสัน (KR 20) เท่ากับ 0.8914

หมายเหตุ

ค่าความยากคำนวณจากสูตร $P=r/n$ ค่าอำนาจจำแนกคำนวณจากสูตร Item Total Correlation ค่าความเที่ยงคำนวณด้วยสูตร Alpha - Conbach coefficient
ค่าความเที่ยง (Reliability) = 0.821

**แบบประเมินผลวัดความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ของแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล
(ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้ได้
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนี้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้ได้
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนี้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้ได้

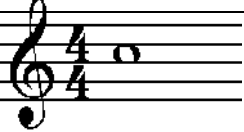
จุดประสงค์การเรียนรู้

1. มีความรู้ความเข้าใจประวัติ
2. มีความรู้ความเข้าใจทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐานดนตรี
3. มีความรู้ความเข้าใจระบบนิ้วกับการปฏิบัติ ระบบ fingerings และสรีระการปฏิบัติ ทรัมเป็ตพื้นฐานได้
4. มีความรู้ความเข้าใจเทคนิคการปฏิบัติทรัมเป็ตตามบทเพลงและรู้ความหมายเทคนิคเพลงได้

**แบบประเมินผลวัดความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ของแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล
(ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ**

จุดประสงค์	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น		
		1	0	-1
	<p>1. Johann Wilhelm Haas เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างไร</p> <p>ก. เป็นผู้ออกแบบทรัมเป็ต</p> <p>ข. เป็นผู้คิดระบบการวางนิ้วของทรัมเป็ต</p> <p>ค. เป็นผู้ค้นพบทรัมเป็ตตัวแรก</p> <p>ง. เป็นผู้ประพันธ์เพลงสำหรับทรัมเป็ต</p> <p>ตอบ ก</p> <p>2. ทรัมเป็ตเป็นเครื่องดนตรีที่มีลักษณะการเล่นแบบใด</p> <p>ก. ดีด</p> <p>ข. สี</p> <p>ค. ดี</p> <p>ง. เป่า</p> <p>ตอบ ง</p> <p>3. ทรัมเป็ตจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีประเภทใด</p> <p>ก. เครื่องสาย</p> <p>ข. เครื่องทองเหลือง</p> <p>ค. เครื่องลมไม้</p> <p>ง. เครื่องลิ้มนิ้ว</p> <p>ตอบ ข</p> <p>4. วัสดุชนิดใดไม่นิยมนำมาใช้ทำทรัมเป็ต</p> <p>ก. เงิน</p> <p>ข. ทอง</p> <p>ค. เหล็ก</p>			

	<p>ง. ทองคำขาว</p> <p>ตอบ ก</p> <p>5. เสียงของทรัมเป็ตเกิดจากส่วนประกอบชิ้นใด</p> <p>ก. Mouthpiece</p> <p>ข. First Valve Slide</p> <p>ค. Third Valve Slide</p> <p>ง. Valves</p> <p>ตอบ ก</p> <p>6. บรรทัด 5 เส้น นับเส้นใดเป็นเส้นที่ 1</p> <p>ก. เส้นล่างสุด</p> <p>ข. เส้นบนสุด</p> <p>ค. เส้นกลาง</p> <p>ง. เริ่มนับเส้นใดก็ได้</p> <p>ตอบ ก</p> <p>7. กำหนดให้ 1 ห้องเพลงมีกี่จังหวะ</p> <p>ก. 1 จังหวะ</p> <p>ข. 2 จังหวะ</p> <p>ค. 3 จังหวะ</p> <p>ง. 4 จังหวะ</p> <p>ตอบ ก</p> <p>8. มีความหมายว่าอย่างไร</p> <p>ก. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ฟา</p> <p>ข. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ซอล</p> <p>ค. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ฟา</p> <p>ง. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ซอล</p> <p>ตอบ ง</p>			
--	---	--	--	--

	<p>9. มีความยาวเสียงกี่จังหวะ</p> <p>ก. 1 จังหวะ ข. 2 จังหวะ ค. 3 จังหวะ ง. 4 จังหวะ</p> <p>ตอบ ง</p> <p>10. ตัวโน้ตที่คาบเส้นที่ 3 ในกุญแจซอล มีเสียงอะไร</p> <p>ก. ซอล ข. ลา ค. ที ง. โด</p> <p>ตอบ ค</p> <p>11. โน้ตในข้อใดมีอัตราจังหวะสั้นที่สุด</p> <p>ก. โน้ตตัวขาว ข. โน้ตตัวดำ ค. โน้ตตัวเข็บบึ่งหนึ่งชั้น ง. โน้ตตัวกลม</p> <p>ตอบ ค</p> <p>12. จังหวะตกหมายถึงข้อใด</p> <p>ก. จังหวะที่ฝ่าเท้ายกขึ้นจากพื้น ข. จังหวะที่เท้ากำลังจะตกถึงพื้น ค. จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้น ง. จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้นและยกขึ้นจากพื้น</p> <p>ตอบ ค</p> <p>13. โน้ตตัวขาว + โน้ตตัวดำ จะมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ</p> <p>ก. 1 จังหวะ ข. 2 จังหวะ ค. 3 จังหวะ</p>			
--	---	--	--	--

	<p>ง. 4 จังหวะ</p> <p>ตอบ ก</p> <p>14. ลักษณะของนิ้วในการเป่าทรัมเป็ต ควรจะมีลักษณะใด</p> <p>ก. ผ่อนคลายไม่เกร็ง</p> <p>ข. เกร็งส่วนนิ้วเพื่อกดแป้นไม่พลาด</p> <p>ค. ถูกทั้งข้อ ก และ ข</p> <p>ง. ลักษณะใดก็ได้</p> <p>ตอบ ง</p> <p>15. โน้ตตัวขาว 2 ตัว จะมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ</p> <p>ก. 1 จังหวะ</p> <p>ข. 2 จังหวะ</p> <p>ค. 3 จังหวะ</p> <p>ง. 4 จังหวะ</p> <p>ตอบ ก</p> <p>16. ลักษณะของเท้าซ้ายเวลานั่งเป่าทรัมเป็ตควรมีลักษณะใด</p> <p>ก. นำหน้าเท้าขวาเล็กน้อย</p> <p>ข. ชิดกับเท้าขวา</p> <p>ค. อยู่ด้านหลังเท้าขวาเล็กน้อย</p> <p>ง. ชิดกับขาเก้าอี้</p> <p>ตอบ ก</p> <p>17. ลักษณะของไหล่เวลาเป่าทรัมเป็ต ควรจะมีลักษณะใด</p> <p>ก. ผ่อนคลายทั้งสองข้าง</p>			
--	---	--	--	--

	<p>ข. ไหล่ซ้ายยกขึ้นเล็กน้อย ค. ไหล่ขวา ยกขึ้นเล็กน้อย ง. เกร็งไหล่ยกขึ้นทั้งสองข้าง</p> <p>ตอบ ค</p> <p>18. ลักษณะของหน้าท้องเวลาหายใจเข้าควรมีลักษณะใด</p> <p>ก. ท้องยุบ ข. เกร็งหน้าท้องไม่ให้ขยับ ค. ท้องพองออก ง. มีลักษณะใดก็ได้</p> <p>ตอบ ง</p> <p>19. ลักษณะของลำตัวช่วงอกเมื่อเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด</p> <p>ก. ให้ลำตัวยกขึ้น ข. เอียงทางด้านซ้าย ค. เอียงทางด้านขวา ง. ให้ลำตัวนิ่ง</p> <p>ตอบ ค</p> <p>20. เมื่อเป่าทรมเปิดควรใช้วิธีการใดหายใจ</p> <p>ก. ใช้จมูกหายใจเมื่อจบวรรค ข. ใช้จมูกหายใจเมื่อใดก็ได้ ค. ใช้ช่องปากหายใจเมื่อจบวรรค ง. ใช้ช่องปากหายใจเมื่อใดก็ได้</p> <p>ตอบ ก</p> <p>21. การวางปากบนกำพวด (Mouthpiece) ควรวางไว้ตำแหน่งใด</p> <p>ก. ด้านซ้ายของริมปาก</p>			
--	---	--	--	--

	<p>ข. ด้านขวาของริมปาก ค. กึ่งกลางของริมปาก ง. ถูกทุกข้อ</p> <p>ตอบ ค</p> <p>22. การฝึกเป่ากำพวด ช่วงแรกควรให้เสียงมีลักษณะใด</p> <p>ก. นิ่งและยาว ข. สั้นๆดังกังวาน ค. ยาวและสั้น สลับกัน ง. ลักษณะใดก็ได้</p> <p>ตอบ ก</p> <p>23. เราใช้นิ้วมือขวานิ้วใดในการประคองทรมเปิด</p> <p>ก. นิ้วชี้ ข. นิ้วกลาง ค. นิ้วโป้ง ง. นิ้วก้อย</p> <p>ตอบ ง</p> <p>24. ควรใช้ส่วนใดของนิ้วในการกดทรมเปิด</p> <p>ก. ข้อที่ 1 ของนิ้ว ข. ข้อที่ 2 ของนิ้ว ค. ปลายนิ้ว ง. ส่วนใดของนิ้วก็ได้</p> <p>ตอบ ค</p> <p>25. การเก็บทรมเปิดในข้อใดเหมาะสมมากที่สุด</p> <p>ก. หยก เก็บทรมเปิดใส่กล่องและวางกล่องผึ่งแดดเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรค ข. จีบ เป่าทรมเปิดเสร็จแล้ววางทรมเปิดไว้</p>			
--	---	--	--	--

	<p>บนโต๊ะเขียนหนังสือ</p> <p>ก. น้ด ทำความสะอาดทรมเปิดแล้วเก็บใส่ กล่องวางไว้ในที่ๆอากาศถ่ายเทได้สะดวก</p> <p>ง. ตี ทำความสะอาดทรมเปิดด้วยน้ำร้อนแล้ว นำไปผึ่งแดดเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรค</p> <p>ตอบ ค</p> <p>26.การวางนิ้ว จะใช้นิ้วทั้งหมดกี่นิ้วในการกดลูกสูบ</p> <p>ก. 6 นิ้ว</p> <p>ข. 7 นิ้ว</p> <p>ค. 8 นิ้ว</p> <p>ง. 3 นิ้ว</p> <p>ตอบ ง</p> <p>27.เราควรใช้นิ้วมือข้างใดในการ จับปุ่มกดของ ทรมเปิด</p> <p>ก. มือซ้าย</p> <p>ข. มือขวา</p> <p>ค. มือใดก็ได้</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p> <p>ตอบ ข</p> <p>28. การฝึกการใช้ลิ้นในการเป่าทรมเปิด จะช่วยใน เรื่องใด</p> <p>ก. ความชัดเจนของเสียง</p> <p>ข. สำเนียงของทรมเปิด</p> <p>ค. เสียงดังกังวาล</p> <p>ง. ความดัง-เบาของเสียง</p> <p>ตอบ ก</p>			
--	---	--	--	--

	<p>29.ลักษณะการขึ้นเป่าทรมเป็ด ข้อใดถูกต้องที่สุด</p> <p>ก. ยื่นยกแขนให้มีระนาบเดียวกับทรมเป็ด</p> <p>ข. ยื่นตัวตรงพ่อนคลายไม่เกร็ง ไม่ยกหัวไหล่และไม่ห่อไหล่</p> <p>ค. ยื่นเอนตัวไปข้างหลังเล็กน้อย ไม่ยกหัวไหล่และไม่ห่อไหล่</p> <p>ง. ลักษณะใดก็ได้ตามความถนัด</p> <p>ตอบ ข</p> <p>30. ลักษณะของการเป่าทรมเป็ด โดยการเม้มริมฝีปากเข้าด้วยกันเป็นรูปตัว</p> <p>ก. ตัว B</p> <p>ข. ตัว F</p> <p>ค. ตัว M</p> <p>ง. ตัว C</p> <p>ตอบ ก</p>			
--	--	--	--	--

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ

แบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

ตาราง ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องภายใน (IOC) ของแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถ
ในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ

หัวข้อในการประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับคะแนน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
			1	2	3		
จังหวะ	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยไม่มีข้อผิดพลาด	5	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด	4	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด	3	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด	2	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

หัวข้อในการประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับคะแนน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
			1	2	3		
ทำนอง	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้โดยไม่มีข้อผิดพลาด	5	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด	4	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด	3	1	0	1	2	0.67
	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด	2	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

หัวข้อในการประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับคะแนน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
			1	2	3		
คุณภาพเสียง	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมาชัดเจนไม่ผิดเพี้ยน และถูกต้องตามธรรมชาติของเสียงทรัมเป็ต	5	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เกิน 2 จุด	4	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เกิน 3 จุด	3	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เกิน 4 จุด	2	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไปกำหนดให้ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

หัวข้อในการประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับคะแนน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
			1	2	3		
ความคล่องแคล่ว	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไว โดยไม่สะดุดหรือติดขัดในการเป่า	5	0	1	1	2	0.67
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไว อาจสะดุดหรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด	4	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไว อาจสะดุดหรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด	3	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไว อาจสะดุดหรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด	2	1	1	1	3	1.00
	เป่าทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไว โดยสะดุดหรือติดขัดในการเป่าตั้งแต่ 4 จุด	1	1	1	1	3	1.00

ตาราง (ต่อ)

หัวข้อในการประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับคะแนน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
			1	2	3		
ท่าทางการเป่า	นั่งตัวตรง จรดทริมเปิดโดยกางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเสมอช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางไว้ด้านหน้าเท้าขวาเล็กน้อย	5	1	1	0	2	0.67
	นั่งตัวตรง จรดทริมเปิดโดยกางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเสมอช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย	4	1	1	0	2	0.67
	นั่งตัวตรง จรดทริมเปิดโดยกางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย	3	1	1	0	2	0.67
	นั่งตัวตรง จรดทริมเปิดโดยก้มหน้าใกล้ลำคอ ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย	2	1	1	0	2	0.67
	นั่งหลังจรดทริมเปิดโดยก้มหน้าใกล้ลำคอ ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่	1	1	1	0	2	0.67

ตาราง (ต่อ)

หัวข้อในการประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับคะแนน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
			1	2	3		
การวางนิ้ว	วางตำแหน่งนิ้วเพื่อปิดรูบั้งกับเสียงตามตัวโน้ต ได้ถูกต้องตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้	5	1	1	1	3	1.00
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบั้งกับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบั้งแต่ไม่เกิน 3 จุด	4	1	1	1	3	1.00
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบั้งกับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบั้งแต่ไม่เกิน 4 จุด	3	1	1	1	3	1.00
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบั้งกับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบั้งแต่ไม่เกิน 4 จุด	2	1	1	1	3	1.00
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบั้งกับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1	1	1	1	3	1.00

ตาราง การคำนวณค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา ของแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถ
ในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

ข้อคำถาม ที่	Mean	S.D.	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก	Sig	แปลผล
ข้อที่ 1	4.30	0.82	มาก	0.06	0.780	ปรับปรุง
ข้อที่ 2	4.39	0.50	มาก	0.51	0.010	ใช้ได้
ข้อที่ 3	3.48	0.51	ปานกลาง	0.89	0.000	ใช้ได้
ข้อที่ 4	4.30	0.82	มาก	0.26	0.230	ปรับปรุง
ข้อที่ 5	3.52	0.51	มาก	0.83	0.000	ใช้ได้
ข้อที่ 6	4.43	0.59	มาก	0.76	0.000	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ 0.9242						
หมายเหตุ	ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา					

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่า “หัวข้อในการประเมิน เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน และระดับคะแนน” ที่กำหนดไว้ใน แบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) มีความเหมาะสมสอดคล้องหรือไม่ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนการพิจารณา ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า “หัวข้อในการประเมิน เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน และระดับคะแนน” มีความเหมาะสมสอดคล้องกัน

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า “หัวข้อในการประเมิน เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน และระดับคะแนน” มีความเหมาะสมสอดคล้องกัน

-1 เมื่อแน่ใจว่า “หัวข้อในการประเมิน เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน และระดับคะแนน” ไม่มีความเหมาะสมสอดคล้องกัน

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ**

หัวข้อในการ ประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับ คะแนน	ความคิดเห็น		
			1	0	-1
1. จังหวะ	เป่าทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยไม่มีข้อผิดพลาด	5			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด	4			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด	3			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด	2			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1			

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)**

หัวข้อในการ ประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับ คะแนน	ความคิดเห็น		
			1	0	-1
2. ทำนอง	ปฏิบัติทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลง หรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยไม่มี ข้อผิดพลาด	5			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลง หรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด	4			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลง หรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด	3			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลง หรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด	2			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตได้ถูกต้องตามทำนองของเพลง หรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ผิดตั้งแต่ 4 จุด ขึ้นไป	1			

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)**

หัวข้อในการ ประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับ คะแนน	ความคิดเห็น		
			1	0	-1
3. คุณภาพ เสียง	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้โดยเสียงที่เป่าออกมาชัดเจนไม่ ผิดเพี้ยน และถูกต้องตามธรรมชาติของเสียง ทรัมเป็ต	5			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนบ้าง เล็กน้อยแต่ไม่เกิน 2 จุด	4			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนบ้าง เล็กน้อยแต่ไม่เกิน 3 จุด	3			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนบ้าง เล็กน้อยแต่ไม่เกิน 4 จุด	2			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้โดยเสียงที่เป่าออกมาผิดเพี้ยนตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1			

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)**

หัวข้อในการ ประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับ คะแนน	ความคิดเห็น		
			1	0	-1
4. ความ คล่องแคล่ว	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้ มีความคล่องแคล่วว่องไว โดยไม่ สะดุดหรือติดขัดในการเป่า	5			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไวอาจสะดุด หรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด	4			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไวอาจสะดุด หรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด	3			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไวอาจสะดุด หรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด	2			
	ปฏิบัติทรัมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่ กำหนดให้มีความคล่องแคล่วว่องไวโดยสะดุด หรือติดขัดในการเป่าตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1			

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)**

หัวข้อในการ ประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับ คะแนน	ความคิดเห็น		
			1	0	-1
5. ท่าทางการเป่า	นั่งตัวตรง จรดทรัมเป็ตโดยคางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเสมอช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางไว้ ด้านหน้าเท้าขวาเล็กน้อย	5			
	นั่งตัวตรง จรดทรัมเป็ตโดยคางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเสมอช่วงไหล่ เท้าซ้ายวาง ขนานกับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้า ของเท้าซ้าย	4			
	นั่งตัวตรง จรดทรัมเป็ตโดยคางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนาน กับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้า ซ้าย	3			
	นั่งตัวตรง จรดทรัมเป็ตโดยก้มหน้าใกล้ลำคอ ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนาน กับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้า ซ้าย	2			
	นั่งหลังงอ จรดทรัมเป็ตโดยก้มหน้าใกล้ลำคอ ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนาน กับเท้าขวา หรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้า ซ้าย	1			

**แบบประเมินความเหมาะสมสอดคล้องแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ
เครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยผู้เชี่ยวชาญ (ต่อ)**

หัวข้อในการ ประเมิน	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน	ระดับ คะแนน	ความคิดเห็น		
			1	0	-1
6. การวางนิ้ว	วางตำแหน่งนิ้วเพื่อปิดรูบังคับเสียงตามตัวโน้ต ได้ถูกต้องตามเพลงหรือแบบทดสอบที่ กำหนดให้	5			
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบังคับเสียงตามตัวโน้ตตาม เพลง หรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบ้าง แต่ไม่เกิน 2 จุด	4			
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบังคับเสียงตามตัวโน้ตตาม เพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบ้าง แต่ไม่เกิน 3 จุด	3			
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบังคับเสียงตามตัวโน้ตตาม เพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบ้าง แต่ไม่เกิน 4 จุด	2			
	วางตำแหน่งนิ้วปิดรูบังคับเสียงตามตัวโน้ตตาม เพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิด ตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป	1			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล
(ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีโปรแกรมวิชาดนตรีสากล

เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล

(ทริมเป็ต)

โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรรแกรมวิชาดนตรีสากล

วีระ นิมพลี

คำนำ

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอผลการใช้เอกสารประกอบการสอนภูมิปัญญาท้องถิ่น เพลงรำวงย้อนยุคกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี:กรณีการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล(ทริมเป็ต)สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับอาจารย์ผู้สอน กลุ่มเป้าหมายและผู้สนใจนำเสนอเนื้อหา ทั้งสิ้น 6 แผนบริหารการสอน 16 ครั้ง 8 สัปดาห์ 64 ชั่วโมง ซึ่งเนื้อหาแต่ละแผนบริหารการสอนได้กล่าวถึง แผนบริหารการสอนที่ 1 แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติทริมเป็ต,และทฤษฎีดนตรีสากล แผนบริหารการสอนที่ 2 พื้นฐานการบรรเลงดนตรี ปฏิบัติทริมเป็ต แผนบริหารการสอนที่ 3 ระบบนิ้ว การวางรูปปาก และการใช้ลิ้นในการปฏิบัติทริมเป็ตรวมถึงบุคลิกท่าทาง แผนบริหารการสอนที่ 4 การปฏิบัติทริมเป็ตตามตัวโน้ต แผนบริหารการสอนที่ 5 การปฏิบัติทริมเป็ตตามเครื่องหมายและสัญลักษณ์ในแบบฝึกหัด แผนบริหารการสอนที่ 6 การปฏิบัติทริมเป็ตตามเพลงที่กำหนด

การใช้เอกสารประกอบการสอนเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทริมเป็ต) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประกอบการสอนนี้คงจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ได้ศึกษา ถ้าผิดพลาดประการใด ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

วีระ นิมพลี

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์/ภาควิชาดนตรีสากล

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อรายวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 2(0-4-2)
๒. จำนวนหน่วยกิต 2 หน่วยกิต
๓. หลักสูตรและประเภทรายวิชา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา เป็นวิชาในหมวดเฉพาะด้าน
๔. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน อาจารย์วีระ นิมพลี
๕. ภาคการศึกษา/ ชั้นปีที่เรียน ภาคการศึกษาที่ 1/2555
๖. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisites) (ถ้ามี) ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน
๗. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites) (ถ้ามี) ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน
๘. สถานที่เรียน อาคารโปรแกรมวิชาดนตรีสากลสุนทรีย์ภิรมย์
๙. วันที่จัดทำรายละเอียดของรายวิชาหรือวันที่มีการปรับปรุงครั้งล่าสุด 1 เมษายน 2555

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

<p>1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1). รู้เทคนิค ทักษะต่าง ๆ ให้เกิดความชำนาญ 2). พัฒนาความสามารถให้มีคุณภาพทางการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น 3). สร้างประสบการณ์วิชาชีพทางการศึกษาและสายอาชีพต่อไป 4). ส่งเสริมให้สร้างกิจกรรมร่วมกันในหมู่คณะ
<p>2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา</p> <p>เพื่อปรับกระบวนการเรียนในรายวิชาให้สอดคล้องกับคุณสมบัติบัณฑิตอันพึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย</p>

หมวดที่ 3 ลักษณะการดำเนินการ

<p>1. คำอธิบายรายวิชา</p> <p>ทักษะการปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากลให้ขีดความสามารถของผู้เรียน แต่ละคน โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้: ส่วนประกอบของเครื่องดนตรี การหยิบจับ เครื่องดนตรี ทำทาง การดูแลรักษาการหายใจ กาววางปาก คุณภาพ ของเสียง ฝึกเป่าโน้ต ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำแล้วโน้ตตัวเข้บ็ต 1 ชั้น 2 ชั้น การเคาะอัตรา 1 จังหวะ 3 จังหวะ 4 จังหวะ บทเพลง Courate หรือ เพลง Gigur</p>				
<p>2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ / การทดลองวิจัย</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>บรรยาย 24 ชั่วโมง/การ ทดลอง</td> <td>สอนเสริม 32 ชั่วโมง/การ ทดลอง</td> <td>การฝึกปฏิบัติ 40 ชั่วโมง/การ ทดลอง</td> <td>การศึกษาด้วยตนเอง 32 ชั่วโมง/การทดลอง</td> </tr> </table>	บรรยาย 24 ชั่วโมง/การ ทดลอง	สอนเสริม 32 ชั่วโมง/การ ทดลอง	การฝึกปฏิบัติ 40 ชั่วโมง/การ ทดลอง	การศึกษาด้วยตนเอง 32 ชั่วโมง/การทดลอง
บรรยาย 24 ชั่วโมง/การ ทดลอง	สอนเสริม 32 ชั่วโมง/การ ทดลอง	การฝึกปฏิบัติ 40 ชั่วโมง/การ ทดลอง	การศึกษาด้วยตนเอง 32 ชั่วโมง/การทดลอง	
<p>3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์จะให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล</p> <p>4 ชั่วโมง / สัปดาห์</p>				

หมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

1.1 คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

ปลูกฝังความมีเหตุผล ความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องทางดนตรีอย่างรอบด้านและความตระหนักในคุณธรรมตามหลักปรัชญาของดนตรี

ปลูกฝังความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจ เข้าใจผู้อื่นและความใฝ่รู้

1.2 วิธีการสอนที่จะใช้พัฒนาการเรียนรู้

การมีตัวแบบที่ดี การเน้นให้คิด วิเคราะห์ ความมีเหตุผล ความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านและตระหนักในคุณธรรมตามหลักปรัชญาของดนตรี การทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีวินัยในการเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมายและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

1.3 วิธีการประเมินผล

ประเมินจากการใช้หลักเหตุผลประกอบการคิดและการตัดสินใจนำหลักปรัชญาของดนตรีไปใช้ประยุกต์โดยยึดหลักความพอดี ความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านและความตระหนักในดนตรีอย่างไรและคุณภาพของงานที่ได้รับมอบหมาย

ประเมินพฤติกรรมในชั้นเรียนและพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ประเมินจากการเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบพื้นฐานของเครื่องดนตรี วิธีการดูแลรักษาเครื่องดนตรี การขึ้นสายของเครื่องดนตรี ใช้คันทัก การวางนิ้วอย่างถูกต้อง ฝึกบทฝึกและวรรณกรรมทางดนตรี

2.2 วิธีการสอน

การบรรยายเบื้องต้น การมีตัวแบบที่ดี การให้ตัวอย่าง การร่วมกันแสดงสาธิต การสังเกตจากกรณีตัวอย่างจริง การค้นคว้าด้วยตนเอง การฝึกบทฝึกเป็นรายงานรายบุคคลและรายงานกลุ่มการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

2.3 วิธีการประเมินผล

ความถูกต้องในการแสดงและทำกิจกรรมระหว่างเรียน

การค้นคว้าและฝึกฝนตามตัวอย่าง

การสอบปลายภาค

<p>3. ทักษะทางปัญญา</p> <p>3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ทักษะและความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการในการบรรเลงเพลง แยกเทคนิคการบรรเลงเพลงแต่ละเพลงให้ออกจากกัน</p> <p>3.2 วิธีการสอน ใช้กระบวนการกลุ่มในการร่วมกันคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ ฝึกปฏิบัติจริง รวมทั้งการนำเสนอผลงาน</p> <p>3.3 วิธีการประเมินผล ประเมินจากการแสดงผลงานจากองค์ความรู้ที่ได้รับในแต่ละสัปดาห์ ทักษะในการปฏิบัติ เครื่องดนตรีเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มรวมทั้งการนำเสนอผลงาน</p>
<p>4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ</p> <p>4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียน มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ให้ความร่วมมืออย่างสร้างสรรค์</p> <p>4.2 วิธีการสอน ทำกิจกรรมกลุ่มในลักษณะต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน</p> <p>4.3 วิธีการประเมิน ประเมินจากความรับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนและประเมินจากผลการปฏิบัติการแสดงผลงานรายบุคคลและรายกลุ่ม</p>
<p>5. ทักษะการเรียนรู้</p> <p>5.1 ทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ต้องพัฒนา ทักษะพื้นฐานที่สำคัญจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ได้แก่ การสังเกต การคิดวิเคราะห์ การทดลองสาธิต การตั้งคำถามและการสื่อสาร</p> <p>5.2 วิธีการสอน การใช้กรณีตัวอย่าง การศึกษาจากวีดิทัศน์ การศึกษาผลงาน การศึกษาภาคสนาม การให้ข้อมูลย้อนกลับพฤติกรรมและความคิด การให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำ</p> <p>5.3 วิธีการประเมิน ประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมร่วมกันฝึกทบทวน การหมั่นสอบถาม การนำเสนอผลงาน</p>

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

ครั้งที่	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง	วิธีดำเนินการจัดการเรียน การสอนและกิจกรรม
1-2	<p>แผนบริหารการสอนที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - แนวคิดในการพัฒนาเอกสาร ประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้าน รำวง ช้อนชุกจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการ ประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติ ทรมเป็ด - ทรมเป็ดและทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น ประวัติและชนิดของทรมเป็ด <p>บรรทัด เส้น 5 กุญแจประจำหลัก เส้นกั้นห้อง เครื่องหมายกำหนดจังหวะ ตัวโน้ตและตัวหยุด</p>	8	บรรยาย
3-4	ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน	8	บรรยาย
5-6	<p>แผนบริหารการสอนที่ 2</p> <p>พื้นฐานการเล่นทรมเป็ด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจับทรมเป็ด - การเคาะจังหวะ - ทำขึ้นและนั่งในการเป่า - การหายใจสำหรับเครื่องเป่า 	8	สาธิตทักษะ
7-8	<p>แผนบริหารการสอนที่ 3</p> <p>การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับ ทรมเป็ด</p> <ul style="list-style-type: none"> - การวางรูปปาก - การวางนิ้วทรมเป็ด 	8	

	- การเป่าโดยใช้ลิ้นตัดเสียง		
9-10	แผนบริหารการสอนที่ 4 การเป่าทรมเปิดตามตัวโน้ต ฟา มี เร โด - การฝึกเป่ากำพวดเป็นส่วนโน้ตตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข็บบัดชั้นและตัวเข็บบัด ชั้น 2 - การฝึกเป่าเสียง ฟา) F) - การฝึกเป่าเสียง มี (E) เร (D)	8	
11-12	แผนบริหารการสอนที่ 5 การเป่าทรมเปิดตามตัวโน้ต ฟาชาร์ป ซอล ลา ที โด - การฝึกเป่าตามตัวโน้ต ฟาชาร์ป (F#) ซอล (G) ลา (A) ที (B) โด(ค) - การฝึกเป่าเสียง โด - การฝึกหยุดเสียงเป่าและการฝึกโน้ต ประจูด - การฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง)Accent(8	
13-15	แผนบริหารการสอนที่ 6 การเป่าทรมเปิดตามเพลงที่กำหนด - เพลงวันนี้มีนัด - เพลงนกยูงทอง - เพลงวันใดฉันไม่ได้มา - เพลงมีกรรม	12	
16	ทดสอบหลังเรียน	4	

2. แผนการประเมินการเรียนรู้

กิจกรรม ที่	ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมิน	สัปดาห์ที่ ประเมิน	สัดส่วนของ การประเมินผล
1	คุณธรรม	- บันทึกเวลามาเรียน - สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ในชั้นเรียน	ทุก สัปดาห์	10%
2	- ทักษะทางปัญญา - การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ - ความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความ รับผิดชอบ	- ประเมินจากคุณภาพของ งานรายบุคคล - ประเมินจากคุณภาพของ งานรายกลุ่ม - สังเกตพฤติกรรมจากการมี ส่วนร่วมกิจกรรม	1 – 2 3 – 4 5 – 6 7 - 8 9 – 10 11 – 12 13 – 14	30%
3	ทักษะพื้นฐานที่สำคัญ จำเป็นในการจัดการ เรียนรู้ได้แก่ การสังเกต การคิดวิเคราะห์ การ อธิบาย การตั้งคำถามและ การสื่อสาร	- สังเกตพฤติกรรมจากการมี ส่วนร่วมกิจกรรม - กระบวนการปฏิบัติในการ ทำงาน การนำเสนอความคิด และการนำเสนอผลงาน	2 – 3 6 – 7 10 – 11 12 – 13 14 – 15	30%
4	ความรู้ความเข้าใจใน เนื้อหาของบทเรียน	สอบปฏิบัติหลังเรียน	16	30%

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

<p>1. เอกสารและตำราหลัก</p> <p>เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองสากล 1 (ทริมเป็ด)</p>
<p>2. เอกสารและข้อมูลสำคัญ</p> <p>เอกสารการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองสากล 1 (ทริมเป็ด) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์</p>
<p>3. เอกสารและข้อมูลแนะนำ</p> <p>เว็บไซต์ที่เกี่ยวกับข้อ วารสารทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์</p>

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

<p>1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา</p> <p>1.1 ให้นักศึกษาเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสัปดาห์สุดท้าย</p> <p>1.2 สอบถามความคิดเห็นจากนักศึกษาอย่างไม่เป็นทางการในระหว่างการจัดการเรียนการสอน</p> <p>1.3 ประเมินผลการสอนโดยใช้ระบบออนไลน์</p>
<p>2. กลยุทธ์การประเมินการสอน</p> <p>จัดประชุมระดมความคิดเห็นจากคณาจารย์ผู้สอนรายวิชาเดียวกันในกลุ่มอื่น</p> <p>รับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษาในระหว่างการจัดการเรียนการสอนหรือช่องทางอื่น</p>
<p>3. การปรับปรุงการสอน</p> <p>3.1 นำผลจากการประเมินมาใช้ปรับปรุงการสอน</p> <p>3.2 กลุ่มคณาจารย์ผู้สอนจัดอภิปราย/สัมมนาเพื่อพัฒนารายวิชาให้มีสาระวิชาและแนวทางการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและน่าสนใจ</p> <p>3.3 กลุ่มคณาจารย์ผู้สอนค้นคว้าข้อมูลองค์ความรู้ใหม่ ๆ นำมาใช้ในการสอน</p>
<p>4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา</p> <p>4.1 มีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองเป็นระยะ ๆ</p> <p>4.2 ให้นักศึกษาได้มีโอกาสตรวจสอบคะแนนก่อนส่งเกรดให้ภาควิชา</p> <p>4.3 การพิจารณาผลการเรียนของนักศึกษาในรายวิชาเดียวกันของแต่ละกลุ่มกับผลการประเมินพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา</p>

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

นำผลที่ได้จากการประเมินของนักศึกษา คะแนนสอบของนักศึกษา การอภิปราย/สัมมนาของคณาจารย์ผู้สอน นำมาสรุปและพัฒนารายวิชาการสอนในภาคการศึกษาหน้า

แผนบริหารการสอนที่ 1

หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี

ภาคเรียนที่

1/2555

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รหัสวิชา 2061432A ชื่อวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1

อาจารย์ผู้สอน นายวิระ ฉิมพลี

แผนบริหารการสอนที่ 1 แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติทริมเป็ต, และทฤษฎีดนตรีสากล

1. จุดมุ่งหมาย

จากการศึกษาบทเพลงจากภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นเพลงรำวงย้อนยุค ในปัจจุบันนั้นหาชมได้ยากเป็นอย่างมากเนื่องจากกาลเวลาเปลี่ยนจึงทำให้มีการนำสิ่งแปลกใหม่ที่น่าสนใจเข้ามาปรับใช้ ทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างดนตรีมากขึ้นดูน่าสนใจสนุกสนานเพิ่มขึ้น แต่ทำให้ตัวดนตรีของเพลงรำวงย้อนยุคแบบดั้งเดิมเริ่มมีการเสื่อมถอยลงไปด้วยเหตุนี้จึงควรมีการอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุคให้เกิดความงดงามทางดนตรีแบบนี้ไว้ไม่ให้เลือนหายไปจากเพลงย้อนยุคของไทยและการได้นำมาประยุกต์ใช้ในเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 ผู้เรียนควรเริ่มจากการเรียนรู้ประวัติความเป็นมาของทริมเป็ตและส่วนประกอบต่างๆ ของทริมเป็ตพร้อมทั้งการเรียนทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐานควบคู่กันไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจเวลาเรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้จากหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ไปใช้ในการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้ที่สูงขึ้นต่อไปได้

2. วัตถุประสงค์หลังการเรียนรู้

1. เห็นถึงคุณค่าและความสำคัญของการอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านไทย
2. สามารถเห็นความงามและความสำคัญของวรรณกรรมทางดนตรี โดยเฉพาะทริมเป็ตมีความเข้าใจในทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

3. เนื้อหาการเรียนรู้

1. แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติทริมเป็ต
2. ที่มาและชนิดของทริมเป็ต
3. ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

4. จำนวนชั่วโมง

จำนวนชั่วโมงแผนบริหารการสอนที่ 1			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
8 ชั่วโมง	สอนซ่อมเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	-	อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. แผนการสอน

แผนการสอน			
ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน
1	แผนบริหารการสอนที่ 1 1. แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติ 2. ทดสอบหลังเรียน	4 ชั่วโมง	1. ผู้สอนบรรยายเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติ 2. ทดสอบหลังเรียน
2	1. ประเภท, ชนิดและส่วนประกอบของทรมเป็ต 2. ทดสอบหลังเรียน	4 ชั่วโมง	1. ผู้สอนบรรยายเรื่องประเภท, ชนิดและส่วนประกอบของทรมเป็ต 2. ทดสอบหลังเรียน
3	ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน	4 ชั่วโมง	1. ผู้สอนบรรยายทฤษฎีขั้นพื้นฐานเรื่องบรรทัดห้าเส้น (Staff Line) 2. ผู้สอนบรรยายทฤษฎีขั้นพื้นฐานเรื่องกุญแจประจำหลัก (Clef) 3. ผู้สอนบรรยายเรื่องเส้นกั้นห้อง 4. ผู้สอนบรรยายเรื่องเครื่องหมายกำหนด

			<p>จังหวะ</p> <p>5. ทดสอบหลังเรียน</p>
4	ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน	4 ชั่วโมง	<p>1. ผู้สอนบรรยายตัวโน้ตและตัวหยุด</p> <p>2. ผู้สอนสาธิตปรบมือตามจังหวะที่กำหนดขึ้นในลักษณะต่างๆ</p> <p>3. ผู้เรียนปรบมือตามจังหวะที่กำหนดขึ้นในลักษณะต่างๆ</p> <p>4. ทดสอบหลังเรียน</p>

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- ทดสอบ
- บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรม

เครื่องมือวัดผล

- แบบทดสอบ
- แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- นักศึกษาได้คะแนนจากการทดสอบ ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
- นักศึกษาได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน

เกณฑ์

- ได้คะแนนจากใบงานตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการสอนที่ 1
องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรมของไทย

ภาพที่ 1 วัฒนธรรมไทย

วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เป็นสิ่งที่สืบทอดกันมา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัฒนธรรมไทย เช่น วัฒนธรรมการไหว้ วัฒนธรรมด้านอาหาร เป็นต้น

วัฒนธรรมไทยในแต่ละภูมิภาคมีลักษณะแตกต่างกันไปตามวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคน ในสังคมแต่ละท้องถิ่น และวัฒนธรรมยังเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางดนตรีของแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย

ดนตรีพื้นบ้านของไทยแบ่งออกเป็น 4 ภูมิภาค ซึ่งแต่ละภูมิภาคจะมีองค์ประกอบของดนตรี ที่แตกต่างกัน ดังนี้

การไหว้เป็นวัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติ

ภาพที่ 2 ดนตรีพื้นบ้านของไทย

1. ภาคเหนือ

ภาคเหนือเป็นภาคที่มีชาวไทยหลายเชื้อชาติ และมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศพม่าและลาว จึงทำให้เกิด

ภาพที่ 3 การละเล่นของไทย

การผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมทั้งวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ คนภาคเหนือมีอุปนิสัย อ่อนโยน สุภาพ พุดจาไพเราะ รักสงบ ทำให้ลักษณะทางดนตรี มีความไพเราะ อ่อนหวานนุ่มนวล มีองค์ประกอบทางดนตรีที่แตกต่างจากภาคอื่น คือ ในด้านจังหวะ ส่วนใหญ่ดนตรีภาคเหนือจะมี ลักษณะเนิบช้า อ่อนหวาน และบางครั้งก็มีจังหวะคึกคัก ฮึกเหิม เช่น การบรรเลงของวงกลองแอม ประกอบการแสดงฟ้อนเล็บ มีจังหวะช้า การบรรเลงวงกลองมอญ จะมีการใช้จังหวะคึกคัก ใช้บรรเลง ประกอบการแสดงฟ้อนดาบ เป็นต้น มีการประสานเสียงที่เหมาะสมทั้งเสียงของดนตรีและเสียงการ

ภาพที่ 4 ภาพประกอบการแสดงเพลงไทย

ที่มา : www.sahavicha.com

ขับร้องที่เป็นภาษาเหนือ มีสำเนียงเนิบช้าเหมาะสมกับการบรรเลงของคนตรีพื้นบ้าน ทำให้
บทเพลง

มีความไพเราะ อ่อนหวาน นุ่มนวล อันเป็นเอกลักษณ์ทางดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ
ภาพการบรรเลงวงกลองแหวและวงกลองมอชิง

1. ภาคกลาง

ภาพที่ 5 การละเล่นภาคกลาง

ประชากรภาคกลางส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ และมี
ศิลปวัฒนธรรมที่

ผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมราชภัฏและวัฒนธรรมหลวง วัฒนธรรมภาคกลางยังสะท้อนถึง
ความสนุกสนาน มีน้ำใจ รักความสุข และชอบความสนุกสนาน ซึ่งถ่ายทอดออกมาให้เห็นในรูปแบบ
ของคนตรีพื้นบ้าน ซึ่งมีลักษณะองค์ประกอบทางดนตรี คือ สนุกสนาน ให้ความรู้สึกผ่อนคลาย รื่น
เริง และบางครั้งก็อาจมีการบรรเลงที่มีจังหวะช้า โห่หวาน เศร้า เช่น การบรรเลงวงกลองยาวที่
สนุกสนาน การบรรเลงของวงปี่พาทย์นางหงส์ในงานศพที่โห่หวาน เป็นต้น ทำนองที่ใช้จะ
หลากหลายเพราะเป็นคนตรีที่ผสมผสานกับของราชภัฏและหลวง ลักษณะการประสานเสียง และ
รูปแบบของบทเพลงมีความเหมาะสมกลมกลืนกันทั้งการขับร้องและบรรเลง เช่น การขับร้องเพลง
ไทยในการบรรเลงของวงปี่พาทย์ต่างๆ ดังนั้น คนตรีพื้นบ้านภาคกลางจึงมีความหลากหลาย ทำให้
ผู้ฟังมีความสุข สนุกสนาน เมื่อได้รับฟังและรับชมภาพการบรรเลงวงกลองยาวและวงปี่พาทย์
นางหงส์

2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาคอีสาน)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่มีกลุ่มวัฒนธรรมหลากหลาย เพราะมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศ

ลาวและประเทศกัมพูชา ทำให้ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านมาด้วยรวมถึงอิทธิพลทางวัฒนธรรมคนตรี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งวัฒนธรรมคนตรีออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มวัฒนธรรมบทเพลงโคราช กลุ่มวัฒนธรรมกันตรึม และกลุ่มวัฒนธรรมหมอลำ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ดังนี้

ภาพที่ 6 การบรรเลงวงโปงลางของวัฒนธรรมหมอลำ

ภาพที่ 7 การบรรเลงวงกันตรึมของกลุ่มวัฒนธรรมกันตรึม

กลุ่มวัฒนธรรมโคราช จะมีเฉพาะดนตรีประเภทขับร้องที่เรียกว่า เพลงโคราช ไม่มีเครื่องดนตรีบรรเลง

กลุ่มวัฒนธรรมกันตรึม เป็นดนตรีของชาวจังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ และศรีสะเกษ มีดนตรีประเภทขับร้องที่เรียกว่า จเรียง เช่น วงกันตรึม

กลุ่มวัฒนธรรมหมอลำ เป็นกลุ่มวัฒนธรรมที่ใหญ่ที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการขับร้องที่เรียกว่า ลำ และเครื่องดนตรีที่นิยม คือ แคน พิณ และโปงลาง

ลักษณะขององค์ประกอบดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความหลากหลาย มีจังหวะและทำนองที่สนุกสนาน เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน มีการประสานเสียงระหว่างผู้ขับร้องและผู้บรรเลงที่ไพเราะ ซึ่งการขับร้องจะใช้ภาษาท้องถิ่น หรือภาษาไทยอีสาน และอาจมีสำเนียงภาษาเขมรในกลุ่มวัฒนธรรมกันตรึม สร้างความสนุกสนานให้กับคนในท้องถิ่น เป็นดนตรีที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของชาวอีสานที่มีความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย

3.ภาคใต้

ภาคใต้เป็นภาคที่มีวัฒนธรรมหลากหลายผสมผสานกัน คือ วัฒนธรรมไทย-พุทธ และวัฒนธรรมไทย-มุสลิมจึงส่งผลให้ลักษณะทางดนตรีของภาคใต้มีความแตกต่างกัน

ลักษณะองค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านภาคใต้จะเด่นชัด คือ เน้นจังหวะมากกว่าทำนอง และเครื่องดนตรีที่ใช้จะเน้นเป็นเครื่องดี ลีลาของดนตรีพื้นบ้านภาคใต้จะมีจังหวะกระชับ หนักแน่น มีความเรียบง่ายและรูกเร็ว ซึ่งสะท้อนถึงลักษณะของคนในภาคใต้ที่มีความหนักแน่น เข้มแข็ง

ภาพที่ 8 การบรรเลงวงดนตรีร็อกเง็ง

ภาพที่ 9 การบรรเลงวงดนตรีหนังตะลุง

สรุป

ดนตรีพื้นบ้านของไทย ในแต่ละภาคมีลักษณะทางดนตรีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อุปนิสัยของคนในภูมิภาค เป็นสิ่งที่แสดงถึงภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่ควรร่วมกันสืบทอดและอนุรักษ์ไว้

ดนตรีพื้นบ้านยังเป็นสิ่งที่ช่วยทำให้คนในท้องถิ่นเกิดความสุข สนุกสนาน สบายใจ มีความสุข

เอกสารประกอบการสอนที่ 1.1

เครื่องดนตรีทรัมเป็ต (Trumpet)

ทรัมเป็ต

ทรัมเป็ต คือ เครื่องดนตรีที่จัดอยู่ในประเภทเครื่องลมทองเหลือง กำพวด (mouthpiece) สำหรับเป่ามีลักษณะเป็นท่อโลหะยาว บานตรงปลายคล้ายรูปถ้วย ท่อลมทรัมเป็ตกลวงยาวทำกันปลายจะบานออกเป็นลำโพง ทรัมเป็ตมีลูกสูบ 3 ลูกสำหรับเปลี่ยนความสั้นยาวของท่อลมเพื่อเปลี่ยนระดับเสียงดนตรีที่เกิดขึ้นบางครั้งกดเพียง 1 นิ้ว บางครั้ง 2 นิ้ว หรือ 3 นิ้วพร้อมกันเป่าโดยเม้มริมฝีปากแล้วทำให้ริมฝีปากสัมผัสสนิทในกำพวด เสียงของทรัมเป็ตจะเป็นเสียงที่มีพลังและดังเจิดจ้า

ภาพประกอบที่ 1.1 แสดงรูปภาพกำพวด/ปากเป่า (mouthpiece)

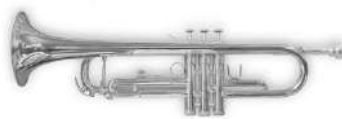
ทรัมเป็ตมีการพัฒนาการมานาน มีรูปทรงต่างๆกันออกไป เครื่องดนตรีที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการของทรัมเป็ตคือ Serpent และ Kent Bugle ในยุคกลางทรัมเป็ตจะถูกนำมาใช้ในกิจการของทหารเท่านั้น เป่าเพื่อส่งสัญญาณต่างๆ ในยุคต่อมาทรัมเป็ตได้นำมาใช้ในวงออร์เคสตรา โดยเฉพาะในบรรยากาศของการแสดงเสียงอันทึก เสียงดัง หรือการประโคม

ภาพประกอบ 1.2 แสดง

ภาพประกอบ 1.3 แสดง

2.2 คอรัเน็ต (Cornet) คือเครื่องเป่าทองเหลืองที่มีลักษณะคล้ายกับทรัมเป็ตแต่ลำตัวสั้นกว่า ถูกนำมาใช้ในวงออร์เคสตราครั้งแรกประมาณ ค.ศ. 1829 ในการแสดงโอเปร่าของ Rossini เรื่อง William Tell ในปัจจุบันคอรัเน็ตเป็นเครื่องดนตรีสำคัญสำหรับวงโยธวาทิตและแตรวง

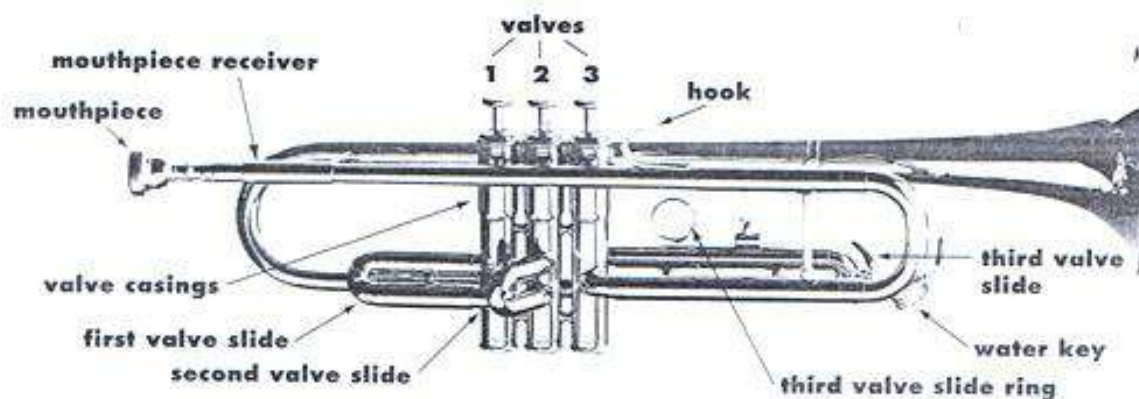
2.3 บิวเกิล (Bugle) คือเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมทองเหลือง ไม่มีนิ้วกด มีหลายขนาดปกติจะนำไปใช้เป่าสัญญาณแตรแบบต่างๆ มักนิยมนำไปใช้ในกิจกรรมทางทหาร กิจกรรมลูกเสือ เป็นต้น

ภาพประกอบที่ 1.6 แสดงรูปภาพแขนงของทรัมเป็ต

ที่มา : (Wikipedia foundation. Inc. 2009)

ส่วนประกอบทรัมเป็ต (Concert Trumpet)

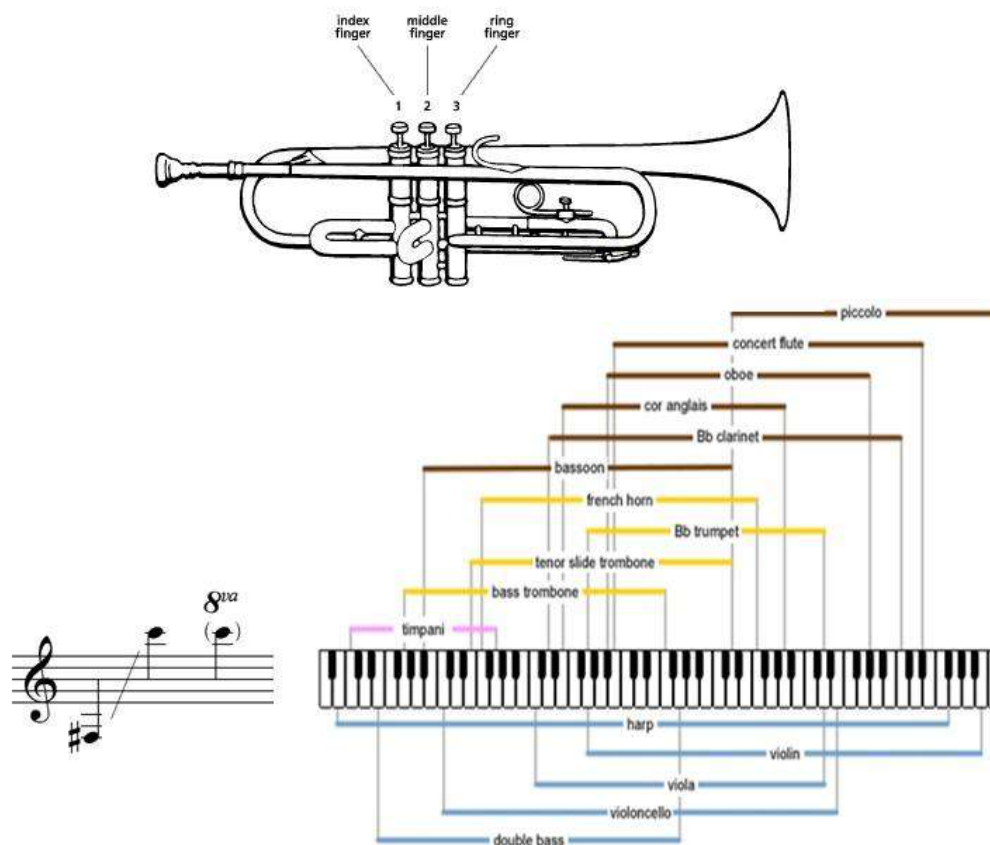

ภาพประกอบที่ 1.7 ส่วนประกอบทรัมเป็ต

ที่มา : (Wikipedia foundation. Inc. 2009)

- 1.7.1 Mouthpiece กำพวดหรือปากเป่าของทรัมเป็ต
- 1.7.2 Mouthpiece Receiver ท่อสวมปากเป่าทรัมเป็ต
- 1.7.3 Valves ลูกสูบของทรัมเป็ต
- 1.7.4 Hook ที่เกี่ยวนิ้วก้อย
- 1.7.5 Valve Casings ท่อลูกสูบ
- 1.7.6 First Valve Slide ท่อสไลด์เบอร์ 1
- 1.7.7 Second Valve Slide ท่อสไลด์เบอร์ 2
- 1.7.8 Third Valve Slide Ring แหวนท่อสไลด์เบอร์ 3
- 1.7.9 Water Key นิ้วทน้ำลาย
- 1.7.10 Third Valve Slide ท่อสไลด์เบอร์

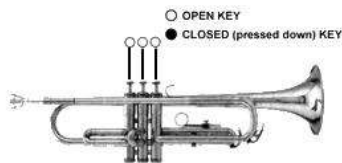
เอกสารประกอบการสอน Fingerings Trumpet และ Keyboard

Fingerings

Proudly serving the Mid-South since 1921!

<p>F: G></p>	<p>G</p>	<p>G: A></p>	<p>A</p>
<p>A: B></p>	<p>B</p>	<p>C</p>	<p>C: D></p>
<p>D</p>	<p>D: E></p>	<p>E</p>	<p>F</p>
<p>F: G></p>	<p>G</p>	<p>G: A></p>	<p>A</p>
<p>A: B></p>	<p>B</p>	<p>C</p>	<p>C: D></p>
<p>D</p>	<p>D: E></p>	<p>E</p>	<p>F</p>
<p>F: G></p>	<p>G</p>	<p>G: A></p>	<p>A</p>
<p>A: B></p>	<p>B</p>	<p>C</p>	

www.amromusic.com

เอกสารประกอบการสอนที่ 1.2

เรื่อง ทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น

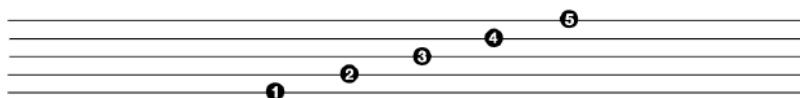
พื้นฐานทฤษฎีดนตรี

โน้ตสากล เป็นลักษณะหรือสัญลักษณ์ทางดนตรีที่ใช้บันทึกแทนเสียงหรือให้หยุดเสียงชั่วคราว มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ตัวโน้ตลักษณะต่างๆ เครื่องหมายหยุด เครื่องหมายกำหนดจังหวะ บรรทัด 5 เส้น กุญแจประจำหลัก และเครื่องหมายต่างๆ ทางดนตรี

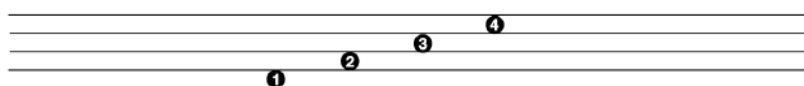
บรรทัด 5 เส้น (STAFF)

ตัวโน้ตต่างๆจะถูกบันทึกลงบนเส้นตรง จำนวน 5 เส้น ที่ขนานกันในแนวนอน ซึ่งสามารถบันทึกตัวโน้ตได้ทั้งแบบคาบเส้น และในช่องว่างของบรรทัด 5 เส้น

นับเส้นล่างสุดเป็นเส้นที่ 1

นับจากช่องล่างสุดเป็นช่องที่ 1

ตัวโน้ตที่อยู่คาบเส้น

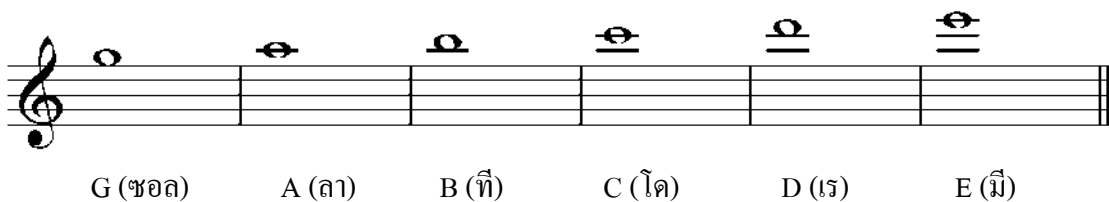
E (มี) G (ซอล) B (ลา) D (เร) F (ฟา)

ตัวโน้ตที่อยู่ในช่อง

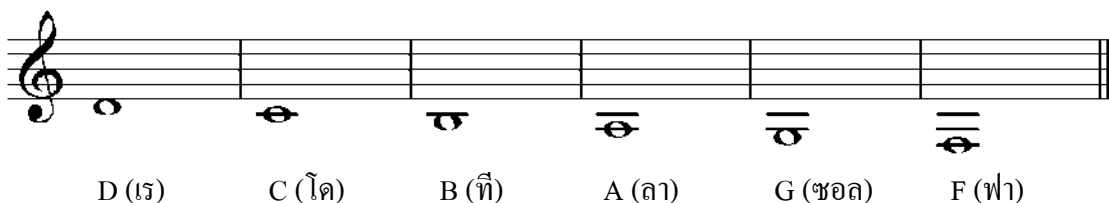

F (ฟา) A (ลา) C (โด) E (มี)

ตัวโน้ตที่อยู่เหนือบรรทัด 5 เส้น

ตัวโน้ตที่อยู่ใต้บรรทัด 5 เส้น

ภาพประกอบที่ 1.8 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องบรรทัด 5 เส้น

กุญแจประจำหลัก (Clef)

กุญแจประจำหลัก หมายถึง สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่กำหนดให้ใช้บังคับเสียงบนบรรทัด 5 เส้น ตามระดับเสียงของโน้ตสากล เบื้องต้นจะเรียนรู้ลักษณะของกุญแจประจำหลักซอล เป็นเครื่องหมายที่บ่งชี้โน้ตเสียงซอล (G) โดยปกติจะเขียนบริเวณตอนต้นของบรรทัด 5 เส้น และหัวของกุญแจซอลจะคาบอยู่บนเส้นที่ 2 ซึ่งทำให้เราทราบได้ว่า โน้ตที่คาบเส้นที่ 2 คือ โน้ตตัวซอล

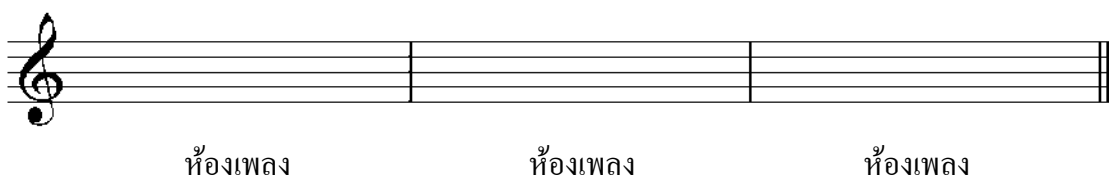
G (ซอล)

ภาพประกอบที่ 1.9 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องกุญแจประจำหลัก

เส้นกั้นห้อง (Bar Line)

โน้ตดนตรีที่เขียนลงบรรทัด 5 เส้น จะถูกแบ่งอย่างเป็นระเบียบโดยเส้นกั้นห้อง ซึ่งทำให้เกิดห้องเพลง (Measure) ที่ใช้สำหรับบันทึกตัวโน้ต

เส้นกั้นห้อง (Bar Line)

ภาพประกอบที่ 1.10 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องเส้นกั้นห้อง

เครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signatures)

ในทุกๆบทเพลงจะต้องมีเครื่องหมายกำหนดจังหวะ ซึ่งจะกำหนดเป็นตัวเลข โดยให้เลขด้านบนหมายถึงจำนวนจังหวะใน 1 ห้องเพลง ส่วนตัวเลขด้านล่างหมายถึง ตัวโน้ตโน้ตลักษณะนั้นมีค่า 1 จังหวะ เช่น

$\frac{2}{4}$ หมายถึงในหนึ่งห้องมี สองจังหวะ โดยโน้ตตัวคำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

$\frac{3}{4}$ หมายถึงในหนึ่งห้องมี สามจังหวะ โดยโน้ตตัวคำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

$\frac{4}{4}$ หมายถึงในหนึ่งห้องมี สี่จังหวะ โดยโน้ตตัวคำมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

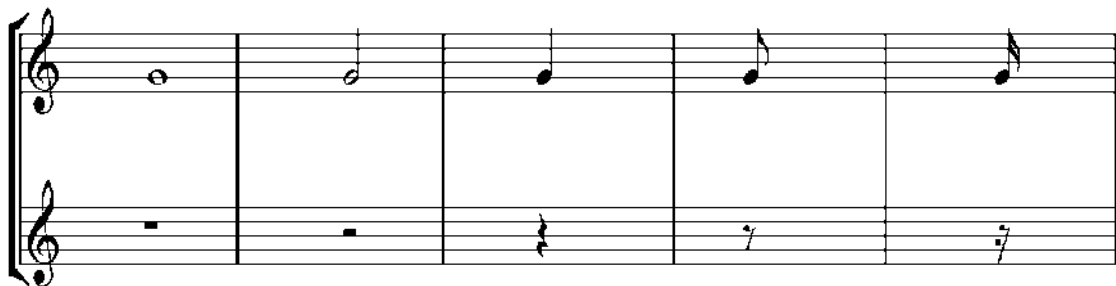

ภาพประกอบที่ 1.11 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องเครื่องหมายกำหนดจังหวะ

ตัวโน้ตและตัวหยุด (Note & Rests)

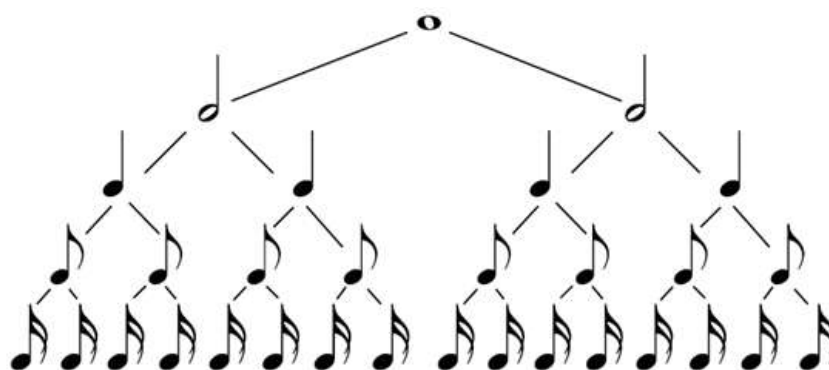
ตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข็บต์ 1 ชั้น ตัวเข็บต์ 2 ชั้น

ตัวโน้ต

ตัวหยุด

แผนภูมิแสดงค่าตัวโน้ต

ภาพประกอบที่ 1.12 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องตัวโน้ต ตัวหยุด และการกระจายตัวโน้ต

การบันทึกตัวโน้ต (Notation)

การบันทึกตัวโน้ตนั้น สามารถบันทึกตัวโน้ตได้ทั้งคาบเส้นหรือบันทึกในช่องของบรรทัด 5 เส้น (Staff) ดังภาพ เป็นการแสดงการบันทึกตัวโน้ต จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ตัวโน้ตที่เราเรียกกันว่า โด เร มี นั้น จะมีชื่อเรียกแบบสากลเป็นภาษาอังกฤษ ดังนี้

ภาพประกอบที่ 1.13 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการบันทึกตัวโน้ต
 เอกสารประกอบการสอนก่อน-หลังเรียน เรื่อง แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน
 ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี:กรณีการ
 พัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรัมเป็ต)
 ให้นักศึกษา ศึกษาใบความรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีทั้งหมด 3 ข้อ เติมความหมายตามความ
 เข้าใจ

(20 คะแนน)

1. องค์ประกอบของคนตรีในแต่ละวัฒนธรรมไทยมี 4 ภาค มีอะไรบ้าง บอกความหมาย

.....

.....

.....

.....

2. บทบาทและอิทธิพลของคนตรีในสังคมเป็นเช่นไร

.....

.....

.....

.....

3. จงเขียนประวัติของทรัมเป็ต รวมถึงการดูแลรักษาพอสังเขป

.....

.....

.....

.....

เอกสารประกอบการสอนก่อน - เรียนหลังเรียน 1.2

เรื่อง ทฤษฎีโน้ต

สาระสำคัญที่ 2 เรื่อง โน้ตสากลเบื้องต้น

ให้นักศึกษา ศึกษาไปความรู้ ที่ 2 เรื่องทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น แล้วตอบคำถามลงในใบงาน

1. จงบอกระดับเสียงที่กำหนดให้ต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....2. ให้นักเรียนอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ต่อไปนี้

.....

.....

.....

แบบทดสอบระหว่างเรียน

เรื่อง ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การประยุกต์การปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากลและทฤษฎีดนตรี
สากล

คำชี้แจง : จงอ่านและพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้
ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับช่องตัวอักษรที่ต้องการ

1. Johann Wilhelm Haas เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างไร

- ก. เป็นผู้ออกแบบทรัมเป็ต
- ข. เป็นผู้คิดระบบการวางนิ้วของทรัมเป็ต
- ค. เป็นผู้ค้นพบทรัมเป็ตตัวแรก
- ง. เป็นผู้ประพันธ์เพลงสำหรับทรัมเป็ต

2. ทรัมเป็ตเป็นเครื่องดนตรีที่มีลักษณะการเล่นแบบใด

- ก. ดีด
- ข. สี
- ค. ดี
- ง. เป่า

3. ทรัมเป็ตจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีประเภทใด

- ก. เครื่องสาย
- ข. เครื่องทองเหลือง
- ค. เครื่องลมไม้
- ง. เครื่องตี

4. วัสดุชนิดใดไม่นิยมนำมาใช้ทำทรัมเป็ต

- ก. เงิน
- ข. ทอง
- ค. เหล็ก
- ง. ทองคำขาว

5. เสียงของทรัมเป็ตเกิดจากส่วนประกอบชิ้นใด

- ก. Mouthpiece
- ข. First Valve Slide
- ค. Third Valve Slide
- ง. Valves

6. บรรทัด 5 เส้น นับเส้นใดเป็นเส้นที่ 1

- ก. เส้นล่างสุด
- ข. เส้นบนสุด
- ค. เส้นกลาง
- ง. เริ่มนับเส้นใดก็ได้

7. กำหนดให้ 1 ห้องเพลงมีกี่จังหวะ

- ก. 1 จังหวะ
- ข. 2 จังหวะ
- ค. 3 จังหวะ
- ง. 4 จังหวะ

8. มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ฟา
- ข. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ซอล
- ค. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ฟา
- ง. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ซอล

9. มีความยาวเสียงกี่จังหวะ

- ก. 1 จังหวะ
- ข. 2 จังหวะ
- ค. 3 จังหวะ
- ง. 4 จังหวะ

10. ตัวโน้ตที่คาบเส้นที่ 3 ในกุญแจซอล มีเสียงอะไร

- ก. ซอล
- ข. ลา
- ค. ที
- ง. โด

11. เครื่องหมายในข้อใด มีหน้าที่บังคับให้เสียงต่ำลง

- ก. แฟล็ต
- ข. ชาร์ป
- ค. เนเจอร์ล
- ง. ดับเบิลชาร์ป

12. เครื่องหมายในข้อใด มีหน้าที่บังคับให้เสียงสูงขึ้น

- ก. แฟล็ต
- ข. ชาร์ป
- ค. เนเจอร์ล
- ง. ดับเบิลชาร์ป

13. เครื่องหมายนี้มีชื่อว่าอะไร

- ก. ตัวโน้ต
- ข. เครื่องหมายกำหนดจังหวะ
- ค. กุญแจประจำหลัก
- ง. ถูกทุกข้อ

14. ตัวหยุดลักษณะใด มีความยาวในการหยุดเสียงน้อยที่สุด

- ก.
- ข.
- ค.
- ง. 7

15. ตัวโน้ตลักษณะใด มีความยาวเสียงมากที่สุด

- ก.
- ข.
- ค.
- ง.

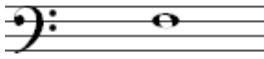
16. มีความยาวเสียงตรงกับข้อใด

ก.

ข.

ค.

ง.

17. มีความหมายว่าอย่างไร

ก. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ฟา

ข. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ซอล

ค. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ฟา

ง. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ซอล

18. กำหนดให้ 1 ห้องเพลงมีกี่จังหวะ

ก. 1 จังหวะ

ข. 2 จังหวะ

ค. 3 จังหวะ

ง. 4 จังหวะ

19. เครื่องหมายใดที่กำหนดให้โน้ตหยุด 1 จังหวะ

ก.

ข.

ค.

ง.

20. ลักษณะของโน้ตสากลข้อใด กำหนดไม่ให้เปล่งเสียง

ก.

ข.

ค.

ง.

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ
เรื่อง ทรัมเป็ต (Trumpet) และทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ก	11.	ก
2.	ง	12.	ง
3.	ข	13.	ค
4.	ค	14.	ง
5.	ก	15.	ก
6.	ก	16.	ข
7.	ค	17.	ก
8.	ง	18.	ง
9.	ง	19.	ก
10.	ค	20.	ก

สมุดบันทึกคะแนน

สมุดบันทึกการให้คะแนนนี้ ใช้บันทึกคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเก็บคะแนนของผู้เรียนไปประเมินผลต่อไป

แผนบริหารการสอน (แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านรำวงย้อนยุค จากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติทรมเปิด, และทฤษฎีดนตรีสากล)

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ก่อนเรียน 10	หลังเรียน 10	ผ่าน	หมายเหตุ
				ไม่ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

สรุปผลการประเมิน

ก่อนเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน
2. ไม่ผ่าน จำนวนคน
- คะแนนสูงสุด คะแนน
- คะแนน
- คะแนนต่ำสุดคะแนน
- คะแนน

หลังเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน
2. ผ่าน จำนวน คน
- คะแนนสูงสุด
- คะแนนสูงสุด

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

แผนบริหารการสอนที่ 2

หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี

ภาคเรียนที่ 1/2555

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รหัสวิชา 2061432A ชื่อวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1

อาจารย์ผู้สอน นายวีระ นิมพลี

แผนบริหารการสอนที่ พื้นฐานการบรรเลงดนตรี ปฏิบัติทรมเป็ต

1. จุดมุ่งหมาย

ศึกษาพื้นฐานการเริ่มเล่นทรมเป็ต โดยเริ่มต้นจากการฝึกเคาะจังหวะฝึกท่าทางในการเป่า และการฝึกหายใจสำหรับการเล่นเครื่องเป่าให้ขึ้นไปตามขั้นตอนเพื่อให้การเรียนรู้เครื่องดนตรีชิ้นนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์หลังการเรียนรู้

1. สามารถเคาะในอัตราจังหวะอย่างง่ายได้ถูกต้อง
2. สามารถแสดงท่าทางการยืน และนั่งในขณะที่เป่าทรมเป็ตได้
3. สามารถปฏิบัติการหายใจสำหรับการเล่นเครื่องเป่าได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

1. การเคาะจังหวะ
2. ท่ายืนและท่านั่งในการเป่าทรมเป็ต
3. การหายใจสำหรับการเป่าทรมเป็ต

4. จำนวนชั่วโมง

จำนวนชั่วโมงแผนบริหารการสอนที่ 2			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
8 ชั่วโมง	สอนซ่อมเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	-	อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. แผนการสอน

แผนการสอน			
ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
5	1. การจับทริมเปิด 2. การเป่าทริมเปิด 3. การเคาะจังหวะ	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบสอน ที่ 2.1 เรื่องการจับทริมเปิดและการเคาะ จังหวะ 2. ผู้สอนสาธิตการจับทริมเปิดพร้อมกับ บอกวิธีการเป่าทริมเปิดในเบื้องต้น 3. ผู้สอนบรรยายเรื่องอัตราจังหวะต่าง ให้ นักศึกษาฟัง 3. ผู้เรียนปฏิบัติตามเอกสารประกอบการ สอนเรื่อง การจับทริมเปิด และการเคาะ จังหวะ
6	1. ทำขึ้นและทำนึ่งในการเป่าทริมเปิด 2. การหายใจสำหรับการเป่าทริมเปิด	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการ สอน 2.2 เรื่องทำทางและการหายใจสำหรับ เครื่องเป่า 2. อาจารย์บรรยายเรื่อง ความสำคัญใน ทำทางและการหายใจสำหรับเครื่องเป่า 3. นักศึกษาปฏิบัติตามเอกสาร ประกอบการสอนเรื่อง ทำทางและการ หายใจสำหรับเครื่องเป่า ประกอบจังหวะที่ อาจารย์กำหนดให้ 4. นักศึกษาทำเอกสารประกอบการสอน 2

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- ทดสอบ
- บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรม
- ตรวจเอกสารประกอบการสอน

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบทดสอบ
- ใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- นักศึกษาได้คะแนนจากการทดสอบ ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
- นักศึกษาได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน

เกณฑ์

- ได้คะแนนจากเอกสารประกอบการสอนตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

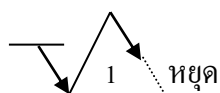
เอกสารประกอบการสอนที่ 2.1

เรื่อง การเคาะจังหวะ (Beat)

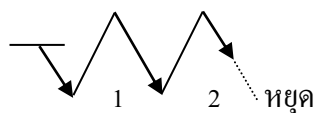
การเคาะจังหวะ (Beat)

ก่อนเริ่มเคาะจังหวะให้ยกปลายเท้าขึ้นเตรียมไว้ก่อนแล้วตบลงนับเป็นจังหวะที่ 1 แต่ต้องยกปลายเท้าขึ้นอย่างเดิมจึงจะครบ 1 จังหวะ (ลงครึ่งจังหวะขึ้นครึ่งจังหวะจังหวะที่ 2 เริ่มเมื่อตบเท้าลงอีกครั้งหนึ่งและเมื่อปลายเท้าขึ้นที่เดิมจึงครบ 2 จังหวะจังหวะต่อไปก็ทำเช่นเดียวกัน

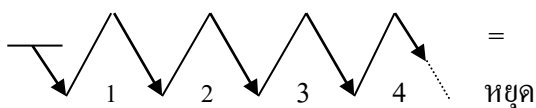
การเคาะ 1 จังหวะ (โน้ตตัวดำ)

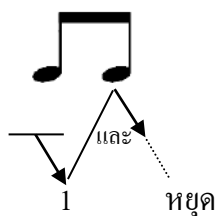
การเคาะ 2 จังหวะ (โน้ตตัวขาว)

การเคาะ 4 จังหวะ (โน้ตตัวกลม)

การเคาะโน้ตเข้บ้ด 1 ช้ัน 2 ตัว 1 จังหวะ

โน้ตตัวกลมตัวกลม 1 ตัวมีค่าเท่ากับ 4 จังหวะ

นับ 1 2 3 4 และ 1 2 3 4

โน้ตตัวขาวตัวขาว 1 ตัวมีค่าเท่ากับ 2 จังหวะ

นับ 1 2 3 4 และ 1 2 3 4

โน้ตตัวดำตัวดำ 1 ตัวมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

นับ 1 2 3 4 และ 1 2 3 4

โน้ตตัวเข็บบีต 1 ชั้นตัวเข็บบีต 1 ชั้น 2 ตัวมีค่าเท่ากับ 1 จังหวะ

นับ 1 2 3 4 และ 1 2 3 4

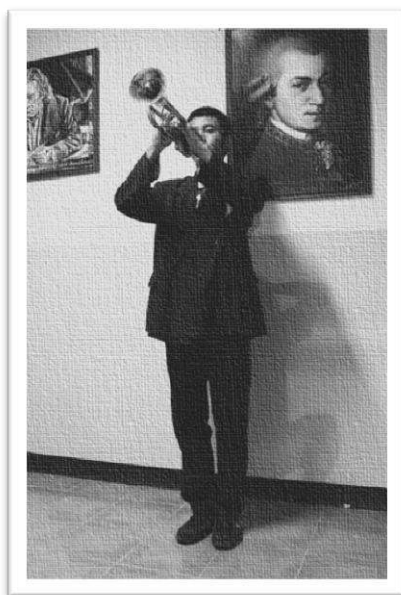
ภาพประกอบที่ 2.1 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเคาะจังหวะ

เอกสารประกอบการสอนที่ 2.2

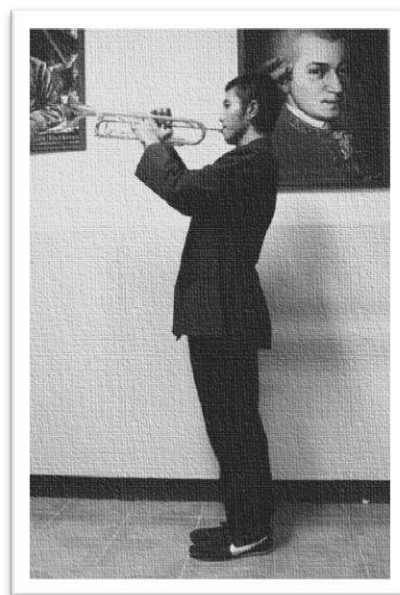
เรื่อง การฝึกท่าทางและการหายใจสำหรับเครื่องเป่า

ท่าทางที่ดีเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าร่างกายอยู่ในท่าหรือว่าตำแหน่งที่สามารถผลิตเสียงได้ดีที่สุด

1. ทำยืนควรจะยืนอย่างตัวตรงผ่อนคลายไม่เกร็ง ไม่ยกหัวไหล่และไม่ห่อไหล่ ส่วนบนของร่างกายอาจจะเอียงไปด้านหน้าเล็กน้อย คางควรจะขนานพื้นเพื่อให้ช่องทางในการเป่าลมเปิดให้มากที่สุด ควรจัดขาตั้งโน้ตตามความสูงพอเหมาะ ขาข้างหนึ่งควรอยู่ด้านหน้าเล็กน้อยเพื่อให้ยืนได้อย่างสมดุล

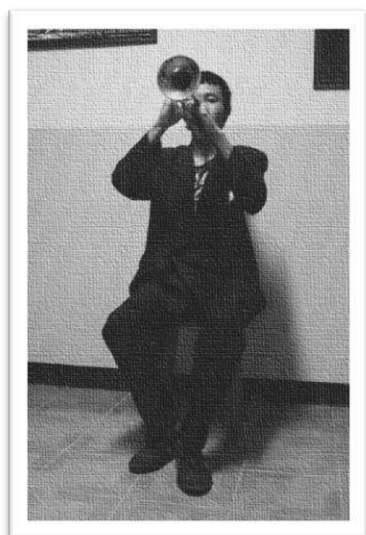

ภาพประกอบที่ 2.2 แสดงทำยืนเป่าทรม์เปิดด้านหน้า

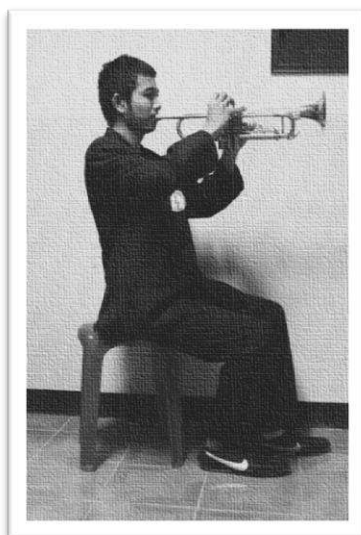

ภาพประกอบที่ 2.3 แสดงทำยืนเป่าทรม์เปิดด้านข้าง

2. ทำนั่ง สะโพกไปด้านหน้าเล็กน้อย ให้ขาซ้ายวางไว้ด้านหลังของขาขวาเล็กน้อย ทำวางบนพื้นเต็มทั้งเท้า ไม่ควรไขว้ขา การนั่งหลังโค้งจะทำให้กล้ามเนื้อในช่วงท้องที่เป็นหลักในเรื่องการหายใจทำงานได้ไม่ดี การรักษาไว้ซึ่งท่าทางการเล่นที่ดีตลอดเวลา จะช่วยในเรื่องการใช้ลม ให้เราเป่าได้ดีขึ้น

ภาพประกอบที่ 2.4 แสดงทำนั่งเป่าทรัมเป็ตด้านหน้า

ภาพประกอบที่ 2.5 แสดงทำนั่งเป่าทรัมเป็ตด้านข้าง

เอกสารประกอบการสอน 2.3

เรื่อง การหายใจสำหรับเครื่องเป่า

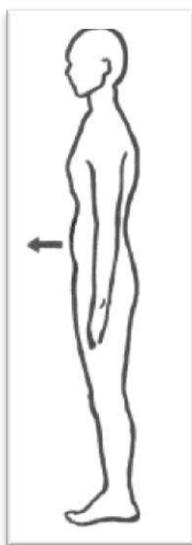
การฝึกหายใจ

เครื่องดนตรีทรมเป็ด นับว่าเป็นเครื่องดนตรีที่อยู่ในกลุ่มเครื่องทองเหลืองชนิดหนึ่ง ดังนั้น สิ่งที่สำคัญของนักเล่นเครื่องเป่า คือ การควบคุมลมหายใจ ปริมาณลมที่ถูกต้องและคงที่จะสามารถทำให้เราผลิตเสียงดนตรีที่ไพเราะได้ การฝึกฝนการหายใจที่ถูกต้องจึงเป็นบทเรียนที่สำคัญ

สำหรับนักเล่นเครื่องเป่า การหายใจประกอบด้วย การหายใจเข้า การเก็บลมไว้ และการหายใจออก และการหายใจออกนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้เล่นเครื่องเป่า เนื่องจากการหายใจออกนั้นคือการเป่าลมเข้าไปในลำตัวทรมเป็ดเป็นการผลิตเสียงของเครื่องดนตรี ความสามารถในการควบคุมการหายใจออกโดยปอดและกล้ามเนื้อช่วงท้อง ก่อนที่จะไปถึง ริมฝีปากนั้นมีความจำเป็น นอกจากนั้นแล้วการหายใจยังถือว่าเป็นการแบ่งประ โยคเพลงด้วย

ขั้นตอนการฝึกหายใจ

1. การหายใจเข้า การหายใจเข้าควรที่จะผ่อนคลายหรือไม่เกร็งช่วงท้อง และเปิดปากและคอในขณะที่หายใจเข้าด้วยปาก ลองอ้าปากแล้วเปล่งเสียงคำว่า”ฮ่า” เพื่อให้ลมผ่านช่องปากและลำคออย่างรวดเร็ว ทำให้ลมไปอยู่เต็มช่องท้องไม่ให้มีที่ว่างเหลืออยู่และทำให้ช่วงลำตัวขยายไปทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ส่วนอื่นๆของร่างกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวไหล่และหน้าอกควรอยู่ที่เดิม ไม่ควรจะดันช่องท้องเข้า(หน้าท้องยุบแฟบ)

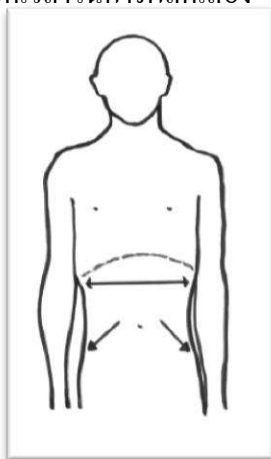

ภาพประกอบที่ 2.6 การหายใจเข้ากระบังลมขยายท้องป่อง

ที่มา : (Nancy Toff. 1996 : 81-86)

ในขณะที่หายใจเข้าก็ให้เหมือนกับกำลังหา พยายามให้ลมเข้าไปได้เร็วที่สุดและมากที่สุด และให้มีเสียงหายใจเข้าให้น้อยที่สุด สิ่งที่เกิดขึ้นในการหายใจเข้าก็คือกระบังลม, กล้ามเนื้อในตัวเราที่เป็นรูปโดมที่อยู่ใต้ช่วงกระดูกซี่โครงที่เป็นตัวแบ่งระหว่างอวัยวะในช่องท้องและหน้าอก, มีการเคลื่อนที่ลงทำให้ช่วงกระดูกซี่โครงโก่งตัวสูงขึ้นและขยายออก นี่เป็นการทำให้ความกดอากาศในช่องปอดลดลงและส่งผลให้อากาศด้านนอกที่มีความกดอากาศสูงกว่าเข้ามาเพิ่มเติมในปอด ผลก็คือปอดทำหน้าที่เหมือนกับเครื่องดูดอากาศให้เข้ามา

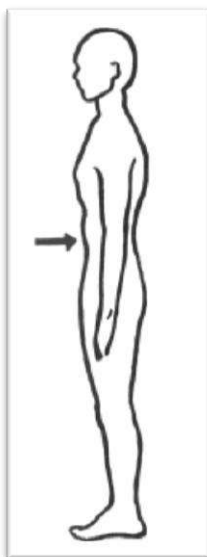
2. การเก็บลม เป็นช่วงที่เราเก็บลมไว้เป็นช่วงสั้นๆ ความสำคัญของช่วงนี้เนื่องจากเป็นการเตรียมตัวก่อนที่จะหายใจออก มันเป็นช่วงเวลาที่ปอดเต็มไปด้วยลม ถ้าตัวจะถูกขยายและถ้าจะถูกเปิดในขณะที่ช่องท้องและกล้ามเนื้อกระบังลมถูกขยายตอนที่หายใจเข้า ช่วงนี้เป็นเวลาสั้นมาก อาจเป็นแค่เสี้ยวของวินาที การหายใจที่ไม่มีช่วงที่เก็บลมไว้นี้อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการหายใจ เวียนศีรษะและมึนงงได้ และอาจทำให้เกิดเสียงหายใจที่ไม่พึงประสงค์ เล่นแล้วเพี้ยนสูงหรือว่าทำให้เสียงไม่กังวานหรือว่าเป่าแล้วเบาลงหรือเพี้ยนต่ำในช่วงท้าย การเก็บลมช่วยให้กล้ามเนื้อแรงสนับสนุนในการเล่นตลอดเวลาในการผลิตเสียง

ภาพประกอบที่ 2.7 ลักษณะการเก็บลม

ที่มา : (Nancy Toff. 1996 : 81-86)

3. การหายใจออก สำหรับผู้ที่เล่นเครื่องเป่ามันเป็นช่วงที่ผลิตเสียง และต้องถูกควบคุม และต้องการความแข็งแรง ความชำนาญในการควบคุมการหายใจออก นั้นต้องการแรงที่เกิดขึ้น ระหว่างกระบังลม กล้ามเนื้อช่วงช่องท้อง และช่องว่างในช่วงอก พยายามขยายช่วงกระดูกซี่โครง ในขณะที่เดียวกันให้กล้ามเนื้อช่องท้องหดตัว เมื่อกล้ามเนื้อช่องท้องไปกดที่ช่วงฐานของปอดจะเป็น การดันให้ลมออก การที่มีช่องว่างมากในช่องท้องจะเป็นการที่ทำให้กล้ามเนื้อช่วงกระดูกซี่โครงหด ตัว ต้องระลึกเสมอว่าการควบคุมกล้ามเนื้อทั้งหลายนี้เป็นหัวใจของการควบคุมการหายใจออก การ เล่นเสียงเบานั้น ต้องใช้การควบคุมหรือแรงของกล้ามเนื้อมากกว่าการเล่นเสียงดัง

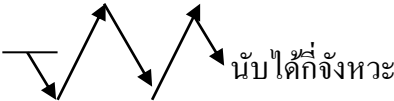
ภาพประกอบที่ 2.8 การหายใจออก หน้าท้องยุบแฟบ

ที่มา : (Nancy Toff. 1996 : 81-86)

แบบทดสอบระหว่างเรียน

เรื่อง พื้นฐานการปฏิบัติธรรมเบื้องต้น

คำชี้แจง: จงอ่านและพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับช่องตัวอักษรที่ต้องการ

1. ภาพแสดงการเกาะจังหวะต่อไปนี้ นับได้กี่จังหวะ
- 1 จังหวะ
 - 2 จังหวะ
 - 3 จังหวะ
 - 4 จังหวะ
2. โน้ตในข้อใดมีอัตราจังหวะสั้นที่สุด
- โน้ตตัวขาว
 - โน้ตตัวดำ
 - โน้ตตัวเข็มนาฬิกาครึ่ง
 - โน้ตตัวกลม
3. จังหวะตกหมายถึงข้อใด
- จังหวะที่ฝ่าเท้ายกขึ้นจากพื้น
 - จังหวะที่เท้ากำลังจะตกถึงพื้น
 - จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้น
 - จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้นและยกขึ้นจากพื้น
4. โน้ตตัวขาว + โน้ตตัวดำ จะมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ
- 1 จังหวะ
 - 2 จังหวะ
 - 3 จังหวะ
 - 4 จังหวะ

5. โน้ตตัวขาว 2 ตัว จะมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ
- ก. 1 จังหวะ
 - ข. 2 จังหวะ
 - ค. 3 จังหวะ
 - ง. 4 จังหวะ
6. ลักษณะของเท้าซ้ายเวลานั่งเป่าทรมเปิดควรมีลักษณะใด
- ก. นำหน้าเท้าขวาเล็กน้อย
 - ข. ซิดกับเท้าขวา
 - ค. อยู่ด้านหลังเท้าขวาเล็กน้อย
 - ง. ซิดกับขาเก้าอี้
7. ลักษณะของไหล่เวลาเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด
- ก. ผ่อนคลายทั้งสองข้าง
 - ข. ไหล่ซ้ายยกขึ้นเล็กน้อย
 - ค. ไหล่ขวายกขึ้นเล็กน้อย
 - ง. เกร็งไหล่ยกขึ้นทั้งสองข้าง
8. ลักษณะของหน้าท้องเวลาหายใจเข้าควรมีลักษณะใด
- ก. ท้องยุบ
 - ข. เกร็งหน้าท้องไม่ให้ขยับ
 - ค. ท้องพองออก
 - ง. มีลักษณะใดก็ได้
9. ลักษณะของลำตัวช่วงอกเมื่อเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด
- ก. ให้ลำตัวยกขึ้น
 - ข. เอียงทางด้านซ้าย
 - ค. เอียงทางด้านขวา
 - ง. ให้ลำตัวนิ่ง

10. เมื่อเป่าทรมเปิดควรรใช้วิธีการใดหายใจ
- ใช้จมูกหายใจเมื่อจบวรรค
 - ใช้จมูกหายใจเมื่อใดก็ได้
 - ใช้ช่องปากหายใจเมื่อจบวรรค
 - ใช้ช่องปากหายใจเมื่อใดก็ได้
11. การเป่าทรมเปิดในเสียงสูงควรปฏิบัติตามข้อใด
- ใช้ลมจากช่วงอก
 - ใช้ลมจากช่วงท้อง
 - ใช้ลมจากส่วนใดก็ได้
 - ผิดทุกข้อ
12. การเป่าทรมเปิดในเสียงต่ำควรปฏิบัติตามข้อใด
- ใช้ลมจากช่วงอก
 - ใช้ลมจากช่วงท้อง
 - ใช้ลมจากส่วนใดก็ได้
 - ผิดทุกข้อ
13. ลักษณะของหน้าท้องเวลาหายใจออกควรมีลักษณะใด
- ท้องยุบ
 - เกร็งหน้าท้องไม่ให้ขยับ
 - ท้องพองออก
 - มีลักษณะใดก็ได้
14. ลักษณะของนิ้วในการเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด
- ผ่อนคลายไม่เกร็ง
 - เกร็งส่วนนิ้วเพื่อกดแป้นไม่พลาด
 - ถูกทั้งข้อ ก และ ข
 - ลักษณะใดก็ได้
15. โน้ตในข้อใดมีอัตราจังหวะยาวที่สุด
- โน้ตตัวขาว
 - โน้ตตัวดำ
 - โน้ตตัวเข็มนึ่งชั้น
 - โน้ตตัวกลม

16. จังหวะ “และ” หมายถึงข้อใด
- ก. จังหวะที่ฝ่าเท้ายกขึ้นจากพื้น
 - ข. จังหวะที่เท้ากำลังจะตกถึงพื้น
 - ค. จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้น
 - ง. จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้นและยกขึ้นจากพื้น
17. โน้ตตัวดำ + โน้ตตัวดำ จะมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ
- ก. 1 จังหวะ
 - ข. 2 จังหวะ
 - ค. 3 จังหวะ
 - ง. 4 จังหวะ
18. เมื่อเป่าโน้ตเสียง โคนักเรียนควรใช้นิ้วใดกดเป็น
- ก. ไม่กดนิ้วใดเลย
 - ข. นิ้วชี้
 - ค. นิ้วกลาง
 - ง. นิ้วนาง
19. เมื่อฝึกการหายใจจนรู้สึกเหนื่อยล้า ควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. หยุดปฏิบัติในทันที
 - ข. หายใจเข้าลึกๆ แล้วปล่อยออกมาในทันที
 - ค. หายใจเข้าและออกอย่างช้าๆ
 - ง. หายใจเข้าและออกอย่างรวดเร็ว
20. การเป่าทรัมเป็ต ควรเก็บลมไว้ช่วงใดของร่างกาย
- ก. ช่วงหน้าอก
 - ข. ช่วงลำคอ
 - ค. ช่วงท้อง
 - ง. ช่วงใดก็ได้

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ
เรื่อง พื้นฐานการปฏิบัติธรรมเบื้องต้น

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ข	11.	ก
2.	ค	12.	ข
3.	ค	13.	ก
4.	ค	14.	ก
5.	ง	15.	ง
6.	ก	16.	ก
7.	ก	17.	ก
8.	ค	18.	ก
9.	ง	19.	ข
10.	ค	20.	ค

สมุดบันทึกคะแนน

สมุดบันทึกการให้คะแนนนี้ ใช้บันทึกคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเก็บคะแนนของผู้เรียนไปประเมินผลต่อไป

แผนบริหารการสอนที่ 2 (พื้นฐานการบรรเลงทรมเป็ด)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน 10	หลังเรียน 10	ผ่าน	หมายเหตุ
				ไม่ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					

22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

สรุปผลการประเมิน

ก่อนเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ไม่ผ่าน จำนวนคน

คะแนนสูงสุด คะแนน คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนต่ำสุดคะแนน

หลังเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ผ่าน จำนวน คน

คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนสูงสุด คะแนน

ลงชื่อ.....กรรมการ

(.....)

แผนบริหารการสอนที่ 3

หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี

ภาคเรียนที่ 1/2555

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รหัสวิชา 2061432A ชื่อวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1

อาจารย์ผู้สอน นายวิระ ฉิมพลี

แผนบริหารการสอนที่ 3 การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับทรัมเป็ต

1. จุดมุ่งหมาย

ศึกษาการวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับทรัมเป็ต โดยฝึกให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มแรกจนเกิดความคุ้นเคย เพราะเป็นส่วนสำคัญในการผลิตเสียงที่ดี

2. วัตถุประสงค์หลังการเรียนรู้

1. สามารถวางรูปปากได้อย่างถูกต้อง
2. สามารถแสดงการวางนิ้วบนเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

1. การวางรูปปาก
2. การวางนิ้วสำหรับทรัมเป็ต
3. การเป่าโดยใช้ลิ้นตัดเสียง

4. จำนวนชั่วโมง

จำนวนชั่วโมงแผนบริหารการสอนที่ 3			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
8 ชั่วโมง	สอนซ่อมเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	-	อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. แผนการสอน

แผนการสอน			
ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
7	1. การวางรูปปากสำหรับทรมเปิด 2. การวางนิ้วทรมเปิด	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบสอน ที่ 3.1 เรื่องการวางรูปปากสำหรับทรมเปิด การวางนิ้วทรมเปิด 2. ผู้สอนสาธิตการวางรูปปากสำหรับ ทรมเปิด 3. ผู้สอนสาธิตการวางนิ้วทรมเปิด 4. ผู้เรียนปฏิบัติตามเอกสารประกอบการ สอนเรื่อง การวางรูปปากสำหรับทรมเปิด การวางนิ้วทรมเปิด
8	1. การเป่าโดยใช้ลิ้นตัดเสียง 2. ทดสอบหลังเรียน	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการ สอน 3.2 เรื่องการเป่าโดยใช้ลิ้นตัดเสียง 2. อาจารย์บรรยาย และสาธิตเรื่อง การเป่า โดยใช้ลิ้นตัดเสียง 3. นักศึกษาปฏิบัติตามเอกสาร ประกอบการสอนเรื่อง การเป่าโดยใช้ลิ้น ตัดเสียง ประกอบจังหวะที่อาจารย์ กำหนดให้ 4. ทดสอบหลังเรียน

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- ทดสอบ
- บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรม
- ตรวจเอกสารประกอบการสอน

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบทดสอบ
- ใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- นักศึกษาได้คะแนนจากการทดสอบ ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
- นักศึกษาได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน

เกณฑ์

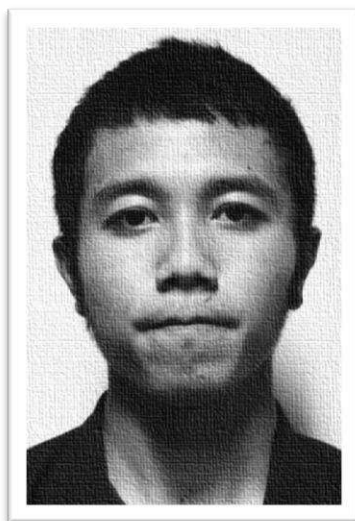
- ได้คะแนนจากเอกสารประกอบการสอนตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการสอน 3.1

การวางรูปปากและการวางนิ้ว

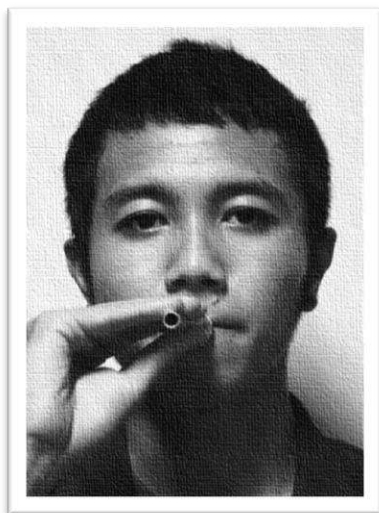
การฝึกวางรูปปาก

ลองเป่าให้เกิดเสียงจากริมฝีปาก โดยการเม้มริมฝีปากเข้าด้วยกันเป็นรูปตัว M แล้วเป่าลมออกมา จะเกิดการสั่นสะเทือนที่ริมฝีปากขึ้น

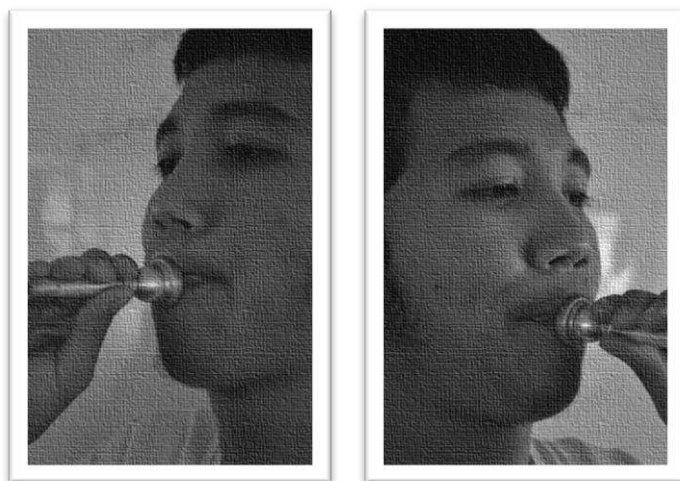

ภาพประกอบ 3.1 การเม้มริมฝีปากด้านหน้า

ลักษณะการจรดปาก ให้วางกึ่งกลาง หรือ $1/3$ สำหรับริมฝีปากบนและ $2/3$ สำหรับริมฝีปากล่าง (ล่างมากกว่าบน) ให้นำกำพวดไว้ตรงกลางระหว่างมุมปากทั้งสอง แล้วพยายามฝึกให้สามารถเป่าให้เกิดเสียง ฝึกเป่าเสียงยาวๆ ประมาณ 15 นาที

ภาพประกอบที่ 3.2 การวางรูปปากจากด้านหน้า

ภาพประกอบที่ 3.3 การวางรูปปากจากด้านซ้าย ภาพประกอบที่ 3.4 การวางรูปปากจากด้านขวา

ฝึกเป่าให้ลมที่ออกมานิ่งและยาว ไม่ควรเป่าให้เป็นเสียงสั้นๆ ใช้วิธีการหายใจและแบบฝึกหัดข้างต้นในการฝึกเป่าเริ่มแรก ค่อยๆปรับมุมปากให้เกิดเสียงดังกังวาน ปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและสามารถบังคับให้เสียงออกมามีความยาวตามจังหวะที่กำหนดได้

การฝึกจับเครื่องมือ

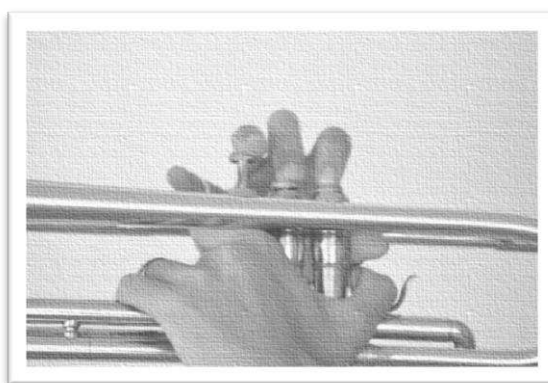
ท่าทางในการจับเครื่องมือ การวางมือและนิ้วนั้นก็มีส่วนสำคัญในการผลิตเสียงที่ดี ควรฝึกจับเครื่องมือด้วยท่าทางที่ถูกต้อง เกิดความคุ้นเคยเพื่อจะไม่ต้องกลับมาแก้ไขในภายหลัง

การจับเครื่องมือ

ท่าทางในการจับเครื่องมือ การวางมือและนิ้วนั้นก็มีส่วนสำคัญในการผลิตเสียงที่ดี ควรฝึกจับเครื่องมือด้วยท่าทางที่ถูกต้อง เกิดความคุ้นเคยเพื่อจะไม่ต้องกลับมาแก้ไขในภายหลัง

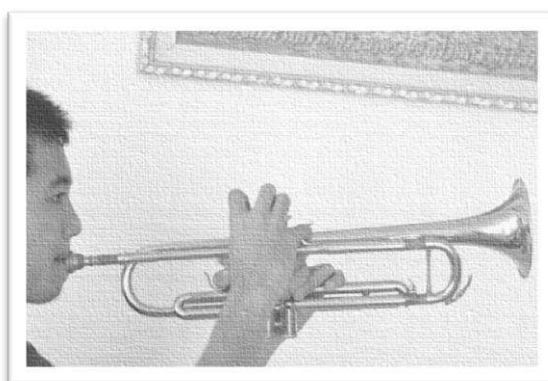
มือซ้าย

เริ่มต้นด้วยการจับลูกสูบพร้อมเปิดให้มันคงด้วย โดยใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนาง สอดผ่านวงแหวนที่ติดอยู่ที่ท่อลูกสูบที่ 3 (ในกรณีที่มีวงแหวน) ส่วนนิ้วก้อยจะพักอยู่บนหรือล่างของท่อลูกสูบก็ได้

ภาพประกอบที่ 3.5 การจับจากทางด้านมือซ้ายมือขวา

ให้สอดหัวแม่มือไว้ระหว่างลูกสูบแล้วค่อยๆวางปลายนิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วนางไว้บนลูกสูบที่ 1 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วนนิ้วก้อยจะเกี่ยวตะขอหรือไม่เกี่ยวก็ได้

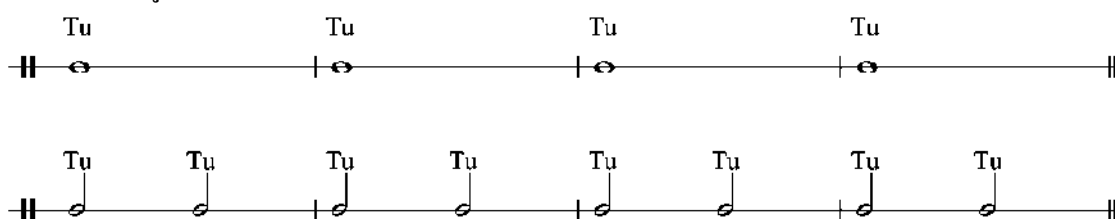
ภาพประกอบที่ 3.6 การจับจากทางด้านมือขวา

เอกสารประกอบการสอน 3.2

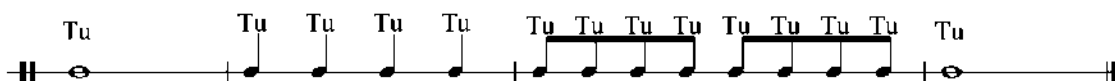
การใช้ลิ้นกับเครื่องเป่า

การฝึกใช้ลิ้น

เทคนิคการใช้ลิ้นในการเป่าทรัมเป็ตนั้น ให้ออกเสียงเป่าคำว่า ทู (tu) โดยให้ปลายลิ้นสัมผัสกับด้านในของริมฝีปากบนจะได้เสียงที่ชัดเจน ควรให้เป็นการฝึกพื้นฐานเพื่อพัฒนาไปสู่การใช้เทคนิคระดับสูงต่อไป

สำหรับโน้ตที่มีความยาวเสียงสั้นลงมานั้น ให้ออกเสียงคำว่า คู (ku) เพิ่มในขณะที่โคนลิ้นดันกลับเข้ามา เพื่อเป็นการฝึกกล้ามเนื้อให้มีความแข็งแรงและเพิ่มความไวในการใช้

ภาพประกอบที่ 3.7 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการฝึกใจ

แบบทดสอบระหว่างเรียน

เรื่อง การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับการปฏิบัติทรัมเป็ต

คำชี้แจง: จงอ่านและพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับช่องตัวอักษรที่ต้องการ

1. การวางปากบนกำพวด (Mouthpiece) ควรวางไว้ที่ตำแหน่งใด

- ก. ด้านซ้ายของริมปาก
- ข. ด้านขวาของริมปาก
- ค. กึ่งกลางของริมปาก
- ง. ถูกทุกข้อ

2. การฝึกเป่ากำพวด ช่วงแรกควรให้เสียงมีลักษณะใด

- ก. นิ่งและยาว
- ข. สั้นๆดังกั้งวาน
- ค. ยาวและสั้น สลับกัน
- ง. ลักษณะใดก็ได้

3. เราใช้นิ้วมือขวานิ้วใดในการประคองทรมเปิด

- ก. นิ้วชี้
- ข. นิ้วกลาง
- ค. นิ้วโป้ง
- ง. นิ้วก้อย

4. ควรใช้ส่วนใดของนิ้วในการกดทรมเปิด

- ก. ข้อที่ 1 ของนิ้ว
- ข. ข้อที่ 2 ของนิ้ว
- ค. ปลายนิ้ว
- ง. ส่วนใดของนิ้วก็ได้

5. การเก็บทรมเปิดในข้อใดเหมาะสมมากที่สุด

- ก. บี เก็บทรมเปิดใส่กล่องและวางกล่องฝั่งแดดเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรค
- ข. จีบ เป่าทรมเปิดเสร็จแล้ววางทรมเปิดไว้บนโต๊ะเขียนหนังสือ
- ค. นวด ทำความสะอาดทรมเปิดแล้วเก็บใส่กล่องวางไว้ในที่ๆอากาศถ่ายเทได้

สะดวก

- ง. ตี ทำความสะอาดทรมเปิดด้วยน้ำร้อนแล้วนำไปฝั่งแดดเพื่อเป็นการฆ่าเชื้อโรค

6. การวางนิ้วจะใช้นิ้วทั้งหมดกี่นิ้วในการกดลูกสูบ

- ก. 6 นิ้ว
- ข. 7 นิ้ว
- ค. 8 นิ้ว
- ง. 3 นิ้ว

7. เราควรใช้นิ้วมือข้างใดในการ จับปุ่มกดของทรัมเป็ต
- มือซ้าย
 - มือขวา
 - มือใดก็ได้
 - ถูกทุกข้อ
8. การฝึกการใช้ลิ้นในการเป่าทรัมเป็ต จะช่วยในเรื่องใด
- ความชัดเจนของเสียง
 - สำเนียงของทรัมเป็ต
 - เสียงดังกังวาล
 - ความดัง-เบาของเสียง
9. ลักษณะการยื่นเป่าทรัมเป็ต ข้อใดถูกต้องที่สุด
- ยื่นยกแขนให้มีระนาบเดียวกับทรัมเป็ต
 - ยื่นตัวตรงผ่อนคลายไม่เกร็ง ไม่ยกหัวไหล่และไม่ห่อไหล่
 - ยื่นเอนตัวไปข้างหลังเล็กน้อย ไม่ยกหัวไหล่และไม่ห่อไหล่
 - ลักษณะใดก็ได้ตามความถนัด
10. ลักษณะของการเป่าทรัมเป็ตโดยการเม้มริมฝีปากเข้าด้วยกันเป็นรูปตัว
- ตัว B
 - ตัว F
 - ตัว M
 - ตัว C
11. ท่านั่งที่ถูกต้องควรมีลักษณะแบบใด
- ขาซ้าย อยู่หลัง ขาขวา หลังตรง
 - ขาขวา อยู่หลัง ขาซ้าย หลังตรง
 - ขาซ้าย อยู่เท่ากับ ขาขวา หลังตรง
 - ลักษณะใดก็ได้
12. การเป่าทรัมเป็ตนักเรียนควรมีลักษณะใบหน้าออกมาในรูปใด
- ใบหน้ายิ้มแย้ม
 - ใบหน้าไม่ชอบใจ
 - ใบหน้าโกรธ
 - ลักษณะใดก็ได้

13. การใช้ลิ้นเพื่อสร้างเสียงสั้นๆ ควรใช้ปลายลิ้นในลักษณะใด
- แตะปลายลิ้นที่ริมฝีปากอย่างรวดเร็ว
 - แตะปลายลิ้นที่ริมฝีปากเป็นจังหวะ
 - แตะปลายลิ้นที่ด้านในของฟันหน้าอย่างช้าๆ
 - แตะปลายลิ้นที่ด้านในของฟันหน้าเป็นจังหวะ
14. ลักษณะของแก้มในการเป่าทรมเป็ด ควรมีลักษณะใด
- ผ่อนคลายไม่เกร็ง
 - เกร็งแก้มเข้ามาชิดฟันกราม
 - บวมป่องออกเพื่อเพิ่มเนื้อที่เก็บลม
 - ลักษณะใดก็ได้
15. อวัยวะใดควรใช้รับน้ำหนัก เมื่อกำลังปฏิบัติเป่าทรมเป็ด
- คางปาก
 - คิ้ว
 - ทรงผม
 - มือ ข้อแขน
16. เมื่อกำลังปฏิบัติทรมเป็ด นิ้วที่ใช้กดปุ่มควรมีลักษณะใด
- เกร็งชี้ออกให้ห่างจากตัวปุ่มกดมากที่สุด
 - กดทุกปุ่มกดที่มี
 - ผ่อนคลายประจำที่ใกล้ตัวเป็น
 - ลักษณะใดก็ได้
17. เมื่อปฏิบัติทรมเป็ดเป็นเวลานานจนเกิดอาการเมื่อยนิ้ว ควรปฏิบัติตามข้อใด
- หักข้อนิ้วให้เกิดเสียงดัง
 - กำมือและแบออกหลายๆครั้ง
 - ควรหยุดปฏิบัติในทันที
 - ปฏิบัติตามข้อใดก็ได้
18. เมื่อเป่าโน้ตเสียงซอลนักเรียนควรใช้นิ้วใดกด
- นิ้วชี้และนิ้วกลาง
 - นิ้วชี้และนิ้วนาง
 - นิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วก้อย
 - ไม่กดนิ้วใดๆเลย

19. เมื่อต้องการเป่าโน้ตเสียง ฟา เราจะไม่ใช่โน้ตใดกค
- ก. นีวี่
 - ข. นีวี่และนีวี่กลาง
 - ค. นีวี่และนีวี่ก้อย
 - ง. นีวี่ นีวี่กลางและนีวี่ก้อย
20. เราใช้อวัยวะส่วนใดในการควบคุมลมในการเป่าทรัมเป็ต
- ก. กล้ามเนื้อช่วงท้องและปาก
 - ข. ปอดและกล้ามเนื้อช่วงท้อง
 - ค. กระบังลมและตับ
 - ง. ลำไส้และไส้ติ่ง

เฉลยคำตอบแบบทดสอบ
เรื่อง การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับการปฏิบัติธรรมเปิด

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ค	11.	ข
2.	ก	12.	ก
3.	ง	13.	ง
4.	ค	14.	ก
5.	ค	15.	ง
6.	ง	16.	ค
7.	ข	17.	ข
8.	ก	18.	ง
9.	ข	19.	ก
10.	ค	20.	ข

สมุดบันทึกคะแนน

สมุดบันทึกการให้คะแนนนี้ ใช้บันทึกคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเก็บคะแนนของผู้เรียนไปประเมินผลต่อไป

แผนบริหารการสอนที่ 3 (การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับทรมเป็ต)

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ก่อนเรียน 10	หลังเรียน 10	ผ่าน	หมายเหตุ
				ไม่ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					

18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

สรุปผลการประเมิน

ก่อนเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ไม่ผ่าน จำนวน คน

คะแนนสูงสุด คะแนน คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนต่ำสุด คะแนน

หลังเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ไม่ผ่าน จำนวน คน

คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนต่ำสุด คะแนน

ลงชื่อ.....กรรมการ

(.....)

แผนบริหารการสอนที่ 4

หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี

ภาคเรียนที่ 1/2555

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รหัสวิชา 2061432A ชื่อวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1

อาจารย์ผู้สอน นายวิระ ฉิมพลี

แผนบริหารการสอนที่ 4 เรื่อง การเป่าทรมเปิดตามตัวโน้ต ฟามีเร โด

1. สาระสำคัญ

ศึกษาและฝึกเป่าทรมเปิดตามตัวโน้ต ฟามีเร โดในอัตราจังหวะต่างๆ เพื่อให้มีความชำนาญในการเป่าทรมเปิดมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์หลังการเรียนรู้

1. สามารถวางนิ้ว และมีท่าทางในการเป่าทรมเปิดได้ถูกต้อง
2. สามารถเป่าทรมเปิดตามตัวโน้ตเสียง ฟา- มี-เร- โด (ต่ำ) ได้ถูกต้อง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

1. การฝึกเป่ากำพวดของทรมเปิด (mouthpiece)
2. การฝึกเป่าเสียง ฟา (F)
3. การฝึกเป่าเสียงมี (E) เร (D)
4. การฝึกเป่าเสียง โด (C)

4. จำนวนชั่วโมง

จำนวนชั่วโมงแผนบริหารการสอนที่ 4			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
8 ชั่วโมง	สอนซ่อมเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	-	อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. แผนการสอน

แผนการสอน			
ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
9	1. การฝึกเป่ากำพวดเป็นส่วนโน้ตตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ ตัวเข้ตื้นและตัว1 เข้ตื้น2ชั้น	4 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> 1.ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการสอนที่ 4.1 เรื่องการฝึกเป่ากำพวดทริมเป็ด 2. ผู้สอนสาธิตการเป่ากำพวดทริมเป็ด 3. ผู้เรียนปฏิบัติตามเอกสารแบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่องการเป่ากำพวดทริมเป็ด
10	<ol style="list-style-type: none"> 1. การฝึกเป่าเสียงฟา (F) 2. การฝึกเป่าเสียงมี(E) เร(D) 	4 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการสอน4.2 เรื่องการวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟา (F), มี(E) เร(D) 2. อาจารย์บรรยาย และสาธิตการวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟา (F), มี(E) เร (D) 3. นักศึกษาปฏิบัติตามเอกสารประกอบการสอนเรื่อง การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟา (F), มี(E) เร(D) 4. นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามเอกสารแบบฝึกหัด4.2

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- ทดสอบ
- บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรม
- ตรวจเอกสารประกอบการสอน

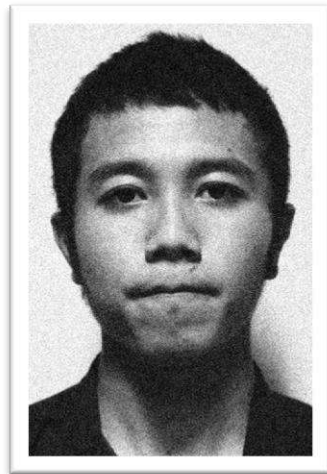
เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบทดสอบ
- ใบงาน

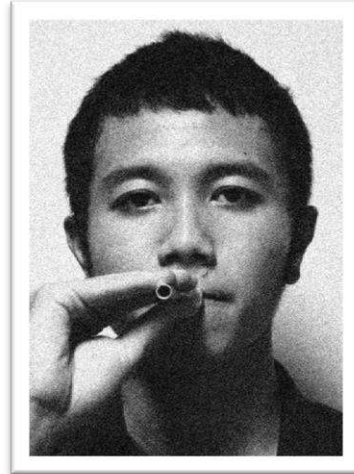
เอกสารประกอบการสอน 4.1

การฝึกปฏิบัติทรมเปิด

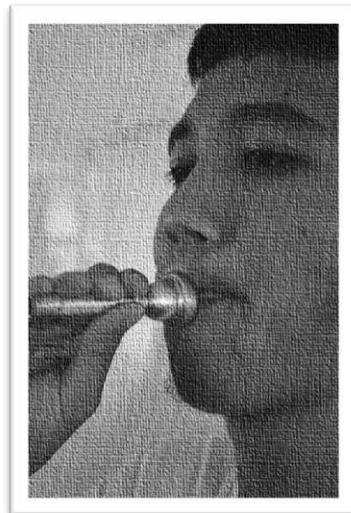
ฝึกเป่าให้ลมที่ออกมานิ่งและยาว เมื่อปฏิบัติจนเกิดความชำนาญแล้ว ให้ฝึกเป่าโดยใช้ลิ้น
ตัดเสียงตามแบบฝึกหัดที่กำหนดให้

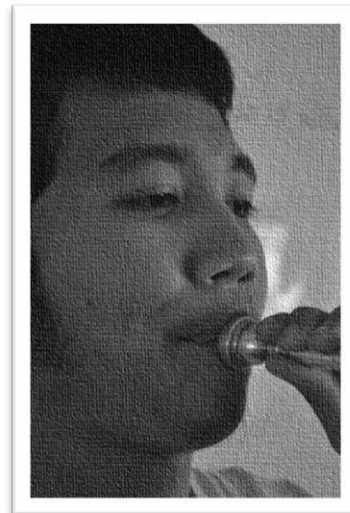
ภาพประกอบที่ 4.1 รูปปากก่อนการเป่า

ภาพประกอบที่ 4.2 การเป่าส่วนกำพวด
ด้านหน้า

ภาพประกอบที่ 4.3 การวางรูปปากด้านซ้าย

ภาพประกอบที่ 4.4 การวางรูปปากด้านขวา

แบบฝึกหัดที่ 4.1 ฝึกการเป่ากำพวด (mouthpiece)

ฝึกการเป่ากำพวด (mouthpiece) ตามลักษณะของตัวโน้ตที่ต่างกันไป

Musical notation for exercise 4.1, measures 1-25. The notation is in 4/4 time and consists of five staves. The first staff contains measures 1-7, the second staff contains measures 8-13, the third staff contains measures 14-20, the fourth staff contains measures 21-24, and the fifth staff contains measures 25-26. The notes are primarily quarter notes and half notes, with some eighth notes and rests.

ฝึกการเป่ากำพวด (mouthpiece) ตามลักษณะของเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่กำหนดให้

Musical notation for exercise 4.5, measures 1-7. The notation is in 3/4 time and consists of two staves. The first staff contains measures 1-6, and the second staff contains measure 7. The notes are primarily quarter notes and eighth notes, with some rests.

ภาพประกอบที่ 4.5 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องฝึกการเป่ากำพวด

เอกสารประกอบการสอน 4.2 การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟา (F)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

ภาพประกอบที่ 4.6 แสดงการวางนิ้วเสียงฟา

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 4.2

การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟา (F)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

● ○ ○ F

ฝึกการเป่าโน้ตเสียง ฟาตามลักษณะของเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่กำหนดให้

ภาพประกอบที่ 4.7 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟา (F)

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 4.3 การวางนิ้วและการเป่าโน้ตเสียง มี (E) และ เร (D)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตาม
จังหวะที่กำหนดให้

การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) หมายถึงการเป่าให้เสียงโน้ตแต่ละตัวเชื่อมโยง
ต่อเนื่องกันอย่างราบรื่นและเต็มค่าตามอัตราของตัวโน้ตแต่ละตัว

ภาพประกอบที่ 4.8 แสดงการวางนิ้วเสียงมี

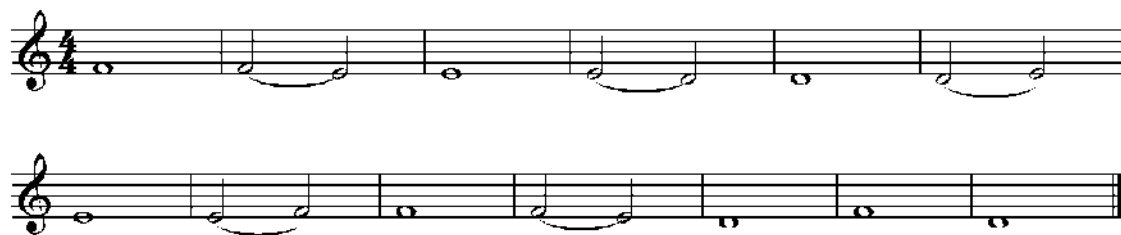
ภาพประกอบที่ 4.9 แสดงการวางนิ้วเสียงเร

แบบฝึกหัดที่ 4.3

การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง มี (E) และ เร(D)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

การเป่าเสียงต่อเนื่อง (Legato) หมายถึงการเป่าให้เสียงโน้ตแต่ละตัวเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน อย่างราบรื่นและเต็มค่าตามอัตราของตัวโน้ตแต่ละตัว

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงให้ดังกังวาน ตามลักษณะของตัวโน้ตที่สั้นลงเพื่อฝึกลม และความคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกการเป่าโน้ตเสียง ฟา มี และ เรตามลักษณะของเครื่องหมายกำหนดจังหวะที่กำหนดให้

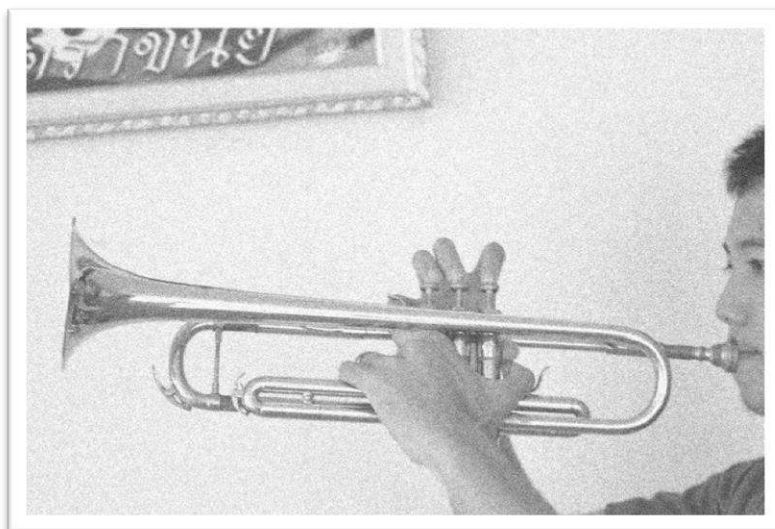

ภาพประกอบที่ 4.10 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องฝึกการเป่าโน้ตเสียง ฟา มี และ เร

ที่มา : (Maurice D. Taylor, 1976 : 3-6)

เอกสารประกอบการสอน4.4
การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง โด (C)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

ภาพประกอบที่ 4.11 แสดงการวางนิ้วเสียงโด

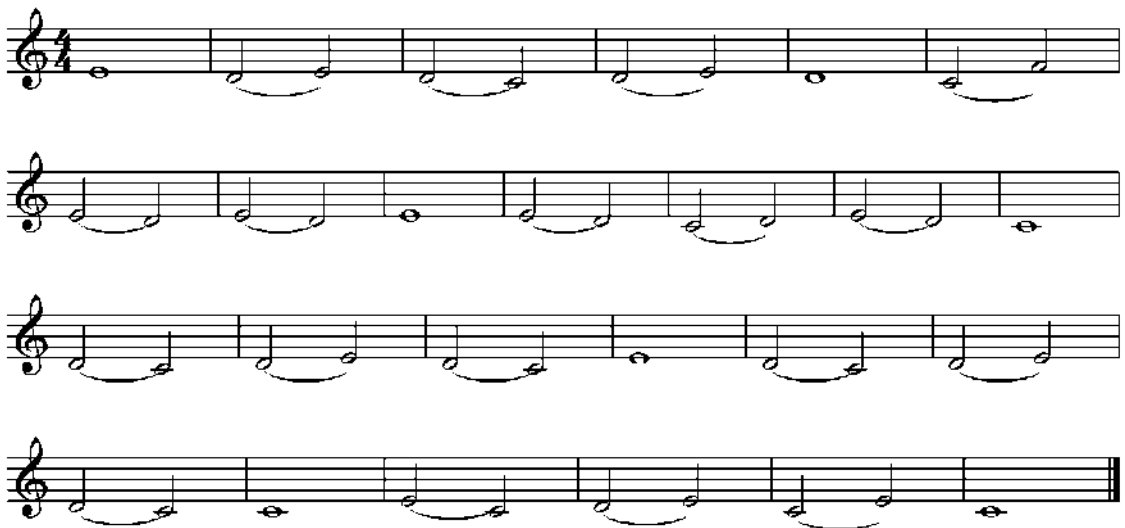
เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 4.4

การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง โด (C)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

ฝึกเป่าตามลักษณะของ โน้ตตัวกลม และ โน้ตตัวขาว

ภาพประกอบที่ 4.12 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียงโด

ฝึกเป่าตามลักษณะของ โน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว และ โน้ตตัวกลม

The image shows four staves of musical notation in 4/4 time. The first staff contains a sequence of quarter notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5, A5, B5, C6. The second staff contains a sequence of eighth notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5, A5, B5, C6. The third staff contains a sequence of half notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5, A5, B5, C6. The fourth staff contains a sequence of quarter notes: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5, A5, B5, C6, followed by a double bar line.

ภาพประกอบที่ 4.13 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการฝึกเป่าโน้ตตามลักษณะต่างๆ

แบบทดสอบระหว่างเรียนเอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 4

สำหรับการเรียน เรื่อง การเป่าทรัมเป็ตตามตัวโน้ต ฟา มี เร โด

คำชี้แจง: ปฏิบัติเป่าทรัมเป็ตตามโน้ตในเสียงฟา มี เร โด และเครื่องหมาย Legato โดยเน้นทักษะของมือขวาให้ถูกต้องตามระดับเสียงและจังหวะที่กำหนดให้

ภาพประกอบที่ 4.14 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเป่าทรัมเป็ตตามโน้ตในเสียง ฟา มี เร โด

สมุดบันทึกคะแนน

สมุดบันทึกการให้คะแนนนี้ ใช้บันทึกคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเก็บคะแนนของผู้เรียนไปประเมินผลต่อไป

แผนบริหารการสอนที่ 4 (การปฏิบัติทรมเปิดตามตัวโน้ต ฟามิเร โค)

ลำดับ	ชื่อ – สกุล	ก่อนเรียน 10	หลังเรียน 10	ผ่าน	หมายเหตุ
				ไม่ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					

22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					

สรุปผลการประเมิน

ก่อนเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ไม่ผ่าน จำนวนคน

คะแนนสูงสุด คะแนน คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนต่ำสุดคะแนน คะแนนสูงสุด คะแนน

หลังเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ผ่าน จำนวน คน

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

แผนบริหารการสอนที่ 5

หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี

ภาคเรียนที่ 1/2555

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รหัสวิชา 2061432A ชื่อวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1

อาจารย์ผู้สอน นายวิระ ฉิมพลี

แผนบริหารการสอนที่ 5 การปฏิบัติทรมเปิดตามตัวโน้ตฟาชาร์ปซอล ลา ที โด

1. จุดมุ่งหมาย

ฝึกเป่าทรมเปิดตามตัวโน้ตฟาชาร์ปซอล ลา ที โด ในอัตราจังหวะต่างๆ เพื่อให้มีความชำนาญในการเป่าทรมเปิดมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์หลังการเรียนรู้

1. สามารถวางนิ้ว และมีท่าทางในการเป่าทรมเปิดได้ถูกต้อง
2. สามารถเป่าทรมเปิดตัวโน้ตเสียงฟาชาร์ปซอล- ลา - ที- โด ได้ถูกต้อง

3. เนื้อหาการเรียนรู้

1. การฝึกเป่าตามตัวโน้ตฟาชาร์ป(F#)ซอล (G)ลา(A) ท(B) โด(C)
2. การฝึกเป่าเสียงโด (C)สูง
3. การฝึกหยุดเสียงเป่า
4. การฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent)

4. จำนวนชั่วโมง

จำนวนชั่วโมงแผนบริหารการสอนที่ 5			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
8 ชั่วโมง	สอนซ่อมเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	-	อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. แผนการสอน

แผนการสอน			
ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
11	การฝึกเป่าตามตัวโน้ต ฟาชาร์ป (F#) ซอล(G)ลา (A) ที(B) โค (C)	4 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 5.1 เรื่องการฝึกเป่าตามตัวโน้ต ฟาชาร์ป (F#) ซอล(G)ลา (A) ที(B) โค(C) อาจารย์บรรยาย และสาธิต การฝึกเป่าตามตัวโน้ต ฟาชาร์ป (F#) ซอล(G)ลา(A) ที (B) โค (C) นักศึกษปฏิบัติตามเอกสารประกอบการสอนเรื่อง การฝึกเป่าตามตัวโน้ต ฟาชาร์ป (F#) ซอล(G)ลา(A) ที(B) โค (C)
12	<ol style="list-style-type: none"> การฝึกหยุดเสียงเป่าและการฝึกโน้ตประจุก การฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) 	4 ชั่วโมง	<ol style="list-style-type: none"> ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 5.2 และ 5.3 เรื่องการฝึกหยุดเสียงเป่าและการฝึกโน้ตประจุก อาจารย์บรรยาย และสาธิตการฝึกหยุดเสียงเป่าและการฝึกโน้ตประจุก นักศึกษปฏิบัติตามเอกสารประกอบการสอนเรื่องการฝึกหยุดเสียงเป่าและการฝึกโน้ตประจุก ให้นักศึกษา ศึกษาเอกสารประกอบการสอน 5.4 เรื่องการฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) อาจารย์บรรยาย และสาธิต การฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) นักศึกษปฏิบัติตามเอกสารประกอบการสอนเรื่อง การฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent)

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- ทดสอบ
- บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรม
- ตรวจสอบผลการฝึกตามใบงาน

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบทดสอบ
- ใบงาน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- นักศึกษาได้คะแนนจากการทดสอบ ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
- นักศึกษาได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่าน

เกณฑ์

- ได้คะแนนจากใบงานตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 5.1

การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง ฟาชาร์ป (F#) ซอล (G) ลา (A) ที (B) โด (C)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

ภาพประกอบที่ 5.4 แสดงการวางนิ้วเสียงฟาชาร์ป ภาพประกอบที่ 5.1 แสดงการวางนิ้วเสียงซอล

ภาพประกอบที่ 5.2 แสดงการวางนิ้วเสียงลา

ภาพประกอบที่ 5.3 แสดงการวางนิ้วเสียงที

ภาพประกอบที่ 5.4 แสดงการวางนิ้วเสียงโด

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่5.2

การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียงฟาซาร์ป(F#)ซอล (G)ลา(A) ที(B) โค(C)

ฝึกวางนิ้วตามภาพ นิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตาม จังหวะที่กำหนดให้

○○○ C

○●○ B

●●○ A

○○○ G

○●○ F#

ฝึกเป่าตามลักษณะของโน้ตตัวกลม และโน้ตตัวขาว

ฝึกเป่าตามลักษณะของโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวกลม

ภาพประกอบที่ 5.5 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการฝึกเป่าโน้ตเสียง ซอล ลา ที โดตามลักษณะของ
โน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว และโน้ตตัวดำ

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 5.3

การฝึกนับจังหวะหยุด

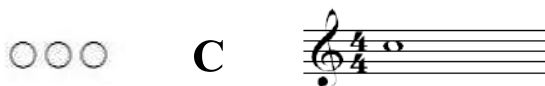
เริ่มฝึกเป่าอย่างช้าๆ ให้เกิดความชำนาญในการกดแป้นทั้งหมดที่ได้ฝึกหัดมาและการหยุดเสียงในจังหวะนั้นอย่างถูกต้อง

ภาพประกอบที่ 5.6 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการฝึกนับจังหวะหยุด

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 5.4

การวางนิ้วและการฝึกเป่าโน้ตเสียง โด (C)

ฝึกวางนิ้วตามภาพนิ้วมือไม่เกร็งจนเกินไป เป่าเสียงยาวให้ดังกังวาน และใช้ลิ้นตัดลมตามจังหวะที่กำหนดให้

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ ที เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ ลา เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ ซอล เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ ฟา เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ มี เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ เร เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ฝึกเป่าตามโน้ตเสียง โด และ โด(ต่ำ) เพื่อเพิ่มคล่องแคล่วของนิ้ว

ภาพประกอบที่ 5.7 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการฝึกเป่าโน้ตเสียง

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 5.5

การฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent)

ให้เป่าเน้นตัวโน้ตที่มีเครื่องหมายนี้กำหนด ให้มีความแตกต่างจากโน้ตตัวอื่นๆ
การเป่าเน้นเสียง (Accent) โดยมีสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมายคล้ายหมวกมุ่มแหลมอยู่ด้านบน
หรือล่างที่หัวโน้ตเป็นการเป่าเน้นเสียงโดยจะต้องเป่าเน้นเสียงของโน้ตแต่ละตัวให้ชัดเจน

ภาพประกอบที่ 5.8 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเครื่องหมายเน้นเสียง

แผนบริหารการสอนที่ 5 (การปฏิบัติทรมเปิดตามตัวโน้ต ฟาซาร์ปซอล ลา ที โด)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน 10	หลังเรียน 10	ผ่าน	หมายเหตุ
				ไม่ ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					

26					
27					
28					
29					
30					

สรุปผลการประเมิน

ก่อนเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ไม่ผ่าน จำนวนคน

คะแนนสูงสุด คะแนน คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนต่ำสุดคะแนน

หลังเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ผ่าน จำนวน คน

คะแนนสูงสุด คะแนน

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

แผนบริหารการสอนที่ 6

หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี ภาคเรียนที่ 1/2555

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

รหัสวิชา 2061432A ชื่อวิชา ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1

อาจารย์ผู้สอน นายวิระ ฉิมพลี

แผนบริหารการสอนที่ 6 การปฏิบัติทรมเปิดตามเพลงที่กำหนด

1. จุดมุ่งหมาย

ศึกษาการปฏิบัติทรมเปิดตามเพลงที่กำหนดให้ เพื่อแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ โดยสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของผู้บรรเลงได้

2. วัตถุประสงค์หลังการเรียนรู้

1. สามารถวางนิ้ว และมีท่าทางในการปฏิบัติทรมเปิดได้ถูกต้อง
2. สามารถเป่าทรมเปิดเพลง วันนี้มีนัด นกยูงทอง วันใดฉันไม่ได้มา มีกรรมได้

3. เนื้อหาการเรียนรู้

1. เพลงวันนี้มีนัด
2. เพลงนกยูงทอง
3. เพลงวันใดฉันไม่ได้มา
4. เพลงมีกรรม

4. จำนวนชั่วโมง

จำนวนชั่วโมงแผนบริหารการสอนที่ 2			
บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาด้วยตนเอง
8 ชั่วโมง	สอนซ่อมเสริมตามความต้องการของนักศึกษา เฉพาะราย	-	อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

5. แผนการสอน

แผนการสอน			
ครั้งที่	หัวข้อ/รายละเอียด	ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนการสอน
13	การเป่าทรมเปิดตามเพลงที่กำหนด -เพลงวันนี้มีน้ด	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ปฏิบัติเพลงที่ 6.1 เพลงวันนี้มีน้ด 2. ผู้สอนสาธิตการบรรเลงเพลงวันนี้มีน้ด 3. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามเอกสาร ประกอบการสอนการบรรเลงเพลงวันนี้มีน้ดเพื่อให้เกิดความชำนาญในการเป่าทรมเปิด
14	การเป่าทรมเปิดตามเพลงที่กำหนด -เพลงนกยูงทอง	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ปฏิบัติเพลงที่ 6.2 เพลงนกยูงทอง 2. ผู้สอนสาธิตการบรรเลงเพลงนกยูงทอง 3. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามเอกสาร ประกอบการสอนการบรรเลงเพลงนกยูงทองเพื่อให้เกิดความชำนาญในการเป่าทรมเปิดเพลงนกยูงทอง
15	การเป่าทรมเปิดตามเพลงที่กำหนด -เพลงวันใดฉันไม่ได้มา - เพลงมีกรรม	4 ชั่วโมง	1. ให้นักศึกษา ปฏิบัติเพลงที่ 6.3 และ 6.4 เพลงวันใดฉันไม่ได้มาและเพลงมีกรรม 2. ผู้สอนสาธิตการบรรเลงเพลงวันใดฉันไม่ได้มาและเพลงมีกรรม 3. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามเอกสาร ประกอบการสอนการบรรเลงเพลงวันใดฉันไม่ได้มาและเพลงมีกรรมเพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความชำนาญในการเป่าทรมเปิดในเพลงที่กำหนดให้

6. การวัดและประเมินผล

วิธีการวัดผล

- ทดสอบ
- บันทึกแบบสังเกตพฤติกรรม
- ตรวจสอบผลการฝึกตามใบงาน

เครื่องมือวัดผล

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แบบทดสอบ
- เอกสารประกอบการสอน

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

- นักศึกษาได้คะแนนจากการทดสอบ ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์
- นักศึกษาได้คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรม ตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่า

เกณฑ์

- ได้คะแนนจากใบงานตั้งแต่ 80 % ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

แผนบริหารการสอนที่ 6 (การปฏิบัติพร้อมเปิดตามเพลงที่กำหนด)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ก่อนเรียน 10	หลังเรียน 10	ผ่าน	หมายเหตุ
				ไม่ ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					

26					
27					
28					
29					
30					

สรุปผลการประเมิน

ก่อนเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ไม่ผ่าน จำนวนคน

คะแนนสูงสุด คะแนน คะแนนสูงสุด คะแนน

คะแนนต่ำสุดคะแนน

หลังเรียน

1. ผ่าน จำนวน คน

2. ผ่าน จำนวน คน

คะแนนสูงสุด คะแนน

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 6.1

เรื่อง การปฏิบัติทริ้มเป็ดตามเพลงที่กำหนด

คำชี้แจง: ปฏิบัติเป่าทริ้มเป็ดให้ถูกต้องตามโน้ตเพลงที่กำหนดให้

วันนี้มีนัด

ภาพประกอบที่ 6.1 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเป่าทริ้มเป็ดตามโน้ตเพลง “วันนี้มีนัด”

แบบทดสอบแผนบริหารการสอนที่ 6.2

เรื่องการเป่าทรัมเป็ตตามเพลงที่กำหนด

คำชี้แจง: ปฏิบัติเป่าทรัมเป็ตให้ถูกต้องตามโน้ตเพลงที่กำหนดให้

นกยูงทอง

10

19

23

ภาพประกอบที่ 6.2 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเป่าทรัมเป็ตตามโน้ตเพลง“นกยูงทอง”

เอกสารประกอบการสอนแผนบริหารการสอนที่ 6.3

เรื่องการเป่าทรัมเป็ตตามเพลงที่กำหนด

คำชี้แจง: ปฏิบัติเป่าทรัมเป็ตให้ถูกต้องตามโน้ตเพลงที่กำหนดให้

วันใดฉันไม่ได้มา

10

18

ภาพประกอบที่ 6.3 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเป่าทรัมเป็ตตามโน้ตเพลง“วันใดฉันไม่ได้มา”

เอกสารประกอบการสอนระหว่างเรียน

เรื่อง การเป่าทรัมเป็ตตามเพลงที่กำหนด

คำชี้แจง: ปฏิบัติเป่าทรัมเป็ตตามโน้ตเพลง “มีกรรม” เพื่อเพิ่มทักษะของมือขวา ให้ถูกต้องตามระดับเสียงและจังหวะที่กำหนดให้

มีกรรม

The musical notation is written on three staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff contains measures 1 through 8. The second staff, starting at measure 9, contains measures 9 through 14. The third staff, starting at measure 15, contains measures 15 through 18. The melody consists of quarter and eighth notes with rests.

ภาพประกอบที่ 6.4 แสดงรูปภาพโน้ตสากลเรื่องการเป่าทรัมเป็ตตามโน้ตเพลง“มีกรรม”

**แบบทดสอบก่อน – หลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอน
รายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)
ตอนที่ 1**

เอกสารประกอบการสอนก่อน – หลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติ

เครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเป็ด)

เรื่อง การปฏิบัติทรมเป็ดสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง: จงอ่านและพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับช่องตัวอักษรที่ต้องการ

1. Johann Wilhelm Haas เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างไร

- ก. เป็นผู้ออกแบบทรมเป็ด
- ข. เป็นผู้คิดระบบการวางนิ้วของทรมเป็ด
- ค. เป็นผู้ค้นพบทรมเป็ดตัวแรก
- ง. เป็นผู้ประพันธ์เพลงสำหรับทรมเป็ด

2. ทรมเป็ดเป็นเครื่องดนตรีที่มีลักษณะการเล่นแบบใด

- ก. ดีด
- ข. สี
- ค. ดี
- ง. เป่า

3. ทรมเป็ดจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีประเภทใด

- ก. เครื่องสาย
- ข. เครื่องลมไม้
- ค. เครื่องลมทองเหลือง
- ง. เครื่องลมนิ้ว

4. วัสดุชนิดใดไม่นิยมนำมาใช้ทำทรมเป็ด

- ก. เงิน
- ข. ทอง
- ค. เหล็ก
- ง. ทองคำขาว

5. เสียงของทรัมเป็ตเกิดจากส่วนประกอบชิ้นใด

- ก. Mouthpiece
- ข. First Valve Slide
- ค. Third Valve Slide
- ง. Valves

6. บรรทัด 5 เส้น นับเส้นใดเป็นเส้นที่ 1

- ก. เส้นต่ำสุด
- ข. เส้นบนสุด
- ค. เส้นกลาง
- ง. เริ่มนับเส้นใดก็ได้

7. กำหนดให้ 1 ห้องเพลงมีกี่จังหวะ

- ก. 1 จังหวะ
- ข. 2 จังหวะ
- ค. 3 จังหวะ
- ง. 4 จังหวะ

8. มีความหมายว่าอย่างไร

- ก. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ฟา
- ข. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 4 มีเสียง ซอล
- ค. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ฟา
- ง. กำหนดให้โน้ตบนเส้นที่ 2 มีเสียง ซอล

9. มีความยาวเสียงกี่จังหวะ

- ก. 1 จังหวะ
- ข. 2 จังหวะ
- ค. 3 จังหวะ
- ง. 4 จังหวะ

10. ตัวโน้ตที่คาบเส้นที่ 3 ในกฎแจซอลมีเสียงอะไร

- ก. ซอล
- ข. ลา
- ค. ที
- ง. โด

11. ภาพแสดงการเคาะจังหวะต่อไปนี้

นับได้กี่จังหวะ

- ก. 1 จังหวะ
- ข. 2 จังหวะ
- ค. 3 จังหวะ
- ง. 4 จังหวะ

12. โน้ตในข้อใดมีอัตราจังหวะสั้นที่สุด

- ก. โน้ตตัวขาว
- ข. โน้ตตัวดำ
- ค. โน้ตตัวเข็บบีตหนึ่งชั้น
- ง. โน้ตตัวกลม

13. จังหวะตกหมายถึงข้อใด

- ก. จังหวะที่ฝ่าเท้ายกขึ้นจากพื้น
- ข. จังหวะที่เท้ากำลังจะตกถึงพื้น
- ค. จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้น
- ง. จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้นและยกขึ้นจากพื้น

14. โน้ตตัวขาว + โน้ตตัวดำ จะมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ

- ก. 1 จังหวะ
- ข. 2 จังหวะ
- ค. 3 จังหวะ
- ง. 4 จังหวะ

15. การเป่าทรมเปิด ควรเก็บลมไว้ช่วงใดของร่างกาย
- ก. ช่วงหน้าอก
 - ข. ช่วงลำคอ
 - ค. ช่วงท้อง
 - ง. ช่วงใดก็ได้
16. ลักษณะของเท้าซ้ายเวลานั่งเป่าทรมเปิดควรมีลักษณะใด
- ก. นำหน้าเท้าขวาเล็กน้อย
 - ข. ซิดกับเท้าขวา
 - ค. อยู่ด้านหลังเท้าขวาเล็กน้อย
 - ง. ซิดกับขาเก้าอี้
17. ลักษณะของไหล่เวลาเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด
- ก. ผ่อนคลายทั้งสองข้าง
 - ข. ไหล่ซ้ายยกขึ้นเล็กน้อย
 - ค. ไหล่ขวา ยกขึ้นเล็กน้อย
 - ง. เกร็งไหล่ยกขึ้นทั้งสองข้าง
18. ลักษณะของหน้าท้องเวลาหายใจเข้าควรมีลักษณะใด
- ก. ท้องยุบ
 - ข. เกร็งหน้าท้องไม่ให้ขยับ
 - ค. ท้องพองออก
 - ง. มีลักษณะใดก็ได้
19. ลักษณะของลำตัวช่วงอกเมื่อเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด
- ก. ให้ลำตัวยกขึ้น
 - ข. เอียงทางด้านซ้าย
 - ค. เอียงทางด้านขวา
 - ง. ให้ลำตัวนิ่ง

20. เมื่อเป่าทรมเปิดควรใช้วิธีการใดหายใจ
- ใช้จมูกหายใจเมื่อจบวรรค
 - ใช้จมูกหายใจเมื่อใดก็ได้
 - ใช้ช่องปากหายใจเมื่อจบวรรค
 - ใช้ช่องปากหายใจเมื่อใดก็ได้
21. ลักษณะของลำตัวช่วงอกเมื่อเป่าทรมเปิด ควรมีลักษณะใด
- ให้ลำตัวยกขึ้น
 - เอียงทางด้านซ้าย
 - เอียงทางด้านขวา
 - ให้ลำตัวนิ่ง
22. การฝึกเป่าช่วงแรกควรให้เสียงมีลักษณะใด
- ยาวดังกังวาน
 - สั้นๆดังกังวาน
 - ยาวและสั้น สลับกัน
 - ลักษณะใดก็ได้
23. อวัยวะใด ที่เราใช้ประคองทรมเปิดในเวลาเป่า
- คาง
 - ข้อมือและแขน
 - นิ้วหัวแม่มือข้างขวา
 - ใช้ คาง โคนนิ้วชี้ และนิ้วหัวแม่มือ ช่วยกันประคอง
24. การเป่าทรมเปิดในเสียงสูงควรปฏิบัติตามข้อใด
- ใช้ลมจากช่วงอก
 - ใช้ลมจากช่วงท้อง
 - ใช้ลมจากส่วนใดก็ได้
 - ผิดทุกข้อ

25. เมื่อเป่าโน้ตเสียง โคนักเรียนควรใช้นิ้วใดกดเป็น
- ไม้มกดนิ้วใดเลย
 - นิ้วชี้
 - นิ้วกลาง
 - นิ้วนาง
26. การวางนิ้วจะใช้นิ้วทั้งหมดกี่นิ้วในการกดเป็น
- 1 นิ้ว
 - 2 นิ้ว
 - 3 นิ้ว
 - 4 นิ้ว
27. เราควรรีมือใดในการ จับทรมเปิดตอนบน
- มือซ้าย
 - มือขวา
 - มือใดก็ได้
 - ถูกทุกข้อ
28. เมื่อเป่าโน้ตเสียงซอลนักเรียนควรใช้นิ้วใดกด
- นิ้วชี้และนิ้วกลาง
 - นิ้วชี้และนิ้วนาง
 - นิ้วชี้ นิ้วกลางและนิ้วก้อย
 - ไม้มกดนิ้วใดๆเลย
29. โน้ตในข้อใดมีอัตราจังหวะสั้นที่สุด
- โน้ตตัวขาว
 - โน้ตตัวดำ
 - โน้ตตัวเข็บบัดหนึ่งชั้น
 - โน้ตตัวกลม
30. จังหวะตกหมายถึงข้อใด
- จังหวะที่ฝ่าเท้ายกขึ้นจากพื้น
 - จังหวะที่เท้ากำลังจะตกถึงพื้น
 - จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้น
 - จังหวะที่ฝ่าเท้าตกกระทบถึงพื้นและยกขึ้นจากพื้น

เฉลยแบบทดสอบก่อน - หลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่อง
ทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)

เรื่อง การปฏิบัติทรมเปิดสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1.	ก	11.	ข	21.	ก
2.	ง	12.	ค	22.	ก
3.	ค	13.	ค	23.	ง
4.	ค	14.	ค	24.	ข
5.	ก	15.	ข	25.	ค
6.	ก	16.	ก	26.	ง
7.	ค	17.	ก	27.	ก
8.	ง	18.	ค	28.	ค
9.	ง	19.	ง	29.	ข
10.	ค	20.	ค	30.	ค

**แบบทดสอบก่อน - หลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอน
รายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)
ตอนที่ 2**

เอกสารประกอบการสอนก่อน - หลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติ

เครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)

เรื่อง การปฏิบัติทรมเปิดสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำชี้แจง: ปฏิบัติเป่าทรมเปิดตามโน้ตเพลงวันนี้มีนัด เพื่อให้เกิดทักษะความคล่องแคล่วของนิ้วมือ
ขวา และสามารถปฏิบัติตามเครื่องหมาย Legato Accent และ โน้ตประจุกให้ถูกต้องตามที่กำหนดให้

วันนี้มีนัด

The musical score is presented in four staves of music. The first staff begins with a 7-measure rest, followed by a melodic line. The second staff starts at measure 11, the third at measure 22, and the fourth at measure 32. The music features eighth and sixteenth notes, rests, and accents.

แบบการให้คะแนนระหว่างเรียน
บทที่ 1-2-3

แบบการให้คะแนน บทที่ 1 – 2 –3

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	แผนบริหารการ สอนที่ 1	แผนบริหารการ สอนที่2	แผนบริหารการ สอนที่3	คะแนน รวม 60
		20	20	20	
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					
8.					
9.					
10.					
11.					
12.					
13.					
14.					
15.					
16.					
17.					
18.					
19.					
20.					

ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

แบบการให้คะแนน
ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)
ระหว่างเรียนในบทที่ 4 – 5 – 6

คำแนะนำในการใช้

1. ควรศึกษาเกณฑ์ในการให้คะแนนในหัวข้อต่างๆ อย่างละเอียด
2. ในการให้คะแนนจะพิจารณา เฉพาะหัวข้อที่กำหนดไว้ในแบบการให้คะแนนเท่านั้น

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อ จังหวะ

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และระดับของคะแนนในหัวข้อ จังหวะ ไว้ดังนี้

ระดับคะแนน

- 5 หมายถึง เป้าทรมเปิดได้ถูกต้องตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยไม่มีข้อผิดพลาด
- 4 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด
- 3 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด
- 2 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด
- 1 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามอัตราจังหวะต่างๆ ในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อ ทำนอง

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และระดับของคะแนนในหัวข้อ ทำนอง ไว้ดังนี้

ระดับคะแนน

- 5 หมายถึง เป้าทรมเปิดได้ถูกต้องตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยไม่มีข้อผิดพลาด
- 4 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด
- 3 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด
- 2 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด
- 1 หมายถึง เป้าทรมเปิดตามทำนองของเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ ผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อ คุณภาพเสียง

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และระดับของคะแนนในหัวข้อ คุณภาพเสียง ไว้ดังนี้

ระดับคะแนน	
5	หมายถึง เป่าทรมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมา ชัดเจนไม่ผิดเพี้ยน และถูกต้องตามธรรมชาติของเสียงทรมเป็ต
4	หมายถึง เป่าทรมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมา ผิดเพี้ยนบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เกิน 2 จุด
3	หมายถึง เป่าทรมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมา ผิดเพี้ยนบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เกิน 3 จุด
2	หมายถึง เป่าทรมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมา ผิดเพี้ยนบ้างเล็กน้อยแต่ไม่เกิน 4 จุด
1	หมายถึง เป่าทรมเป็ตในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยเสียงที่เป่าออกมา ผิดเพี้ยนตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อ ความคล่องแคล่ว

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และระดับของคะแนนในหัวข้อ ความคล่องแคล่ว ไว้ดังนี้

ระดับคะแนน

5	หมายถึง	เป่าทรมเป็ดในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ มีความคล่องแคล่ว ว่องไวโดยไม่สะดุดหรือติดขัดในการเป่า
4	หมายถึง	เป่าทรมเป็ดในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ มีความคล่องแคล่ว ว่องไวอาจสะดุดหรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด
3	หมายถึง	เป่าทรมเป็ดในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ มีความคล่องแคล่ว ว่องไวอาจสะดุดหรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด
2	หมายถึง	เป่าทรมเป็ดในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ มีความคล่องแคล่ว ว่องไวอาจสะดุดหรือติดขัดในการเป่าบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด
1	หมายถึง	เป่าทรมเป็ดในเพลงหรือในแบบทดสอบที่กำหนดให้ มีความคล่องแคล่ว ว่องไวโดยสะดุดหรือติดขัดในการเป่าตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อ ท่าทางการเป่า

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และระดับของคะแนนในหัวข้อ ท่าทางการเป่า ไว้ดังนี้

ระดับคะแนน

5	หมายถึง	นั่งตัวตรง ของทรมเป็ดโดยคางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเสมอช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางไว้ด้านหน้าเท้าขวาเล็กน้อย
4	หมายถึง	นั่งตัวตรง ของทรมเป็ดโดยคางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเสมอช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวาหรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย
3	หมายถึง	นั่งตัวตรง ของทรมเป็ดโดยคางขนานกับพื้น ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวาหรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย
2	หมายถึง	นั่งตัวตรง ของทรมเป็ดโดยก้มหน้าใกล้ลำคอ ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวาหรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย
1	หมายถึง	นั่งหลังงอ ของทรมเป็ดโดยก้มหน้าใกล้ลำคอ ปลายเท้ากางออกเกินช่วงไหล่ เท้าซ้ายวางขนานกับเท้าขวาหรือเท้าขวาวางอยู่ด้านหน้าของเท้าซ้าย

เกณฑ์การให้คะแนนในหัวข้อ การวางนิ้ว

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และระดับของคะแนนในหัวข้อ การวางนิ้ว ไว้ดังนี้
ระดับคะแนน

5	หมายถึง	วางตำแหน่งนิ้วเพื่อกดบังคับเสียงตามตัวโน้ต ได้ถูกต้องตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้
4	หมายถึง	วางตำแหน่งนิ้วกดบังคับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบ้างแต่ไม่เกิน 2 จุด
3	หมายถึง	วางตำแหน่งนิ้วกดบังคับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบ้างแต่ไม่เกิน 3 จุด
2	หมายถึง	วางตำแหน่งนิ้วกดบังคับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดบ้างแต่ไม่เกิน 4 จุด
1	หมายถึง	วางตำแหน่งนิ้วกดบังคับเสียงตามตัวโน้ตตามเพลงหรือแบบทดสอบที่กำหนดให้ โดยผิดตั้งแต่ 4 จุดขึ้นไป

ภาคผนวก ช

แบบตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๘/๑๘๕

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ตอบรับการลงบทความวิจัย

เรียน นายวิระ อิมพลี

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม- มิถุนายน ๒๕๕๘) (ISSN ๑๖๘๖ ๔๔๐๙) นั้น

บัดนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินบทความของท่านเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และเห็นควรรับบทความวิจัยของท่านไว้เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการฉบับดังกล่าว ทั้งนี้หากมหาวิทยาลัยดำเนินการจัดพิมพ์รูปเล่มวารสารวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะจัดส่งให้ท่านในภายหลัง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เสถียรภักดิ์ มุขติ)

รองผู้อำนวยการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

งานบริหารทั่วไป

โทร. ๐๕๕-๔๑๖๖๐๑-๓๐ ต่อ ๑๖๔๒

โทรสาร ๐๕๕-๔๑๖๖๐๑-๓๐ ต่อ ๑๖๔๒, ๐๕๕-๔๑๖๐๒๐

การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง(ทรัมเป็ต)
โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค ระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

The Development of Instructional Document for Fundamental Bass (trumpet) Practice by Folk
Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Music Program in
Bachelor degree of Uttaradit
Rajabhat University

¹วีระ ฉิมพลี ²รองศาสตราจารย์มนัส วัฒนไชยยศ ³ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์

¹ Weerai Shimplee ² Dr. Manat Wattanachaiyot ³ Banjong Cholviroj

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹ Graduate student, Faculty of Humanities and Social Sciences, Dr. Manat Wattanachaiyot

Rajabhat University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

² Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Bansomdejchaopraya Rajabhat University

³อาจารย์ ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

³ Teacher, Faculty of Humanities and Social Sciences, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 32 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ เอกสารประกอบการสอน และแบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน-หลังเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปด้านการปฏิบัติปฏิบัติ (ทรัมเป็ต) ตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติ (ทรัมเป็ต)

ผลวิจัยพบว่า

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/ 83.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/ 80 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย กำหนดไว้

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.19 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.51) คิดเป็นร้อยละ 83.96 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.88 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33) คิดเป็นร้อยละ 52.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย กำหนดไว้

คำสำคัญ: เอกสารประกอบการสอน, เครื่องเป่าลมทองเหลือง, ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop handout on Bass (trumpet) Practice by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Music Programe in Bachelor degree of Uttaradit Rajabhat University on basis of 80/80 criteria and 2) to compare pre and post learning achievement using handout on Bass (trumpet) Practice by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Music Programe in Bachelor degree of Uttaradit Rajabhat University with the conventional method. The research sample included 32 students Music Program in Bachelor degree of Uttaradit Rajabhat University in 1st Semester, Academic Year 2012. The research instruments were handout on Bass (trumpet) Practice by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Music Programe in Bachelor degree of Uttaradit Rajabhat University and pre-and post-achievement test.

The findings revealed as follows :

1. The efficiency of handout on Bass (trumpet) Practice by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Music Programe in Bachelor degree of Uttaradit Rajabhat University was found at 83.02/ 83.96 respectively which was consistent with 80/80 criteria.

2. The learning achievement score of students from post-test was averagely found at higher than its counterpart (25.19) significantly at the .05 level

Keyword: applying local, ram wong song, Bass (trumpet)

บทนำ

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคม มนุษย์ทุกเชื้อชาติทุกศาสนา ต่างรู้จักดนตรีและนำดนตรีเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนดนตรีนั้นยังสามารถช่วยให้ผ่อนคลายในด้านอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ฟังได้ นับว่าดนตรีมีส่วนช่วยในการพัฒนาจิตใจและบุคลิกภาพของประชาชนในแต่ละประเทศ ดังพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิ-พลอดุลยเดชฯ ซึ่งมีความตอนหนึ่งว่า “...ดนตรีทุกชนิดเป็นศิลปะที่สำคัญอย่างหนึ่งมนุษย์เกือบทั้งหมดชอบและรู้จักดนตรี ตั้งแต่เยาว์วัยคนเริ่มรู้จักดนตรีบ้างแล้ว ความรอบรู้ทางดนตรีอย่างกว้างขวาง ย่อมขึ้นอยู่กับเชาวน์และความสามารถในการแสดงดนตรีของแต่ละคนอาศัยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ในระหว่างศิลปะนานาชาติ ดนตรีเป็นศิลปะที่แพร่หลายกว่าศิลปะอื่นๆ และมีความสำคัญในด้านการศึกษาของประชาชนทุกประเทศด้วย...” (โรงเรียนจิตรลดา 2539, น.36)

สังคมทางดนตรีในแต่ละท้องถิ่น อาจจะไม่สามารถใช้รูปแบบที่ตายตัวได้เนื่องจาก ต่างพื้นที่ที่มีความแตกต่างกันทั้งวัฒนธรรม ภาษา เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ผลที่ได้รับจึงต่างรูปแบบออกไปจึงเกิดเงื่อนไขในการขาดความสมดุล

ภูมิปัญญา หมายถึง พื้นฐานความรู้ความสามารถ ความคิด ความเชื่อ ความสามารถทางพฤติกรรม ความสามารถในการแก้ไขปัญหา โดยใช้ประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ใน การปรับตัว และดำรงชีพในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยใช้ประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ใน การปรับตัว และดำรงชีพในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่ได้มีการพัฒนาสืบสานกันมา อันเป็นผลของการใช้สติปัญญาปรับตัวให้เข้ากับสภาพต่างๆ ในพื้นที่ที่กลุ่มชนเหล่านั้นตั้งถิ่นฐานอยู่ รวมทั้งได้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับกลุ่มอื่น

ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ของการดำรงชีวิตของคนไทยที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ทั้งทางตรง และทางอ้อม ที่ประกอบด้วยแนวคิดในการแก้ปัญหาของตนเองจนเกิดการหลอมรวมเป็นแนวความคิดสำหรับแก้ปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งสามารถพัฒนาความรู้ดังกล่าว แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมตามกาลเวลา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีมากมายหลายแขนง แต่มักจะถูกมองว่าล้าหลัง คนบางกลุ่มจึงไม่ค่อยให้ความนิยมและสืบสานกันมากนัก ส่วนใหญ่แล้วภูมิปัญญาท้องถิ่นมักสืบทอดบอกกล่าวกันเป็นการภายใน เช่น สูตรทำอาหาร หรือตำรับตำราต่าง ๆ ทำให้ไม่เป็นที่รับรู้กัน โดยทั่วไป อาจจำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น 10 ลักษณะ(“ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น” 2555, ออนไลน์)ได้ดังนี้

ภูมิปัญญาที่ เกี่ยวกับความเชื่อและศาสนา – ภูมิปัญญาประเภทนี้จะมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นเนื่องจากมีพื้นฐานทางความเชื่อในศาสนาที่แตกต่างกัน สำหรับภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย ซึ่งเกี่ยวกับความเชื่อในทางพระพุทธศาสนาเป็นหลักนั้น ได้มีส่วนสร้างสรรค์สังคม โดยการผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิมจนกลายเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประเพณีและ

พิธีกรรม - เนื่องจากประเพณีและพิธีกรรมเป็นสิ่งที่ฝังรากลึกในท้องถิ่นสร้างขึ้นมา โดยเฉพาะเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจคนในสังคม ภูมิปัญญาประเภทนี้จึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากประเพณีและพิธีกรรมที่สำคัญในประเทศไทยล้วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมแทบทั้งสิ้น ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปะพื้นบ้าน - เป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะต่างๆ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหลังจากนั้นได้สืบทอดโดยการพัฒนาอย่างไม่ขาดสาย กลายเป็นศิลปะที่มีคุณค่าเฉพาะถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับอาหารและผักพื้นบ้าน - นอกจากมนุษย์จะนำอาหารมาบริโภคเพื่อการอยู่รอดแล้ว มนุษย์ยังได้นำเทคนิคการถนอมอาหารและการปรุงอาหารมาใช้ เพื่อให้ อาหารที่มีมากเกินไปเกินความต้องการสามารถเก็บไว้บริโภคได้เป็นเวลานานซึ่งถือว่าเป็นภูมิปัญญาอีกประเภทหนึ่งที่สำคัญต่อการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังนำผักพื้นบ้านชนิดต่างๆมาบริโภคอีกด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้าน - การละเล่นถือว่าเป็นการผ่อนคลายโดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งชอบความสนุกสนานเพลิดเพลิน ภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยส่วนใหญ่จะใช้อุปกรณ์ในการละเล่นที่ประดิษฐ์มาจากธรรมชาติซึ่งแสดงให้เห็นวิถีชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติ และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมอย่างกลมกลืน ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม - ประเทศไทยมีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ของแต่ละภาคเราสามารถพบหลักฐานจากร่องรอยของศิลปวัฒนธรรมที่ปรากฏกระจายอยู่ทั่วไป เช่น สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเทคนิค ความคิด ความเชื่อของบรรพบุรุษเป็นอย่างดี

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้าน ภูมิปัญญาประเภทนี้ส่วนมากแสดงออกถึงความสนุกสนาน และยังเป็นคติสอนใจสำหรับคนในสังคม ซึ่งมีส่วนแตกต่างกันออกไปตามโลกทัศน์ของคนในภาคต่างๆ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับสมุนไพรและตำรายาพื้นบ้าน - ภูมิปัญญาประเภทนี้เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ของคนในอดีตและถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลังถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นปัจจัยสี่ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ หากได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมจะเป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตได้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับประดิษฐ์กรรม - เทคโนโลยีและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนไทยในแต่ละภาคนั้นถือเป็นประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมชั้นเยี่ยม ซึ่งปัจจุบันไม่ได้รับความสนใจในการพัฒนาและส่งเสริมภูมิปัญญาประเภทนี้เท่าที่ควร หากมีการเรียนรู้และสืบทอดความคิดเกี่ยวกับประดิษฐ์กรรมและหัตถกรรมให้แก่เยาวชน จะเป็นการรักษาภูมิปัญญาของบรรพชนได้อีกทางหนึ่ง ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตตามสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เนื่องจากคนไทยมีอาชีพที่เกี่ยวกับเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำนา ทำไร่ จึงทำให้เกิดภูมิปัญญาที่เกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมในการดำรงชีวิตเพื่อแก้ปัญหาหรืออ่อนวอนเพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูกและเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรดังจะเห็นได้จากพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตรทั่วทุกภูมิภาคของไทย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยต้องการอนุรักษ์บทเพลงร่ำวงย้อนยุคจากกลุ่มผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ ที่กำลังจะหายสาบสูญไปจากประเทศไทยซึ่งที่ผ่านมาเราใช้รูปแบบ

ของดนตรีตะวันตกมาใช้ จากที่ผ่านมามาอาจจะไม่เหมาะกับการเรียนการสอนในบ้านจึงต้องการสร้างเอกสารประกอบการสอน เรื่อง การปฏิบัติเครื่องเป่าทองเหลืองสากล (เครื่องมือเอกทรัมเป็ต) จากบทเพลงวันนี้มีนัค, เพลงนกยูงทอง, วันใดฉันไม่ได้มา และเพลงมีกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์ เพื่อให้เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับคนไทยมากที่สุด และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาแก้ปัญหาการสอนวิชาดนตรีสากลในเรื่องเกี่ยวกับทรัมเป็ตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 74 คน โดยจำแนกเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 14 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเชิงทดลอง ฉะนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้ การวิจัยครั้งนี้ เพศ อายุ ความแตกต่างทางด้านพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม อารมณ์ สติปัญญา และ

สภาพแวดล้อมของนักศึกษา ไม่เป็นตัวแปรที่นำมาศึกษา นักศึกษาต้องฝึกฝนตนเองนอกตารางเรียน อย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เป็นการปรับปรุงประสิทธิภาพ การเรียนการสอนของผู้เรียนและครูผู้สอนดนตรีให้ดีขึ้นรวมทั้งผลการวิจัยจะเป็นแรงกระตุ้นให้มีการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนในวิชาอื่นๆ มากขึ้น
3. ผลการวิจัยเป็นแนวทางนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาเอกสารประกอบการสอนในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

เอกสารประกอบการสอน หมายถึง การนำระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาไปใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค จัดการเรียนการสอน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้ เป็นเอกสารประกอบการสอนประกอบคำบรรยายสำหรับใช้สอน นักศึกษากลุ่มใหญ่ โดยกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียนให้อาจารย์ใช้ประกอบการบรรยาย ประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอน ส่วนประกอบต่างๆ ได้แก่ แผนการสอน ใบความรู้ แบบฝึกการปฏิบัติทรัมเป็ต แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน แบบทดสอบการปฏิบัติทรัมเป็ต

เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล หมายถึง เอกสารประกอบการสอนที่มีการพัฒนาการประยุกต์บทเพลงร่ำวงย้อนยุคพื้นบ้านจากชมรมผู้สูงอายุ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี เข้ามาผสมผสานกับการเรียนการสอนปฏิบัติทรัมเป็ต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ไม่เคยเรียนปฏิบัติทรัมเป็ตในกลุ่มทดลอง โดยนำมาประยุกต์บทเพลงให้เข้าเป็นเอกสารประกอบการสอนคือ บทเพลง รูปแบบการฝึก ท่วงทำนองเพลงพื้นบ้าน ลีลาของบทเพลงมาปรับใช้สำหรับเล่นบรรเลง

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ที่ไม่เคยเรียนปฏิบัติทรัมเป็ต จำนวน 32 คน

ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานของเอกสารประกอบการสอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 80/80 - 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนหรือแบบฝึกหัดระหว่างเรียนถูกโดยคิดเป็นค่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

- 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการประเมินผลหลังเรียน โดยคิดเป็นค่าร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังการเรียน ด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

ความสามารถนักศึกษากลุ่มทดลอง หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติทรัมเป็ต ได้ถูกต้องตามจังหวะ การวางตำแหน่งนิ้ว คุณภาพของเสียงและความคล่องแคล่ว

ทรัมเป็ต (trumpet) หมายถึง เครื่องดนตรีที่จัดอยู่ในประเภทเครื่องลมทองเหลือง กำพวด (mouthpiece) สำหรับเป่ามีลักษณะเป็นท่อโลหะยาว บานตรงปลายคล้ายรูปถ้วย ท่อลมทรัมเป็ตกลวงยาวเท่ากันปลายจะบานออกเป็นลำโพง ทรัมเป็ตมีลูกสูบ 3 ลูกสำหรับเปลี่ยนความสั้นยาวของท่อลมเพื่อเปลี่ยนระดับเสียงดนตรีที่เกิดขึ้นบางครั้งกดเพียง 1 นิ้ว บางครั้ง 2 นิ้ว หรือ 3 นิ้วพร้อมกันเป่าโดยเม้มริมฝีปาก แล้วทำให้ริมฝีปากสันสะเทือนในกำพวด เสียงของทรัมเป็ตจะเป็นเสียงที่มีพลังและดั่งเจดจ้า

กรอบและแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อความเข้าใจ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างเอกสารประกอบการสอนเครื่องเป่าลมทองเหลือง (ทรัมเป็ต) และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่จะสร้างเอกสารประกอบการสอนสามารถแก้ปัญหาในเรื่องการอ่านทฤษฎี และการฝึกปฏิบัติของความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ว่า ผู้เรียนทุกคนไม่สามารถเรียนได้เท่าเทียมกันในระยะเวลาที่กำหนด จึงจำเป็นต้องใช้สื่อและนวัตกรรมการสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วย

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2555 เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลองซึ่งมีรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 74 คน จำแนกเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 23 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 17 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

นักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนวิชาดนตรีสากล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย

2.1.1 เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนวิชาดนตรีสากล

2.1.2 แผนภาพระบบวางมือ สรีระท่าทางการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

2.1.3 แผนภาพแสดงโน้ตดนตรีสากล

2.1.4 แบบทดสอบระหว่างเรียนในหน่วยที่ 1 – 3

2.1.5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ระหว่างเรียนในหน่วยที่ 4 – 6

2.2 แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre – test) หลังเรียน (Post – test) เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมนวิชาดนตรีสากล แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

ตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต)

3.1 การสร้างและการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน

เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุคสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีขั้นตอนและกระบวนการสร้างดังนี้

3.1.1 เลือกเรื่องและกำหนดหัวข้อต่างๆ ให้ครอบคลุมกับเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนที่จะสร้าง

3.1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ หลักการเรียนรู้ แนวคิดพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนดนตรี สื่อการเรียนการสอน และขั้นตอนการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากลทฤษฎีโน้ตสากล เนื้อหาเกี่ยวกับดนตรี ในเรื่องการปฏิบัติทรัมเป็ต

3.1.3 กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอน

3.1.4 สร้างเอกสารประกอบการสอนและจัดทำสื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล โดยแบ่งเนื้อหาของเอกสารประกอบการสอนออกเป็นทั้งหมด 6 แผนบริหารการสอน ใช้เวลาในการเรียนทั้งหมด 60 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แผนบริหารการสอนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติทรัมเป็ตและทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น (จำนวน 8 ชั่วโมง)

2) แผนบริหารการสอนที่ 2 พื้นฐานการเล่นทรัมเป็ต การหายใจสำหรับเครื่องปฏิบัติ (จำนวน 8 ชั่วโมง)

3) แผนบริหารการสอนที่ 3 การวางรูปปาก นิ้ว และการใช้ลิ้นสำหรับการปฏิบัติทรัมเป็ต (จำนวน 8 ชั่วโมง)

4) แผนบริหารการสอนที่ 4 การปฏิบัติทรัมเป็ตตามโน้ตตัว ฟา – มี – เร – โด (ต่ำ)(จำนวน 8 ชั่วโมง)

5) แผนบริหารการสอนที่ 5 การปฏิบัติทรัมเป็ตตามโน้ตตัว ซอล – ลา – ที – โด- เร (จำนวน 8 ชั่วโมง)

6) แผนบริหารการสอนที่ 6 การปฏิบัติทรัมเป็ตตามเพลงที่กำหนด (จำนวน 12 ชั่วโมง)เพลงวันนี้ มีนั้ด เพลงนกยูงทอง เพลงวันไฉนั้นไม่ไ้้มา เพลงมีกรรม

3.1.5 ผู้วิจัยนำเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity)

และประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล โดยได้จัดแบ่งการประเมินออกเป็นด้านต่าง ๆ

สำหรับการประเมินและการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ดังนี้ การประเมินแบ่งระดับ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

การให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

โดยได้ค่าการประเมินเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.543 ซึ่งแสดงว่าเอกสารประกอบการสอนฯ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงในเรื่องของ การใช้อักษรการเน้นคำ คำแนะนำวิธีการใช้ให้ชัดเจน และควรจัดรูปภาพให้มีขนาดใหญ่เหมาะสมกับกระดาษ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญไว้ในตารางที่ 5 หน้า 93 ภาคผนวก ข

3.1.6 ผู้วิจัยปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

3.1.7 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล(ทรัมเป็ต)พื้นฐาน โดยการประยุกต์ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุคระดับชั้นมัธยมศึกษาอุดมศึกษาดังนี้

1) การทดลองแบบรายบุคคล (1: 1) ผู้วิจัยนำเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชา

คนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 3 คน โดยสุ่มเลือกนักศึกษาในกลุ่มศึกษาเก่ง 1 คน นักศึกษาในกลุ่มปานกลาง 1 คน และนักศึกษาในกลุ่มอ่อน 1 คน เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาทดลองใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล

จากการทดลองใช้ครั้งนี้ พบว่า เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล มีข้อบกพร่องที่ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การเลือกใช้ภาษาและคำศัพท์ที่ยากเกินไป ไม่เหมาะสมกับวัยของศึกษา นักศึกษาไม่เข้าใจแผนภาพระบบนิ้ว สรีระการปฏิบัติทรัมเป็ต และแผนภาพแสดงโน้ตสากล การใช้เลือกใช้ภาพไม่สื่อความหมายกับผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการสอนฯ ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

2) การทดลองหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล ไปใช้จัดการเรียนการสอนจริง (Trial Run) ให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 32 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

พบว่า เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/ 83.96 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวม ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/ 80 ซึ่งได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 3 หน้า 74 ของบทที่ 4

3.2 แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียน (Pre - test) หลังเรียน (Post - test) เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาคนตรีสากล แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) และตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนและกระบวนการสร้างดังนี้

ตอนที่ 1 คือแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (multiple choice) 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ กำหนดการให้คะแนน คือ ถ้าผู้เรียนตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอนและกระบวนการสร้างดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาทั้งหมดในแต่ละหน่วยของเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยกำหนดให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ให้ครอบคลุมทุกหน่วยการเรียนรู้

2) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติทรัมเป็ต ให้ครอบคลุมจุดประสงค์ทุกหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ

3) หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Face Validity) โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีสากล จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงและความถูกต้องของเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวไว้ในภาคผนวก ก

4) ในขั้นนี้ผู้วิจัยนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พิจารณาว่าแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียนแต่ละข้อสามารถวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนจากการพิจารณา ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตามจุดประสงค์

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

5) หาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านในการคัดเลือกแบบทดสอบก่อนเรียน–หลังเรียน ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ไปใช้ต่อไป จากการนำมาคำนวณพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน–หลังเรียนอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้รายงานไว้ในตารางที่ 6 หน้า 99 ภาคผนวก ค

6) ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจพิจารณาอีกครั้งแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้เรียบร้อย

7) นำแบบทดสอบวัดความรู้ทั่วไปในด้านการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบด้วยตนเอง แล้วตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ตัวเลือกในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนเรียบร้อยแล้วจึงนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แบบ Item Total Correlation รายข้อ และค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของ โปรแกรม ประจัญบาน (2550) ผลการคำนวณค่าสถิติ ผู้วิจัยนำเสนอไว้ใน ตารางที่ 7 หน้า 98 ภาคผนวก ค

1. ความยาก (p) ของข้อสอบอยู่ระหว่าง อยู่ระหว่าง 0.50 ถึง 0.70 ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับ เท่ากับ 0.61
2. ค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบ อยู่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.68 ค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.35
3. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของคูเคอร์ริชาร์ดสัน (KR 20) เท่ากับ 0.8914

หมายเหตุ

ตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองสากล 1(ทรัมเป็ต) มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดหัวข้อและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ดังนี้
- 2) ผู้วิจัยนำแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของ กำหนดหัวข้อและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ IOC (Index of item Objective Congruence) นำข้อมูลที่รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence) แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงเกณฑ์การประเมินให้กะทัดรัดและเข้าใจง่าย ให้ตรงกับ วัตถุประสงค์การศึกษา 3) ผู้วิจัยนำแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ในระดับชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และยังไม่เคยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล มาก่อน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .9242

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ก่อนการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมัเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งหมด ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบการสอนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ระยะเวลาในการสอน 16 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ใช้เวลาระหว่างปิดภาคเรียน ในการสอน 16 ครั้ง / 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เวลาเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติทรมัเปิด

ครั้งที่	วันที่เรียน	เนื้อหาที่เรียน
1	15 พฤษภาคม 2555 – 19 พฤษภาคม 2555	แผนบริหารการสอนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นในการปฏิบัติทรมัเปิด และทฤษฎีโน้ตสากลเบื้องต้น
2	21 - 23 พฤษภาคม 2555	แผนบริหารการสอนที่ 2 พื้นฐานการปฏิบัติทรมัเปิด
3	25 – 28 พฤษภาคม 2555	แผนบริหารการสอนที่ 3 การวางรูปปาก นีว และการใช้ลิ้น สำหรับการปฏิบัติทรมัเปิด
4	29 พฤษภาคม 2555 – 5 มิถุนายน 2555	แผนบริหารการสอนที่ 4 การปฏิบัติทรมัเปิดตามโน้ตตัว ฟา – มี – เร – โด
5	6 มิถุนายน 2555 – 13 มิถุนายน 2555	แผนบริหารการสอนที่ 5 การปฏิบัติทรมัเปิดตามโน้ตตัว ซอล – ลา – ที – โด(สูง)
6	14 มิถุนายน 2555 – 20 มิถุนายน 2555	แผนบริหารการสอนที่ 6 การปฏิบัติทรมัเปิดตามเพลงที่กำหนด

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนในเนื้อหาของแต่ละหน่วย ผู้วิจัยจะประเมินผลด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทต่างๆ เพื่อรวมผลการประเมินคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการสอนเรื่อง ปฏิบัติเครื่องทองเหลืองสากล 1 (ทรมเปิด)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบที (t-test Dependent)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/ 83.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพในการทดลองใช้นวัตกรรมตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/ 80 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.19 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.51) คิดเป็นร้อยละ 83.96 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.88 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33) คิดเป็นร้อยละ 52.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรมเปิด) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โพรแกรมวิชาดนตรีสากล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.02/ 83.96 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายหน่วยแต่ละหน่วยของเอกสารประกอบการสอนฯ คะแนนของนักเรียนทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ย 83.02 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดได้ค่าเฉลี่ย 83.96 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาในแต่ละบทเรียนได้ถูกนำมาวิเคราะห์แยกออกให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยเริ่มจากเนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่ซับซ้อน ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยากตามลำดับ และเนื่องด้วยเอกสารประกอบการสอนฯ นี้ได้จัดทำในรูปแบบของ

สื่อประสม ซึ่งเป็นการนำสื่อการเรียนรู้หลายอย่างมาสัมพันธ์กันตั้งแต่ สื่อตัวผู้สอน สื่อเอกสาร สื่ออุปกรณ์ คนตรี ซึ่งแต่ละชนิดมีจุดเด่นที่สนับสนุนประสิทธิภาพการเรียนรู้ต่อกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสนใจที่จะเรียนรู้จนจบเนื้อหา ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ สกินเนอร์ (Skinner) ว่าด้วยการเสริมแรงข้อหนึ่งว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นรวดเร็วถ้าเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ได้มีการจัดให้เป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก และการเรียนรู้ผลแห่งการปฏิบัติเป็นระยะๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะมุ่งมั่นทำสิ่งนั้นต่อไป

งานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีรพันธ์ ปิงแก้ว (2550, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่อง เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) สาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.45/93.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กรกฎ ถนอมสิน, (2554, ออนไลน์) ศึกษาเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรายวิชาดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติคีย์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ดนตรีสากล 2 รหัสวิชา ศ 30245 การฝึกปฏิบัติคีย์บอร์ด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.10 / 88.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 เช่นเดียวกับ ผลการศึกษาของวิระยุทธ ขนยวบ, (2552, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.31/87.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ วรพรณ เทวะหะ, (2554, ออนไลน์) ที่ศึกษาเรื่อง เอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่องดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า เอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากลชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.80/94.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย เอกสารประกอบการสอนการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองสากล (ทรัมเป็ต) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากลผลปรากฏว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย แสดงว่าเอกสารประกอบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดลองเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ผลดีมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมในชุดการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติจริง โดยได้จัดเรียงลำดับของกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนจากง่ายไปยากมีการทดสอบและปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนฯ ในด้านเนื้อหา เวลา กิจกรรม ตลอดจนการประเมินผล ให้มีความเหมาะสมและมีการสาธิตให้การเรียนรู้ได้ดีก็ด้วยการลงมือสัมผัสด้วยตนเองในการสอนดังกล่าวนี้เป็นการนำเอาแนวคิดและทฤษฎีการสอนของนัก

1. ข้อเสนอแนะ

1.1 ครูผู้สอนควรมีกิจกรรมเตรียมไว้ให้นักเรียนบางคนที่ศึกษาบทเรียนเสร็จก่อนเพื่อนคนอื่น ๆ เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติม สื่อวีดิทัศน์เกี่ยวกับด้านดนตรีต่างๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

1.2 ครูผู้สอนควรบรรยายเสริม นอกเหนือจากเนื้อหาที่มีในเอกสารประกอบการสอนฯ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ในการสร้างเอกสารประกอบการสอนฯ ประกอบคำบรรยายนั้น ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นข้อความสรุปสั้นๆ และควรมีภาพประกอบเนื้อหา เพื่อสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

1.4 การสอนการปฏิบัตินั้น ครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าคนใดยังไม่สามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนในกิจกรรมดังกล่าว ก็สามารถให้นักเรียนฝึกฝนนอกเวลาได้ จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ประสบความสำเร็จลงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ มนต์ วัฒนไชยยศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ แสงทอง อาจารย์อนุรักษ์ บุญแจ และอาจารย์จระพันธ์ อ่อนเดือน ที่ให้คำแนะนำดูแลเอาใจใส่ตรวจแก้ไขอย่างละเอียด จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จිරเมศร์ อัครรังสีชนกุล อาจารย์สอนดนตรีโรงเรียนสุโขทัยตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.อำนาจ บุญอนันต์หัวหน้าภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ อาจารย์มาลี เกิดมัน ครูภาษาไทย โรงเรียนลับแลพิทยาคมจังหวัดอุดรดิตต์ที่ให้คำแนะนำในการหาความคุณภาพของเครื่องมือ ขอขอบคุณนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีสากล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ปีการศึกษา 2555 ทุก ๆ คนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เอกสารประกอบการสอน ฯ ชุดนี้เป็นอย่างดี และขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ๆ หลักรัฐศิลป์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ศูนย์ให้การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือจนวิทยานิพนธ์นี้แล้วเสร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงได้จากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบแต่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ช่วยประสิทธิ์ประสาทความรู้และช่วยเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษา ด้วยความเคารพอย่างสูง

บรรณานุกรม

- กิดานันท์ มะลิทอง (2548). เทคโนโลยีและการ สื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- กุมารี สุวรรณสิงห์. (2543). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ
เบื้องต้นในวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 1 (ส 029). วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จักรชัย ธรรมสอน และคณะ. (2553). ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงรำวงย้อนยุค. การสำรวจข้อมูล
ภาคสนาม ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี. วันที่ 20-28 เมษายน
2554.
- จิตรลดา, โรงเรียน. (2539). ๕.สถิติในดวงใจนิรันดร์. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- เฉลิมศักดิ์ พิภูสรี. (2550). อักษราตุรียักษ์ทางห้องวงใหญ่ ฉบับเพลงไม้นวม. กรุงเทพมหานคร:
โอเดียนสโตร์.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2541). “ชุดการสอนระดับประถมศึกษา” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการ
สอนระดับประถมศึกษา. หน่วยที่ 14 หน้า 494-500. นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2537). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยศ เรืองสุวรรณ. (2534). หลักการทฤษฎีเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา. กอปลินธุ์ :
ประสานการพิมพ์.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2554). สังคตินิยม : ความซาบซึ้งในดนตรีตะวันตก .พิมพ์ครั้งที่ 10
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2534). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2537). หลักการของโคคายสู่การปฏิบัติ. วิธีการด้านดนตรีศึกษาโดยการสอนแบบโค
คาย กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2535) สาระดนตรีศึกษา : แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2545). หนังสือเสริมความรู้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะ ดนตรีคลาสสิก-บทเพลง
และการขับร้อง ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.

- . (2537). หลักการของโคคายสู่การปฏิบัติ. **วิธีการด้านดนตรีศึกษาโดยการสอนแบบโคคาย** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน คุปต์การ. (2541). **การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องสาระทำนองของเพลงไทยผ่านทักษะการขับร้องสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนิต อยู่โพธิ์.(2530).หนังสือเครื่องดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, 2530.
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2537). ระบบการสอนดนตรีแบบออร์ฟ. วารสารเพลงดนตรี. 1 (3) : 23.
- ธีรพันธ์ ปิงแก้ว. (2550: ออนไลน์). เอกสารประกอบการสอนวิชา ศ 30201 การปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง (Brass Instruments) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554 . จาก : www.school.obec.go.th/plw/BKYP.doc
- ทรูปลูกปัญญาคอทคอม. (2555). **ภูมิปัญญาทางดนตรี.** ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554 . จาก: http://www.truelookpanya.com/true/knowledge_detail.php?mul_content_id=2753
- นเรศ สมจันทร์ .(2550). การสร้างและการใช้เอกสารประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ (ดนตรี)ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง การปฏิบัติเมโลเดียนเบื้องต้น. (ค้นเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2554 . จาก:<http://www.gotoknow.org/blogs/books/view/0037>
- นิภา ไสภาสัมฤทธิ์. (2541). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องแบบฝึกทักษะการดีดจะเข้เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิชาเอกจะเข้ วิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร :มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บัญชา วงศ์ชื่อ. (2551). การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) เรื่อง เครื่องหมายแทนเสียง เครื่องหมายกำหนดจังหวะและศัพท์และเครื่องหมาย ทางดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554 . จาก: <http://61.19.192.214/portfolio/bancha.pdf>
- บุญชม ศรีสะอาด.(2539).การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- . (2537). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย.** กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ มั่นปาน. (2543). **การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่อง การเป่าขลุ่ยไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาวิทยานิพนธ์** ปริญญา มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปกรณั ประจัญบาน. (2550). โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วย t-test dependent samples. ภาควิชาวิจัย วัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.

- (2550). โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานจากเครื่องมือวิจัย. ภาควิชาวิจัยวัดและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.
- ประกรณ์ ศันผาย. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ศ 30203 ดนตรีพื้นเมือง(สะล้อซอซึง) ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554 . จาก: www.school.obec.go.th/plw/BKYK.doc.
- ประพาส ศุภผล. (2554). การใช้เอกสารประกอบการเรียนการเป่าขลุ่ยเพียงออ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. ค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2554 จาก:<http://banpukkroo.com/board1/index.php?topic=5556.0>
- ประภาส บุญมั่ง. (2550: ออนไลน์). ศึกษาเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนชุดฝึกทักษะดนตรีเรื่อง ดนตรีไทย ในวิชาดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 . จาก:http://www.kroobannok.com/board_view.php?bid7060&bcid_id=
- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2529). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนประกอบหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 3 วิชาวิทยาศาสตร์ ที่สร้างขึ้นด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบให้สัมพันธ์กับความเป็นอยู่และปัญหาชนบทภาคกลาง. ปรินูญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- บัณฑิตชนิด ปัญญาสังข์. (2550). การสอนวิชาขับร้องสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนมีฟ้าวิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พงศักดิ์ ทองพันชั่ง. (2533). การเปรียบเทียบผลการเรียนโน้ตสากลเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ. ปรินูญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พระเจนดุริยางค์. (2533). **Thai Music in Western Notation**. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.
- พิชิต ชัยเสรี. (2553). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อยยุค**. การสำรวจข้อมูลภาคสนาม ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี. วันที่ 20-28 เมษายน 2554. (สัมภาษณ์)
- เพทาย บุญประคอง (2540). การ สร้างบทเรียนเทปโทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่องการฝึกปฏิบัติเป่าขลุ่ย ไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินูญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ยุพิน พิพิธกุล และอรพรรณ ต้นบรรจง. (2531). **สื่อการเรียนการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา สุขปรีดี. (2523). **เทคโนโลยีการเรียนการสอน**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

- วรรณพร เทวะหะ. (2554: ออนไลน์) ศึกษาเรื่องเอกสารประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระดนตรี) เรื่อง ดนตรีสากล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554. จาก: <http://classroom-krumeaw.blogspot.com/201>
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2546) การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- วาสนา ชาวหา. (2525). เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). **ทรมเปิด**. (ออนไลน์). ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 . จาก: <http://th.wikipedia.org/wiki/ทรมเปิด>
- วินัย วงษ์ใหญ่. (2525). **พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองสาส์น.
- วิชัย ดิสสระ. (2539). **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วิศิษฐ์ สิ้นสวัสดิ์. (2552). รายงานการใช้เอกสารประกอบการเรียนชุด เป่าขลุ่ยสากลด้วยโน้ตไทย ง่ายนิดเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 . จาก: <http://forum.koonkroo.info/index.php?topic=3191.0;wap2>
- วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). **ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น**. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 . จาก: <http://www.baanmaha.com/community/thread27948.html>
- วีระ ไทยพานิช. (2529). **การออกแบบระบบการเรียนวิธีการนำไปสู่การปรับปรุงการสอน**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีระยุทธ ขนยวบ (2552). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 . จาก: <http://bbznet.pukpik.com/scripts/view.php?user=sobkru&board=8&id>
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2521). **จิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แพร่พิทยา.
- สังัด ภูเขาทอง. (2531). **การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย**. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมศักดิ์ พนเสาวภาคย์. (2541). **การศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนการฝึกปฏิบัติฆ้องวงใหญ่ เรื่องเพลงโหมโรงร่มเกล้า**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล.

- สมศักดิ์ สนใจ. (2542). การพัฒนาชุดการสอนการอ่านและร้องโน้ตสากลในรายวิชา ดส. 1114 คีตศิลป์สากล 2 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมหญิง กลั่นศิริ. (2525). เทคโนโลยีทางการศึกษาเบื้องต้น. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สรารุณี ประเสริฐสังข์. (2554). การใช้ชุดการสอนโปงลางดนตรีพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ค้นเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2554 .
จาก: http://kroobannok.com/board_view.php?b_id=79329&bcat_id=16
- สันต์ ทโกมลบุตร(ผู้แปล). (2510). ราชอาณาจักรสยาม โดย เดอะ ลาตูแบร์. กรุงเทพมหานคร: ก้าวหน้า.
- สุกรี เจริญสุข. (2540). การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ: ดนตรี ศิลปะ และกีฬา.
วารสารครุศาสตร์ 26,1 (ก.ค.-ต.ค. 2540) 61-66.
- สุชา จันทร์เอม. (2544). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดารัตน์ ชาญเลขา. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนจุลบทกับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. (2526). กลวิธีการสอน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- สุเมธ ชุมสาย ณ อยุธยา. (2529). น้ำ: ป่อเกิดแห่งวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: สมาคมสถาปนิกสยาม.
- สุรพันธ์ ต้นศรีวงษ์. (2538). วิธีการสอน **Teaching methods**. กรุงเทพมหานคร: สกายบุ๊กส์.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. 2541. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2525). การเรียนการสอนรายบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2528). การเรียนการสอนรายบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อัญชลี แจ่มเจริญ และสุกัญญา ธารีวรรณ. (2533). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : เฉลิมชัยการพิมพ์.
- คม เขยกิจวงศ์. (2546). เรียนรู้ภูมิปัญญาและมรดกไทย จากครูแสดมภ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ภูมิปัญญา

- Anderson, R.M. (1982). **Self instruction as a method of preparing Elementary Schools Social Studies Teacher Trainees to Apply an Inductive Teaching Model.** Dissertation Abstracts International. 42 (11), 4795-A.
- Bloom, Benjamin S. (1976). **Human Characteristic and School Learning.** New york : Mcgraw – Hill.
- Dewey, John. (1963). **Experience and education.** New york : Macmillan Publishing Company.
- Good, Carter. V. (1973). **Dictionary of Education. 3 ed** New york : Mcgraw – Hill.
- Gordon, L. Modules. (1973). **O-A.** Florida : Department of Education.
- Houston, and others. (1972). **Development Instruction Modules.** Texas : College of Education, University of Texas.
- Mcdonald, Ellen J.R. (1973). **The Development and Evaluation of a Multi Media Self Instructional Learning Activity Packages.** Dissertation Abstracts International.34, 35-A.
- Sbaratta, Phillip A. (1975). **A Flexible Modular System : An Experiment in Teaching Freshmen Comparison.** Dissertation Abstracts International. 36 , 1280-A.
- Tom C. Rhodes., Donald Bierschenk., Tim Lautzenheiser., and John Higgins. (1991). **Essential elements.** Milwaukee: Hal Leonard.
- Vivas, David A. (1986). **The Design and Evaluation of a Course in Thinking Operations For First Graders in Venezuela.** Dissertation Abstracts International. 46 , 603-A

ภาคผนวก ซ

สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

**CAMBRIDGE EDUCATION
INTERNATIONAL**

Certificate of Achievement

THIS IS TO CERTIFY THAT

VEERA CHIMPLEE

HAS SUCESSFULLY COMPLETED

ONE DAY TRAINING ON "ENGLISH FOR RESEARCH WRITING"

AT CAMBRIDGE EDUCATION INTERNATIONAL (SINGAPORE) ON 27TH OCTOBER 2010

Mr Elijah Zee
Managing Director

Ms Sarah Seah
Master Trainer

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายวีระ นิมพลี
วัน เดือน ปีเกิด	29 กันยายน 2526
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	112/1 หมู่ 1 ตำบลหนองอ้อ อำเภอกีร์สขนาลัย จังหวัดสุโขทัย 6430
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหาดสูง อำเภอกีร์สขนาลัย จังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเชลียง อำเภอกีร์สขนาลัย จังหวัดสุโขทัย
พ.ศ. 2549	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2550	ครูผู้สอน โรงเรียนลับแลพิทยาคม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2554	ครูผู้สอนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์
พ.ศ. 2555	อาจารย์พิเศษ โรงเรียนลับแลพิทยาคม อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์